N

POU

PI

Cantiqu

Hy

Chez I

PSAUTIER

1408.

DE

DAVID,

PRÉCÉDÉ D'UNE

Méthode Courte et Facile

POUR BIEN APPRENDRE A LIRE LE

LATIN,

ET DES

PRIÈRES DURANT LA MESSE,

SUIVI DES

Cantiques pour tous les jours de la semaine, et des Hymnes qui se chantent dans les différens temps de l'année.

MONTREAL:

Chez E. R. Fabre & Cie., Libraires,

VIS-À-VIS LA PRISON.

. . . .

1832.

DES PRESSES DE

LUDGER DUVERNAY,

IMPRIMERIE DE LA MINERVE,

No. 29, Rue Saint-Paul.

MÉTHODE
COURTE ET FACILE
POUR BIEN APPRENDRE A LIRE
LE LATIN, &c.

SAVOIR bien lire le Latin, c'est prononcer les syllabes et les mots de cette langue suivant les règles qui lui sont propres. Avant d'entrer dans le détail de ces règles, il faut remarquer ce qui suit:

1°.—En Latin comme en Français il y a deux sortes de lettres, les voyelles et les consonnes.

Les voyelles sont *a*, *e*, *i*, *o*, *u*, *y*. On les appelle voyelles, parce que seules elles forment un son, une voix.

Les consonnes sont *b*, *c*, *d*, *f*, *g*, *j*, *k*, *l*, *m*, *n*, *p*, *q*, *r*, *s*, *t*, *v*, *x*, *z*. Ces lettres s'appellent consonnes, parce qu'elles ne forment un son qu'avec le secours des voyelles: *ba*, *be*, *bi*, *bo*, *bu*; *ca*, *ce*, *ci*, *co*, *cu*, &c.

2°.—Il y a en Français trois sortes d'*e*; l'*e* muet dont le son est sourd et peu sensible, comme à la fin de ces mots *monde*, *prudence*. L'*e* fermé sur lequel on met ce signe (´) qu'on appelle accent aigu. Cet *e* se nomme *e* fermé, parce qu'on le prononce, la bouche presque fermée. Enfin l'*e* ouvert, ainsi nommé, parce qu'on le prononce en appuyant dessus et en desserrant les dents. On le distingue par ce signe (`) qu'on met dessus, et qu'on appelle accent grave. Ainsi dans *bonté e* est un *e* fermé, et dans *procès e* est un *e* ouvert.

Maintenant entrons dans le détail des règles de la prononciation du Latin.

1°.—Il n'y a point d'*e* muet en Latin; tous les *e* se prononcent comme s'il y avait un accent aigu dessus.—Ainsi *Deus meus* doivent se prononcer comme s'il y avait un accent aigu sur l'*e*: *Déus méus*.

2°.—On appelle diphthongue l'union de deux ou plusieurs voyelles qui ne forment qu'un son. Ainsi *œ*, *æ* sont des diphthongues ainsi que *au*, *eu*, *ua*, *ue*, *ui* dans certains mots. Mais comment reconnaître ces diphthongues? Voici les règles à suivre.

1°.—Les diphthongues *œ*, *æ* sont faciles à reconnaître; il suffit de les voir; et pour savoir les prononcer, c'est assez de dire que partout où se trouvent *œ*, *æ*, ils se prononcent comme l'*e* fermé en Français dans *bonté*. Ainsi *causæ*, *pœna* se prononcent comme s'ils étaient écrits *causé*, *péna*.

2°.—Lorsque dans le même mot *a* est immédiatement suivi de *u* et d'une consonne, alors *au* fait diphthongue et se prononce comme *au* dans les mots français *fraude*, *cause*. ou comme *o* avec l'accent circonflexe dans le mot français *côte*. Ainsi *gau* dans *gaudere* se prononce comme *gau* dans le mot français *gaucherie*, *au* dans *auferre* comme dans le mot français *audace*, *lau* dans *laudare* comme *lau* dans le mot français *laudes*; ou encore ces mots se prononcent comme s'ils étaient écrits de la sorte: *gôdere*, *ôferre*, *lôdare*.

Mais si après *u* il n'y a point de consonne et qu'il se trouve à la fin d'un mot, *u* alors se prononce séparément de *a* comme s'il y avait un tréma dessus, ainsi qu'il y en a un sur *u* dans le mot français *ambigüité* qu'on prononce ainsi: *am-bi-gü-i-té*, faisant entendre cinq syllabes, et non pas *am-bi-gui-té*, comme si ce mot n'avait que quatre syllabes. Ainsi *u*, dans le mot Latin *Ragau* doit se prononcer séparément de l'*a* qui le précéde: *Ra-ga-u*, faisant entendre trois sons ou trois syllabes, et non pas *Ragau*, comme s'il n'y avait en ce mot que deux syllabes. Pareillement *u* suivi d'une consonne à la fin du mot se prononce séparément de *a* qui le précéde, et se joint à la consonne qui le suit: *Archela-us*, *Vincesla-um*. On excepte de cette règle *fraus*, *laus*, *glaux*, *aut*, *haut*, *haud* où *au* quoique suivi d'une consonne finale fait diphthongue.

3°.—Lorsque dans le même mot *e* est immédiatement suivi de *u*, et d'une ou deux syllabes, *eu* fait alors diphthongue et se prononce comme *eu* dans les mots français

feu, *lieu*. Ainsi dans les mots Latins *Euphrates*, *leuca*, *euge*, *eu* est diphthongue, et l'on doit prononcer ces mots de la sorte : *Eu-phra-tes*, *leu-ca*, *eu-ge*, et non pas *E-u-phra-tes*, *le-u-ca*, *e-u-ge*. Dans les monosyllabes *heu*, *heus*, *ceu*, *seu*, et dans *eheu*, *eu* suit la même règle.— Partout ailleurs *e* se prononce séparément de l'*u* qui le suit. Ainsi l'on doit dire : *De-us*, *ur-ce-us*, et non pas *Deus*, *ur-ceus*.

4°.—Lorsque *g* précédé d'une consonne est suivi de *ua*, *ue*, *ui* dans le même mot, *gua*, *gue*, *gui* font diphthongue : *gua* se prononce comme dans le nom propre de l'île qu'on appelle *Guadeloupe ; gui* comme dans le mot français *éguille*, et *gue* comme dans le nom propre du royaume de *Zanguébar*.

Ainsi l'on prononce :—

gua	dans	lingua	comme	gua	dans	Guadeloupe
gue	dans	pinguedo	comme	gue	dans	Zanguébar
gui	dans	bilinguis	comme	gui	dans	éguille

Mais *guo* se prononce comme s'il y avait seulement *go ;* lorsque devant il y a une consonne et qu'après il y a un *r* seul ou suivi de quelque voyelle. Ainsi *languor*, *languores* se prononce comme s'ils étaient écrits *langor*, *langores*.

Mais lorsque *gu* est précédé d'une voyelle, jamais il ne fait diphthongue avec la voyelle simple ou double qui le suit. Ainsi *a*, *æ*, *e*, *i*, *o*, ne font point diphthongue avec *gu* dans *exigua*, *exiguæ*, *exigue*, *exigui*, *exiguo ;* mais ils se doivent prononcer séparément de *gu* : *exigu-a*, *exigu-æ*, *exigu-e*, *exigu-i*, *exi-gu-o*.

La même règle a lieu, lorsque *gu* est précédé de la consonne *r* ou suivi de *erunt*. Ainsi l'on doit dire *ar-gu-i-mus*, *lan-gu-e-runt*, &c.

5°.—Dans les mots où *g* est suivi de *m*, *n*, il se prononce comme dans les mots français *augmenter*, *augmentation*. Ainsi le *g* doit être senti dans la prononciation de *cognitus*, *figmentum*.

6°.—A la fin des mots, *d*, *t* se prononcent comme s'ils étaient suivis d'un *e* muet. Ainsi dans les exemples suivans on prononce :—

ad	dans	Joa*d*	comme	ade	dans	sal*ade*
ed		Lam*ed*		ède		rem*ède*
id		Dav*id*		ide		hum*ide*
od		aliqu*od*		ode		m*ode*
ud		ali*ud*		ude		r*ude*

at	dans	am*at*	comme	ate	dans	pat*ate*
et		ten*et*		ète		com*ète*
it		leg*it*		ite		guér*ite*
ot		aliqu*ot*		ote		comp*ote*
ut		sic*ut*		ute		br*ute*
ant		leg*ant*		ante		const*ante*
ent		leg*ent*		inte		p*inte*
int		leger*int*		inte		p*inte*
unt		leg*unt*		onte		c*onte*

7°. A la fin des mots *s* préeéde de *a*, *e*, *i*, *o*, *u*, *y*, se prononce *sse*. Ainsi l'on prononce—

as	dans	palm*as*	comme	asse	dans	cl*asse*
es		vulp*es*		esse		m*esse*
is		civ*is*		isse		écrev*isse*
ys		at*ys*		isse		écrev*isse*
os		vent*os*		osse		f*osse*
us		corv*us*		usse		pr*usse*

Mais *s* précédé de *an*, *en*, *on*, *er*, *or*, *ur*, se prononce comme *ce*. Ainsi l'on prononce—

ans	dans	am*ans*	comme	ance	dans	bal*ance*
ens		prud*ens*		ince		prov*ince*
ons		ins*ons*		once		ann*once*
ers		cam*ers*		erce		comm*erce*
urs		tib*urs*		urce		curce

Dans les mots où *s* est précédé de *ep*, *yp*, *op*, *irp*, *urb*, il se prononce aussi *ce*. Ainsi *princeps*, *gryps*, *inops*, *stirps*, *urbs* se prononcent comme s'ils étaient écrits *princepce*, *grypce*, *inopce*, *stirpce*, *urbce*.

8°. A la fin des mots, *m*, *n* précédés de *a*, *e*, *i*, *o*, *u*, se prononeent comme s'il y avait un *e* muet après. Ainsi l'on prononce—

am		vit*am*		ame		mad*ame*
em		vulp*em*		ème		deuxi*ème*
im		pass*im*		ime		max*ime*
om		Melch*om*		ome		R*ome*
um	dans	camp*um*	comme	ome	dans	R*ome*
an		forsit*am*		ane		sout*ane*
en		lum*en*		ène		énergum*ène*
in		de*in*		ine		far*ine*
on		aar*on*		one		Babylone
un		*nun*		une		*lune*

Dans le même mot lorsque *un* est précédé de *c*, *h*, *n*, *t*, et suivi de *c* seul ou de *ct* suivi de quelque voyelle ou syllable, il se prononce comme *un* dans le mot français *chacun*. Ainsi on prononce *incunctanter*, *hunc*, *nunc*, *tunc*, *&c.* et non pas *inconctanter*, *honc*, *nonc*, *tonc &c.* Pareillement *un* dans le même mot suivi de *n* avec quelque voyelle ou syllable, se prononce *un* et non pas *on* : *Hunnus*, *grunnitus et non Honnus*, *gronnitus*.

9°. Dans le même mot *im*, *in* suivis d'une consonne autre que *m* ou *n* se prononcent de la même manière que dans les mots français *importance*, *intendance*. Mais *im*, *in* suivis dans le même mot de *m*, *n* se prononcent comme dans les mots français *immensité*, *hymne*, *innombrable*, *innovation*.

10°. Lorsque *am*, *em*, *an*, *en* sont suivis dans le même mot de *m*, *n*, *r*, ils se prononcent de la même manière que s'ils étaient à la fin d'un mot. Ainsi *Ammon*, *Mammon*, *Emmanuel*, *annon*, *Ennodius* doivent se prononcer comme s'ils étaient écrits *Ame*mon, *Mame*mon, *Eme*manuel, *ane*non, *Ene*nodius; ou bien encore *am* se prononce comme dans le mot français *amnistie*, *em* comme dans le mot français *dilemme*, *an* comme dans le mot français *anniversaire*, et *en* comme dans le mot français *ennemi*.

Mais *am*, *um* suivis dans le même mot d'une consonne autre que *m*, *n*, *r*, se prononcent comme dans les mots français *champ*, *ombre* : *campus*, *umbra* : mais *Amramides*, *alumnus*, &c.

11°. En latin *en* non suivi de *n* se prononce *in* comme dans le mot français *sapin*. Ainsi *potentatus* se prononce

comme s'il était écrit *potintatus*. Pareillement *em* suivi dans le même mot d'une consonne autre que *m* ou *n* se prononce comme *im* dans le mot français *impolitesse*. Ainsi *tempus* doit se prononcer comme s'il était écrit *timpus*, Cependant *em*, *am*, *um*, conservent leur prononciation dans les mots composés : *unumquemque* et non *unonquinque*.

12°. *Ch* en latin se prononce comme *k*. On dit *Melchisedec* comme s'il était écrit *Melkisedec*.

13°. En latin comme en français *s* entre deux voyelles dans le même mot se prononce comme *z* : *misit* comme s'il y avait *z*, mizit. Mais *s* précédé d'une consonne et suivi d'une voyelle dans le même mot conserve sa prononciation : *mensis* et non *menzis*. Quoique précédé d'une voyelle, *s* conserve aussi sa prononciation dans *præsigno*, *præsignifico*, *præsignis*, *præsolidus*, *præsudare*, *desudare*, *præsolutus*, *præsolus*, *præsulsus*, *præsuere*, *prosocer*, *prosocrus*, *præsisto*, *desucrare*, *resarcire*, *resalutare*, *antesignanus*, *desuetus*, *desuescere*, *desomnis*, &c. Mais *s* précédé de *tran* dans le même mot se prononce *z* : *transitus*, comme s'il y avait *tranzitus*.

14°. Lorsque dans le même mot *t* est précédé d'une consonne ou d'une voyelle et suivi de *ia*, *ie*, *ii*, *io*, *iu*, il se prononce *c* comme en français dans les mots *patience*, *abbatial*, *minutie*, *action*, &c. Ainsi dans les mots latins suivans, *t* doit se prononcer *c* : *potentia*, *glutiei*, *potentiis*, *potentius*, *contentio*.

Cependant *t* précédé de *s*, *x* ou suivi de *hi* avec une autre voyelle ou syllabe conserve sa prononciation comme en français *mixtio*, *pastio*, *apathia*, et non pas *mixcio*, *pascio*, *opacia*.

15°. Dans *circum*-*um* se prononce *ome* partout où il se trouve : *circumdare* et non pas *circondare*.

16°. *Qu* suivi dans le même mot de *a*, *e*, *i*, *o*, se prononce—

qua	dans	ali*qua*	comme	qua	dans	*qua*drupède
que		quo*que*		qué		*Qué*rimonie
qui		ali*qui*		qui		*qui*étisme
quo		ali*quo*		que		*quo*tidien

17°. Quand dans le même mot *u* est précédé d'une ou de deux consonnes et suivi d'une voyelle, il se prononce séparément de la voyelle qui le suit. Exemple : *ma-nu-i, alicu-i, circu-i-tus, man-su-e-tus,* et non pas *ma-nui, ali-cui, cir-cui-tus, man-sue-tus.*

18°. A la fin des mots *x* se prononce comme s'il y avait un *e* muet après. Ainsi *capax, ferox, fornix* se prononcent comme s'ils étaient écrits *capaxe, feroxe, fornixe.*

19°. A la fin des mots *r* se fait toujours sentir comme on le fait sentir dans la fin du mot français *amer ; gland amer.* Ainsi dans *celer, amarer* on doit de même faire sentir l'*r*.

Lectures pour servir d'exercice sur les règles qu'on vient de développer.

MURMURATIO Israelitarum apud Pharan castra metatorum.

1. Quùm cuncta Judæorum multitudo pervenisset ad locum cui nomen erat Pharan, à Moyse missus est indè Josue, filius Nun, cum undecim viris qui terram explorarent quam ipsis promiserat Dominus. Reversi exploratores regionem eam dixerunt à viris adeò fortibus esse possessam ut illam obtinere numquam possent. Quæ cùm audissent multitudo, murmuraverunt omnes contrà Moysen et Aaron, dicentes : Utinam mortui fuissemus in Ægypto. Revertamur in Ægyptum ; potius enim est nobis hanc in regionem redire quàm hìc perire. Quibus auditis, Moyses et Aaron proni ceciderunt in terram coram multitudine filiorum Israel.

2. At verò Josue, filius Nun, et Caleb quocum lustraverat terram, sciderunt vestimenta sua atque dixerunt cunctorum Israelitarum multitudini : Nolite rebelles esse adversùs Dominum Deum vestrum ; si enim propitius nobis fuerit Dominus Deus, hanc poterimus obtinere terram. Ne timeatis hujus regionis populos de quibus loquuntur utpote gigantibus ; quia sicut panem, ità possumus eos devorare. Recessit ab illis omne præsidium ; Dominus nobiscum est ; nolite itaque metuere.

3. Non tamen tacuit vociferantium turba ; cumque clamaret atque lapidibus vellet duos homines illos oppri-

mere, apparuit gloria Domini Dei super tectam fœderis cunctis filiis Israel. Tuncque dixit Dominus ad Moysen : Usquequò detrahet mihi populus iste? Quousque non credent mihi? Feriam igitur illos atque percutiam pestilentiâ; tu autem servaberis, erisque princeps super gentem magnam atque fortiorem quàm hæc est.

4. Ne, quæso, Domine Deus meus, ait Moyses, rebelles istos percutias; eorum enim internecionem audient Ægyptii de quorum medio eduxisti, dicentque quòd occideris tantam multitudinem quasi unum hominem, quia non poteras introducere in terram eam quam eorum patribus ipsisque promiseras te daturum esse aliquandò.— Domine, qui es patiens, auferens iniquitatem et scelera, nullumque innoxium derelinquens, dimitte, quæso, peccatum hoc linguæ eorum secundùm magnam propitiationem tuam. Dimisi, inquit Dominus Deus; attamen omnium hominum qui per decem vias non obedierunt voci meæ, cadavera jacebunt mortua in hâc solitudine, sed anteà vagi eritis quadraginta annos in deserto; vivet autem Caleb, et Josue, filius Nun, qui ambo terram circuiverunt, et illi non detraxerunt. Hæc à me cognita dic rebellibus.

5. Quoniam petivistis mori in deserto, ait Moyses congregatis Israelitis, omnium vestrûm jacebunt hæc cadavera : indigni estis qui terram intretis promissam. Filii verò vestri cum Caleb et Josue introibunt, eam nec eos prohibere poterunt Amalecites ac Chananæus quos reformidatis. Quibus auditis, visus est cunctus populus mœrens atque lugens; diei lux ipsi non erat jucunda; sons ejus conscientia semper eum arguebat. Parati sumus ascendere ad locum seu terram quam promisit nobis Dominus, una vox hæc erupit lugentium atque pœnitentium. Nolite hinc transire ad locum seu terram promissam, ait iis Moyses; Dominus enim non erit vobis propitius : Amalecites et Chananæus sunt ante vos; corructis eorum gladio in pænam inobedientiæ vestræ. Verumtatem viribus suis fidentes accederunt. Descenditque Amalecites atque Chananæus, qui habitabat in monte, percutiensque persecutus est eos : pugna non cessit in prosperum, sicut dixerat anteà Moyses,

PRIÈRES DURANT
LA
MESSE.

En entrant dans l'Église.

QUE ce lieu est terrible, et vénérable! C'est ici la maison de Dieu, et la porte du Ciel.

Faites, Seigneur, que je sois dans le respect, et que je tremble à la vue de votre sanctuaire.

En prenant de l'Eau bénite, il faut faire le signe de la Croix, et dire:

MON Dieu, répandez en moi l'eau de votre grâce, pour me purifier de plus en plus, afin que les adorations que je viens vous présenter, vous soient agréables.

Avant que la Messe soit commencée.

JE viens, ô mon Dieu! pour assister au saint Sacrifice: donnez-moi votre grâce afin que j'y assiste avec une foi vive, un amour ardent, et une humilité profonde.

Lorsque le Prêtre est au bas de l'Autel.

J'AI péché, ô mon Dieu! Je ne suis pas digne de lever les yeux au Ciel, ni de regarder votre autel pour vous adorer, mais que tous les Saints vous prient pour moi!—Je vous demande grâce, ô mon Dieu tout-puissant! faites-moi miséricorde, et m'accordez le pardon de mes péchés, par Jésus-Christ notre Seigneur.

In nomine Patris, et Filii, et Spiritûs sancti. Amen.

Introibo ad altare Dei.	Je m'approcherai de l'autel de Dieu.
℟. Ad Deum qui lætificat juventutem meam.	℟. Du Dieu qui remplit ma jeunesse de joie.
Judica me, Deus, et discerne causam meam de gente non sanctâ: ab homine iniquo et doloso erue me.	Jugez-moi, mon Dieu, et ne me traitez pas, comme vous traitez les impies:— délivrez-moi de l'homme injuste et trompeur.
℟. Quia tu es, Deus, fortitudo mea: quare me repulisti? et quare tristis incedo, dum affligit me inimicus?	℟. Car, c'est vous, mon Dieu, qui êtes ma force:— pourquoi vous éloignez-vous de moi? et pourquoi me laissez-vous dans la tristesse, sous l'oppression de mes ennemis.
Emitte lucem tuam et veritatem tuam: ipsa me deduxerunt et adduxerunt in montem sanctum tuum et in tabernacula tua.	Répandez sur moi votre lumière, et votre vérité:— qu'elles me conduisent à votre montagne sainte, et qu'elles me fassent entrer jusques dans votre sanctuaire.
℟. Et introibo ad altare Dei, ad Deum qui lætificat juventutem meam.	℟. Et je m'approcherai de l'autel de Dieu, du Dieu qui remplit ma jeunesse de joie.
Confitebor tibi in citharâ, Deus, Deus meus: quare tristis es, anima mea, et quare conturbas me?	Je chanterai vos louanges sur la harpe, mon Seigneur, et mon Dieu: pourquoi vous affliger, ô mon âme, et me jeter dans le trouble?
℟. Spera in Deo quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultûs mei, et Deus meus.	℟. Espérez en Dieu, car je le louerai encore: c'est lui qui est mon Sauveur, et mon Dieu.
Gloria Patri, &c.	Gloire au Père, &c.

R. Aujourd'hui, et toujours, et dans tous les siècles, comme dès le commencement, et dans toute l'éternité. Ainsi soit-il.

R. Sicut erat in principio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculorum. Amen.

Je m'approcherai de l'autel de Dieu.

Introibo ad altare Dei.

R. Du Dieu qui remplit ma jeunesse de joie.

R. Ad Deum qui lætificat juventutem meam.

Notre secours est dans le nom du Seigneur.

Adjutorium nostrum in nomine Domini.

R. Qui a fait le ciel et la terre.

R. Qui fecit cœlum et terram.

Après le Confiteor *du Prêtre, les Assistans répondent :*

Que Dieu tout-puissant ait pitié de vous ; et qu'après vous avoir pardonné vos péchés, il vous conduise à la vie éternelle.

R. Ainsi soit-il.

Misereatur tui omnipotens Deus, et, dimissis peccatis tuis, perducat te ad vitam æternam.

R. Amen.

Je confesse à Dieu, tout-puissant, à la bienheureuse Marie toujours Vierge, à saint Michel Archange, à saint Jean-Baptiste, aux Apôtres, saint Pierre et saint Paul, à tous les Saints, et à vous, mon Père, que j'ai beaucoup péché en pensées, en paroles et en actions, par ma faute, par ma faute, par ma très-grande faute. C'est pourquoi je supplie la bienheureuse, Marie toujours Vierge, saint Michel Archange, st. Jean-Baptiste, les Apôtres saint

Confiteor Deo omnipotenti, beatæ Mariæ serper Virgini, beato Michaeli Archangelo, beato Joanni Baptistæ, sanctis Apostolis Petro et Paulo, omnibus Sanctis, et tibi, Pater, quia peccavi nimis cogitatione, verbo et opere ; meâ culpâ, meâ culpâ, meâ maximâ culpâ. Ideo precor beatam Mariam semper Virginem, beatum Michaelem Archangelum, beatum Joannem Babtistam, sanctos Apostolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et

te, Pater, orare pro me, ad Dominum Deum nostrum.

Pierre et saint Paul, tous les Saints, et vous, mon Père, de prier pour moi le Seigneur notre Dieu.

Misereatur vestri omnipotens Deus, et, dimissis peccatis vestris, perducat vos ad vitam æternam.

R. Amen.

* Que Dieu tout-puissant ait pitié de vous ; et, qu'après vous avoir pardonné vos péchés, il vous conduise à la vie éternelle.

R. Ainsi soit-il.

Indulgentiam, absolutionem, et remissionem peccatorum nostrorum tribuat nobis omnipotens, et misericors Domiuus.

R. Amen.

Que le Seigneur tout-puissant et miséricordieux, nous accorde le pardon, l'absolution et la rémission de nos péchés.

R. Ainsi soit-il.

Deus, tu conversus vivificabis nos ; R. Et plebs tua lætabitur in te.

O Dieu, tournez vos regards vers nous, et vous nous donnerez une nouvelle vie ; R. Et votre peuple se réjouira en vous.

Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam ; R. Et salutare tuum da nobis.

Seigneur, faites-nous sentir les effets de votre miséricorde ; R. Et accordez-nous le salut qui vient de vous.

Domine, exaudi orationem meam ; R. Et clamor meus ad te veniat.

Seigneur, daignez écouter ma prière ; R. Et que mes cris s'élèvent jusqu'à vous.

Dominus vobiscum ; R. Et cum spiritu tuo.

Le Seigneur soit avec vous ; R. Et avec votre esprit.

Quand le Prêtre est monté à l'Autel.

Père céleste qui êtes Dieu, ayez pitié de nous. Fils Rédempteur du monde, qui êtes Dieu, ayez pitié de nous. Esprit Saint, qui êtes Dieu, ayez pitié de nous.

GLORIA in excelcis Deo, et in terrâ pax homi-

GLOIRE à Dieu dans le ciel, et paix sur la

rre aux hommes de bonne olonté. Nous vous louons. Nous vous bénissons. Nous ous adorons. Nous vous lorifions. Nous vous rendons grâce dans la vue de otre gloire infinie. Seigneur Dieu, Roi du ciel; Dieu père tout-puissant, Seigneur Jesus-Christ, Fils unique de Dieu. Agneau de Dieu. Fils du Père.— Vous qui effacez les péchés du monde, ayez pitié de nous. Vous qui effacez les péchés du monde, recevez notre prière. Vous qui êtes assis à la droite du Père, ayez pitié de nous. Car vous seul, êtes Saint. Vous seul, êtes Seigneur. Vous seul, êtes très-haut, ô Jésus-Christ. Avec le St.-Esprit, dans la gloire de Dieu le Père. Ainsi soit-il.

nibus bonæ voluntatis.—— Laudamus te. Benedicimus te. Adoramus te.—— Glorificamus te. Gratias agimus tibi, propter magnam gloriam tuam. Domine Deus, rex cœlestis, Deus Pater omnipotens:— Domine Fili unigenite Jesu Christe.——Domine Deus, Agnus Dei, Filius Patris. Qui tollis peccata mundi, miserere nobis. Qui tollis peccata mundi, suscipe deprecationem nostram. Qui sedes ad dexteram Patris, miserere nobis. Quoniam tu solus, Sanctus. Tu solus, Dominus. Tu solus, altissimus, Jesu Christe,— Cum sancto Spiritu, in gloriâ Dei Patris. Amen.

Pendant les Oraisons.

Dieu tout-puissant, faites-nous la grâce d'avoir l'esprit si fortement rempli de telles pensées, que toutes nos paroles et nos actions ne tendent qu'à vous plaire; par Jésus-Christ notre Seigneur.

A l'Epître.

O mon Dieu! faites-moi la grâce d'aimer votre sainte parole, d'en apprendre les vérités, et d'en pratiquer les préceptes, dès mon enfance.

Initium *ou* Sequentia sancti Evangelii secundùm N.

R. Gloria tibi, Domine.

Commencement *ou* Suite du saint Évangile selon saint N.

R. Gloire soit à vous, Seigneur.

Pendant l'Evangile.

SEIGNEUR, bénissez mon esprit, ma bouche et mon cœur, de sorte que mes pensées, mes paroles et mes actions soient réglées par votre Evangile ; et que je sois prêt à marcher dans la voie des Saints Commandemens qu'il contient.

A la fin de l'Evangile, on répond :
Laus tibi, Christe.

CREDO in unum Deum, Patrem omnipotentem, factorem cœli et terræ, visibilium omnium, et invisibilium : Et in unum Dominum Jesum Christum, Filium Dei unigenitum, et ex Patre natum ante omnia secula : Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero ; Genitum, non factum, consubstantialem Patri. per quem omnia facta sunt. Qui, propter nos homines, et propter nostram salutem, descendit de cœlis. Et incarnatus est de spiritu sancto ex Mariâ Virgine, et HOMO FACTUS EST. Crucifixus etiam, pro nobis sub Pontio Pilato : passus, et

JE crois en un seul Dieu, le Père tout-puissant, qui a fait le ciel et la terre, et toutes les choses visibles et invisibles ; Et en un seul Seigneur Jésus-Christ, Fils unique de Dieu : qui est né du Père, avant tous les siècles. Dieu de Dieu, lumière de lumière, vrai Dieu du vrai Dieu : Qui n'a pas été fait, mais engendré, consubtantiel au Père, par lequel toutes choses ont été faites. Qui est descendu des cieux, pour nous hommes *misérables*, et pour notre salut. Et a été incarné, *en prenant chair* de la Vierge Marie par l'opération du Saint-Esprit, et a ÉTÉ FAIT HOMME. Qui

a été aussi crucifié pour nous, sous Ponce Pilate; qui a souffert; qui a été mis dans le sépulcre. Qui est ressuscité, le troisième jour, selon les écritures. Qui est monté au Ciel; qui est assis à la droite du Père: qui viendra de nouveau, plein de gloire, juger les vivans et les morts, et dont le règne n'aura point de fin.

sepultus est. Et resurrexit, tertiâ die, secundùm Scripturas. Et ascendit in cœlum; sedet ad dexteram Patris. Et iterùm venturus est, cum gloriâ, judicare vivos et mortuos, cujus regni non erit finis.

Je crois au Saint-Esprit, qui est aussi Seigneur, et qui donne la vie: Qui procède du Père et du Fils: Qui est adoré et glorifié, conjointement avec le Père et le Fils: Qui a parlé par les prophètes.

Et in Spiritum sanctum, Dominum, et vivificantem: Qui ex Patre Filioque procedit: Qui cum Patre et Filio, simul adoratur et conglorificatur: Qui locutus est per Prophetas.

Je crois l'Eglise qui est une sainte, Catholique et Apostolique. Je confesse qu'il y a un Baptême, pour la rémission des péchés; et j'attends la résurrection des morts, et la vie du siècle à venir. Ainsi soit-il.

Et unam, sanctam, Catholicam et Apostolicam Exclesiam. Confiteor unum Baptisma, in remissionem peccatorum; et expecto resurrectionem, mortuorum, et vitam venturi seculi.—Amen.

A l'Offrande.

O Dieu, qui dites dans votre parole: *Donnez-moi votre cœur*: je vous offre le mien, en même temps que le Prêtre vous offre ce pain et ce vin; je vous offre aussi mon corps; faites que ce corps et cette âme soient une hostie vivante, sainte, et agréable à vos yeux.

Lorsque le Prêtre se lave les doigts.

LAVEZ-MOI, Seigneur, dans le sang de l'agneau sans tache, pour effacer de mon corps, et de mon âme, les moindres taches de péché.

A l'Orate Fratres.

R. Suscipiat Dominus hoc sacrificium de manibus tuis, ad laudem et gloriam nominis sui, ad utiliatem quoque nostram, totitusque Ecclesiæ suæ sanctæ.

R. Que le Seigneur reçoive de vos mains ce sacrifice, pour l'honneur et la gloire de son nom, pour notre utilité particulière, et pour le bien de toute son église sainte.

A l'Oraison qu'on appelle Secrète.

LE Prêtre vous demande, ô mon Dieu, la sanctification des dons qu'il vous a offerts ; et moi, je vous demande ma propre sanctification, afin de vous offrir dignement ces dons, et de m'offrir moi-même avec eux à votre divine majesté; par notre Seigneur Jésus-Christ votre Fils, qui étant Dieu, vit et règne avec vous, en l'unité du Saint-Esprit.

A la Préface.

Per omnia sæcula sæculorum. R. Amen.

Dominus vobiscum, R. Et cum spiritu tuo.

Sursum corda. R. Habemus ad Dominum.

Gratias agamus Domino Deo nostro. R. Dignum et justum est.

Dans tous les siècles des siècles. R. Ainsi soit-il.

Le Seigneur soit avec vous. R. Et avec votre esprit.

Elevez vos cœurs. R. Nous les élevons vers le Seigneur.

Rendons grâces au Seigneur notre Dieu. R. Il est juste et raisonnable de le faire.

Oui, sans doute, il est bien juste et raisonnable, il n'y a rien pour nous de plus avantageux, et de plus salutaire, que de vous rendre grâces en tout temps et en tout lieu, Seigneur qui êtes saint, Père tout-puissant, Dieu éternel. Il est juste de vous glorifier par Jésus-Christ, Notre Seigneur, puisqu'il est le Grand Prêtre, qui, par le sacrifice dont nous allons renouveler la mémoire, a rendu les hommes capables de vous honorer. C'est par lui que tous les esprits bienheureux qui sont dans le Ciel, révèrent votre majesté. Permettez-nous de joindre nos voix aux leurs, et de dire comme eux avec un profond respect.

Saint, Saint, Saint est le Seigneur, le Dieu des armées. Le ciel et la terre sont remplis de votre gloire. Hosanna, *salut et gloire*, au plus haut des cieux.	Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus, Deus sabaoth. Pleni sunt cœli et terra, gloriâ tuâ. Hosanna in excelsis.
Béni soit celui qui vient au nom du Seigneur. Hosanna, *salut et gloire*, au plus haut des cieux.	Benedictus qui venit in nomine Domini. Hosanna in excelsis.

Après le Sanctus.

Mon Dieu défendez votre Eglise, contre tous ses ennemis visibles et invisibles; conduisez par votre grace notre Saint Père le Pape, Monseigneur notre Evêque, et les autres Pasteurs à qui vous avez confié le soin des âmes. Conservez le Roi, bénissez mes parens, mes bienfaiteurs et mes amis, et particulièrement *tel et tel*.

Il faut penser ici aux personnes pour qui l'on est obligé de prier.

Avant la Consécration.

Nous vous prions, Seigneur, que, votre juste colère étant apaisée, vous receviez favorablement l'offrande que nous allons vous présenter. Donnez-nous la paix, pendant le reste de nos jours, et mettez-nous au nombre de vos élus.

A l'élévation de la Sainte Hostie.

Mon Seigneur et mon Dieu, Jésus fils de David; Christ, Fils du Dieu vivant, je vous adore: je crois fermement que vous êtes présent au saint Sacrement de l'autel. J'espère que vous me ferez miséricorde, et que vous me donnerez votre grâce, en cette vie, et votre gloire en l'autre. Faites-moi la grâce de vous aimer de tout mon cœur, et de plutôt mourir, que de vous offenser.

A l'élévation du Calice.

O précieux sang qui avez été répandu pour nous sur la Croix, je vous adore: je vous crois véritablement dans ce Calice; je suis prêt à répandre mon sang pour l'honneur de vous. Guérissez-moi, purifiez-moi, sanctifiez-moi.

Après l'Elévation.

Faites-moi la grâce, ô mon Dieu, de me souvenir toujours que ce corps sacré qui est maintenant présent sur l'autel, à été livré à la

ort; et que ce divin sang, qui est dans le pré-
ieux calice, a été répandu pour mon salut, fin que je vous serve toute ma vie, avec ar-
eur. Souvenez-vous aussi de cette mort, afin ue vous me pardonniez mes péchés avec misé-
icorde.

Au memento pour les Morts.

SOUVENEZ-VOUS, Seigneur, de vos serviteurs, de vos servantes, qui sont morts dans la foi, qui dorment du sommeil de la paix, et par-
culièrement de *tel et tel.*

l faut penser ici aux morts, pour qui l'on est obligé de prier.

PARDONNEZ-LEUR, ô mon Dieu, le reste de urs péchés, et leur accordez votre saint Para-
is, afin qu'ils se reposent parfaitement de urs travaux et de leurs peines.

Au nobis quoque peccatoribus.

SEIGNEUR, ayez pitié de moi qui suis un isérable pécheur ; et daignez, nonobstant, on indignité, m'accorder un repos éternel avec ous vos Saints.

A la seconde élévation.

MON Dieu, recevez cette offrande du Corps, du Sang de votre Fils, et rendez-moi partici-
ant de sa mort. Père céleste, avec lui, par lui, en lui, vous appartient toute la gloire et la ouange.

Per omnia sæcula sæculorum. ℟. Amen.

OREMUS.

Præceptis salutaribus moniti, et divinâ institutione formati, audemus dicere :

Pater noster qui es in cœlis : sanctificetur nomen tuum : adveniat regnum tuum : fiat voluntas tua, sicut in cœlo et in terrâ : panem nostrum quotidianum da nobis hodiè : et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris ; et ne nos inducas in tentationem ; ℟. Sed libera nos à malo.——
Amen.

Dans tous les siècles des siècles. ℟. Ainsi soit-il.

PRIONS.

Etant avertis par le commandement salutaire de Jésus-Christ, et conduits par la leçon divine qu'il nous a laissée, nous osons dire :

Notre Père, qui êtes aux cieux : que votre nom soit sanctifié : que votre règne arrive : que votre volonté soit faite en la terre comme au ciel : donnez-nous aujourd'hui notre pain de chaque jour, et pardonnez-nous nos offenses, comme nous pardonnons à ceux qui nous ont offensés : et ne nous laissez point succomber à la tentation ; ℟. Mais délivrez-nous du mal. Ainsi soit-il.

Après le Pater.

Seigneur, délivrez-nous, par votre bonté, de tous les maux passés, présens et à venir ; et assistez-nous du secours de votre miséricorde, afin que nous ne soyons jamais esclaves du péché.

Per omnia sæcula sæculorum. ℟. Amen.

Pax Domini sit semper vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miserere nobis.

Dans tous les siècles des siècles. ℟. Ainsi soit-il.

Que la paix du Seigneur soit avec vous. ℟. Et avec votre esprit.

Agneau de Dieu, qui effacez les péchés du monde, ayez pitié de nous.

Agneau de Dieu, qui ef-
eez les péchés du monde,
ez pitié de nous.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miserere nobis.

Agneau de Dieu, qui ef-
eez les péchés du monde,
nnez-nous la paix.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, dona nobis pacem.

Au Domine non sum dignus.

Seigneur, je ne mérite pas que vous entriez
ns mon cœur ; mais vous pouvez me délivrer
mes iniquités : dites seulement une parole,
mon âme sera guérie.

O mon doux Jésus ! qui désirez si ardemment
vous unir à nous, je vous ouvre mon cœur,
our vous y recevoir comme mon Sauveur et
on Dieu.

Lorsque le Prêtre Communie.

Que votre corps, ô mon divin rédempteur, et
tre sang précieux purifient mon corps et mon
me ; qu'ils me fortifient et me nourissent sur
terre jusqu'à ce que je sois rassasié de votre
ésence dans le ciel.

Après la Communion.

Que rendrai-je au Seigneur, pour toutes les
âces qu'il m'a faites ? Je prendrai le calice du
lut, et j'invoquerai son saint nom.

Aux dernières Oraisons.

Mon Dieu, ne laissez pas rentrer dans mon
ne le péché que vous y avez détruit par le
ptême ; que J. C. mon Sauveur vive toujours
moi, et que je sente sa divine présence, en
isant des actions conformes à celles qu'il a
ites, lorsqu'il était sur la terre.

Dominus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.

Le Seigneur soit avec vous. R. Et avec votre esprit.

Ite, Missa est, *ou* Benedicamus Domino. R. Deo gratias.

Allez, la Messe est finie, *ou*, Bénissons le Seigneur. R. Rendons grâces à Dieu.

A la Bénédiction.

Que Dieu tout-puissant nous bénisse, le Père, le Fils, et le Saint Esprit. Ainsi soit-il.

A l'Evangile selon St. Jean.

Dominus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.

Initium sancti Evangelii secundùm Joannem.

R. Gloria tibi, Domine.

LeSeigneur soit avec vous. R. Et avec votre esprit.

Commencement du saint Evangile selon Saint Jean.

R. Gloire soit à vous Seigneur.

Jesus mon Sauveur, vous êtes Fils unique de Dieu, et Dieu comme le Père et le Saint Esprit. Cependant, pour nous sauver, vous êtes venu au monde, vous avez souffert la mort, vous vous rendez présent sur le Saint Autel. O que vous nous aimez parfaitement ! faites-moi la grace de vous aimer de tout mon cœur, et de vous servir tous les jours de ma vie.

Oraison après la Messe.

Seigneur Jésus, qui avez dit : *Laissez venir à moi les enfans ;* je suis venu aujourd'hui, près de votre saint autel, où je savais que vous vouliez venir, et j'ai eu la consolation de vous y voir. Que je ne m'en retourne pas, ô mon Dieu, sans ressentir les effets de votre sainte bénédiction. Renvoyez maintenant votre serviteur en paix,—puisque mes yeux ont vu mon Sauveur. Bénissez-moi de telle sorte que, pendant les jours de ma jeunesse, et pendant tout le cours de ma vie, je me souvienne de vous qui êtes mon Créateur et mon Rédempteur ; et que je prenne bien garde de ne vous offenser jamais, ô Jésus mon Sauveur, qui êtes aussi mon Dieu

Psautier de David.

Psaume 1.

BEATUS vir qui non abiit in consilio impiorum, et in viâ peccatorum non stetit, * et in cathedrâ pestilentiæ non sedit.

Sed in lege Domini voluntas ejus, * et in lege ejus meditabitur, die ac nocte.

Et erit tanquam lignum quod plantatum est secùs decursus aquarum, * quod fructum suum dabit in tempore suo ;

Et folium ejus non defluet, * et omnia quæcumque faciet, prosperabuntur.

Non sic impii, non sic : * sed tanquam pulvis quem projicit ventus à facie terræ.

Ideò non resurgent impii in judicio, * neque peccatores in concilio justorum.

Quoniam novit Dominus viam justorum, * et iter impiorum peribit.

Psaume 2.

QUARE fremuerunt gentes, * et populi meditati sunt inania ?

Astiterunt reges terræ, et principes convenerunt in unum, * adversùs Dominum, et adversùs Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum, * et projiciamus à nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in cœlis, irridebit eos, * et Dominus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in irâ suâ, * et in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dominus dixit ad me: * Filius meus es tu; ego hodiè genui te.

Postula à me, et dabo tibi gentes hæreditatem tuam, * et possessionem tuam terminos terræ.

Reges eos in virgâ ferreâ, * et tanquam vas figuli confringes eos.

Et nunc, Reges, intelligite, * erudimini, qui judicatis terram :

Servite Domino in timore, * et exultate ei cum tremore :

Apprehendite disciplinam, nequandò irascatur Dominus, * et pereatis de viâ justi.

Cùm exarserit in brevi irâ ejus, * beati omnes qui confidunt in eo.

Psaume 3.

DOMINE, quid multiplicati sunt, qui tribulant me? * multi insurgunt adversùm me.

Multi dicunt animæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Domine, susceptor meus es, * gloria mea, et exaltans caput meum.

Voce meâ ad Dominum clamavi, * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus sum ; * et exsurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me : * exsurge, Domine : salvum me faç, Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causâ, * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus, * et super populum tuum benedictio tua.

Psaume 4.

CUM invocarem exaudivit me Deus justitiæ meæ, * in tribulatione dilatâsti mihi.

Miserere meî, * et exaudi orationem meam.

Filii hominum, usquequò gravi corde ? * ut quid diligitis vanitatem, et quæritis mendacium.

Et scitote quoniam mirificavit Dominus Sanctum suum : * Dominus exaudiet me, cùm clamavero ad eum.

Irascimini, et nolite peccare : * quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium justitiæ, et sperate in Domino : * multi dicunt : quis ostendit nobis bona ?

Signatum est super nos lumen vultûs tui, Domine ; * dedisti lætitiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, et olei sui, * multiplicati sunt.

In pace in idipsum dormiam, * et requiescam.

Quoniam tu, Domine, * singulariter in spe constituisti me.

Psaume 5.

VERBA mea auribus percipe, Domine; * intellige clamorem meum.

Intende voci orationis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quoniam ad te orabo, Domine, * manè exaudies vocem meam.

Manè astabo tibi, et videbo; * quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitabit juxta te malignus, * neque permanebunt injusti antè oculos tuos.

Odisti omnes qui operantur iniquitatem, * perdes omnes qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinum et dolosum, abominabitur Dominus; * Ego autem, in multitudine misericordiæ tuæ.

Introibo in domum tuam; * adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

Domine, deduc me in justitiâ tuâ, * propter inimicos meos dirige in conspectu tuo, viam meam.

Quoniam non est in ore eorum veritas, * cor eorum vanum est.

Sepulchrum patens est guttur eorum; linguis suis dolosè agebant: * judica illos, Deus.

Decidant à cogitationibus suis: secundùm multitudinem impietatum eorum expelle eos, * quoniam irritaverunt te, Domine.

Et lætentur omnes qui sperant in te: * in æternum exultabunt, et habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes qui diligunt nomen ...um, * quoniam tu benedices justo.

Domine, ut scuto bonæ voluntatis tuæ coro... ...âsti nos.

Psaume 6.

DOMINE, ne in furore tuo arguas me: * neque in irâ tuâ corripias me.

Miserere meî, Domine, quoniam infirmus ...um: * sana me, Domine, quoniam conturbata ...unt ossa mea.

Et anima mea turbata est valdè, * sed tu, ...omine, usquequò?

Convertere, Domine, et eripe animam meam: ... salvum me fac propter misericordiam tuam.

Quoniam non est in morte, qui memor sit tuî: ... in inferno autem quis confitebitur tibi?

Laboravi in gemitu meo, lavabo per singulas ...octes lectum meum, * lacrymis meis stratum ...eum rigabo.

Turbatus est à furore occulus meus; * inve...eravi inter omnes inimicos meos.

Discedite à me, omnes qui operamini iniqui...atem, * quoniam exaudivit Dominus vocem ...letûs mei.

Exaudivit Dominus deprecationem meam; ... Dominus orationem meam suscepit.

Erubescant et conturbentur vehementer omnes ...nimici mei; * convertantur et erubescant valdè ...velociter.

Psaume 7.

DOMINE Deus meus, in te speravi, * salvum me fac ex omnibus persequentibus me, et libera me.

Nequandò rapiat ut leo animam meam, * dùm non est qui redimat, neque qui salvum faciat.

Domine Deus meus, si feci istud, * si est iniquitas in manibus meis ;

Si reddidi retribuentibus mihi mala, * decidam meritò ab inimicis meis inanis.

Persequatur inimicus animam meam, et comprehendat, et conculcet in terrâ vitam meam, * et gloriam meam in pulverem deducat.

Exsurge, Domine, in irâ tuâ, * et exaltare in finibus inimicorum meorum.

Et exsurge, Domine Deus meus, * in præcepto quod mandàsti.

Et synagoga populorum circumdabit te; et propter hanc in altum ingredere.

Dominus judicat populos. Judica me, Domine, secundùm justitiam meam, * et secundùm innocentiam meam super me.

Consumetur nequitia peccatorum ; et diriges justum, * scrutans corda et renes, Deus,

Justum adjutorium meum à Domino, * qui salvos facit rectos corde.

Psaume 8.

DEUS, judex justus, fortis et patiens ; * numquid irascitur per singulos dies ?

Nisi conversi fueritis, gladium suum vibrabit : * arcum suum tetendit, et paravit illum.

Et in eo paravit vasa mortis : * sagittas suas ardentibus effecit.

Ecce parturiit injustitiam : * concepit dolorem, et peperit iniquitatem.

Lacum aperuit, et effodit eum : et incidit in foveam quam fecit.

Convertetur dolor ejus in caput ejus : * et in verticem ipsius iniquitas ejus descendet.

Confitebor Domino secundùm justitiam ejus, * et psallam nomini Domini altissimi.

Psaume 9.

DOMINE Dominus noster, * quàm admirabile est nomen tuum in universâ terrâ !

Quoniam elevata est magnificentia tua * super cœlos.

Ex ore infantium et lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos ; * ut destruas inimicum et ultorem.

Quoniam videbo cœlos tuos, opera digitorum tuorum, * lunam et stellas, quæ tu fundâsti.

Quid est homo, quòd memor es ejus ; * aut filius hominis, quoniam visitas eum !

Minuisti eum paulò-minùs ab Angelis ; gloriâ et honore coronâsti eum, * et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subjecisti sub pedibus ejus, * oves et boves universas, insuper et pecora campi.

Volucres cœli, et pisces maris, * qui perambulant semitas maris.

Domine Dominus noster, * quàm admirabile est nomen tuum in universâ terrâ.

Psaume 10.

CONFITEBOR tibi, Domine, in toto corde meo, * narrabo omnia mirabilia tua.

Lætabor et exultabo in te : * psallam nomini tuo, Altissime.

In convertendo inimicum meum retrorsùm, * infirmabuntur et peribunt à facie tuâ.

Quoniam fecisti judicium meum et causam meam: * sedisti super thronum, qui judicas justitiam.

Increpâsti gentes, et periit impius : * nomen eorum delesti in æternum, et in seculum seculi.

Inimici defecerunt frameæ in finem ; * et civitates eorum destruxisti.

Periit memoria eorum cum sonitu, * et Dominus in æternum permanet.

Paravit in judicio thronum suum, * et ipse judicabit orbem terræ in æquitate, judicabit populos in justitiâ.

Et factus est Dominus refugium pauperi, * adjutor in opportunitatibus, in tribulatione.

Et sperent in te qui noverunt nomen tuum ; * quoniam non dereliquisti quærentes te, Domine.

Psallite Domino qui habitat in Sion : * annuntiate inter gentes studia ejus.

Quoniam requirens sanguinem eorum recordatus est, * non est oblitus clamorem pauperum.

MISERERE meî, Domine : * vide humilitatem meam de inimicis meis.

Qui exaltas me de portis mortis, * ut annuntiem omnes laudationes tuas in portis filiæ Sion.

Exultabo in salutari tuo : * infixæ sunt gentes interitu quem fecerunt :

In laqueo isto quem absconderunt, * comprensus est pes eorum,

Cognoscetur Dominus judicia faciens, * in peribus manuum suarum comprehensus est eccator.

Convertantur peccatores in infernum, * omnes entes quæ obliviscuntur Deum.

Quoniam non in finem oblivio erit pauperis, patientia pauperum non peribit in finem.

Exsurge, Domine, non confortetur homo ; judicentur gentes in conspectu tuo.

Constitue, Domine, Legislatorem super eos, ut sciant gentes quoniam homines sunt.

UT quid, Domine, recessisti longè, * despicis in opportunitatibus, in tribulatione ?

Dùm superbit impius, incenditur pauper : * comprehenduntur in consiliis quibus cogitant.

Quoniam laudatur peccator in desideriis animæ suæ, * et iniquus benedicitur.

Exacerbavit Dominum peccator ; * secundùm multitudinem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspectu ejus : * inquinatæ sunt viæ illius in omni tempore.

Auferuntur judicia tua à facie ejus ; * omnium inimicorum suorum dominabitur.

Dixit enim in corde suo : * Non movebor à generatione in generationem sine malo.

Cujus maledictione os plenum est ; et amaritudine, et dolo, * sub linguâ ejus labor et dolor.

Sedet in insidiis cum divitibus in occultis * interficiat innocentem.

Oculi ejus in pauperem respiciunt; * insidiatur in abscondito quasi leo in speluncâ suâ.

Insidiatur, ut rapiat pauperem, * rapere pauperem, dùm attrahit eum.

In laqueo suo humiliabit eum, * inclinabit se et cadet, cùm dominatus fuerit pauperum.

Dixit enim in corde suo: Oblitus est Deus; * avertit faciem suam, ne videat in finem.

Exsurge, Domine Deus; exaltetur manus tua; * ne obliviscaris pauperum.

Propter quid irritavit impius Deum? * dixit enim in corde suo: Non requiret.

Vides quoniam tu laborem et dolorem consideras, * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelictus est pauper: * orphano tu eris adjutor.

Contere brachium peccatoris et maligni: * quæretur peccatum illius, et non invenietur.

Dominus regnabit in æternum, et in seculum seculi: * peribitis, gentes, de terrâ illius.

Desiderium pauperum exaudivit Dominus; * præparationem cordis eorum audivit auris tua:

Judicare pupillo et humili, * ut non apponat ultrà magnificare se homo super terram.

Psaume 11.

IN Domino confido: * quomodò dicitis animæ meæ: Transmigra in montem sicut passer?

Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetrâ, * ut sagittent in obscuro rectos corde.

Quoniam quæ perfecisti, destruxerunt ; * jus-
autem quid fecit ?
Dominus in templo sancto suo : * Dominus in
lo sedes ejus.
Oculi ejus in pauperem respiciunt ; palpebræ
s interrogant filios hominum.
Dominus interrogat justum et impium : * qui
em diligit iniquitatem, odit animam suam.
Pluet super peccatores laqueos ; * ignis, et
phur, et spiritus procellarum, par calicis
rum.
Quoniam justus Dominus, et justitiam dilexit,
equitatem vidit vultus ejus.

Psaume 12.

ALVUM me fac, Domine, quoniam defecit
sanctus, * quoniam diminutæ sunt veritates
iliis hominum.
Vana locuti sunt unusquisque ad proximum
um ; * labia dolosa in corde et corde locuti
nt.
Disperdat Dominus universa labia dolosa,
et lingnam magniloquam ;
Qui dixerunt : Linguam nostram magnifica-
mus, labia nostra à nobis sunt ; * quis noster
ominus est ?
Propter miseriam inopum et gemitum paupe-
m, * nunc exsurgam, dicit Dominus.
Ponam in salutari ; * fiducialiter agam in eo.
Eloquia Domini, eloquia casta ; * argentum
e examinatum, probatum terræ, purgatum
ptuplum.

Tu, Domine, servabis nos, et custodies nos * à generatione hâc in æternum.

In circuitu impii ambulant : * secundùm altitudinem tuam multiplicâsti filios hominum.

Psaume 13.

USQUEQUO, Domine, oblivisceris me in finem? * usquequò avertis faciem tuam à me?

Quamdiù ponam consilia in animâ meâ * dolorem in corde meo per diem?

Usquequò exaltabitur inimicus meus super me? * respice, et exaudi me, Domine Deus meus.

Illumina oculos meos, ne unquam obdormiam in morte; nequandò dicat inimicus meus : * Prævalui adversùs eum.

Qui tribulant me, exultabunt, si motus fuero * ego autem in misericordiâ tuâ speravi.

Exultabit cor meum in salutari tuo : cantabo Domino qui bona tribuit mihi : * et psallam nomini Domini altissimi.

Psaume 14.

DIXIT insipiens in corde suo : * Non est Deus.

Corrupti sunt et abominabiles facti sunt in studiis suis : * non est qui faciat bonum, non est usque ad unum.

Dominus de cœlo prospexit super filios hominum, * ut videat si est intelligens, aut requirens Deum.

Omnes declinaverunt, simul inutiles facti sunt: non est qui faciat bonum, non est usque ad unum.

Sepulchrum patens est guttur eorum; linguis suis dolosè agebant: venenum aspidum sub labiis eorum.

Quorum os maledictione et amaritudine plenum est: veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem.

Contritio et infelicitas in viis eorum, et viam pacis non cognoverunt: non est timor Dei antè oculos eorum.

Nonne cognoscent omnes qui operantur iniquitatem, qui devorant plebem meam sicut escam panis?

Dominum non invocaverunt: illîc trepidaverunt timore, ubi non erat timor, quoniam Dominus in generatione justâ est.

Consilium inopis confudistis, quoniam Dominus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutare Israël? cùm averterit Dominus captivitatem plebis suæ, exultabit Jacob, et lætabitur Israël.

Psaume 15.

DOMINE, quis habitabit in tabernaculo tuo? aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine maculâ, et operatur justitiam;

Qui loquitur veritatem in corde suo; qui non egit dolum in linguâ suâ;

Nec fecit proximo suo malum, et opprobrium non accepit adversùs proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus; timentes autem Dominum glorificat.

Qui jurat proximo suo, et non decipit, qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accepit.

Qui facit hæc, non movebitur in æternum.

Psaume 16.

CONSERVA me, Domine, quoniam speravi in te.

Dixi Domino: Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges.

Sanctis qui sunt in terrâ ejus, mirificavit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicatæ sunt infirmitates eorum: posteà acceleraverunt.

Non congregabo conventicula eorum de sanguinibus, nec memor ero nominum eorum per labia mea.

Dominus pars hæreditatis meæ et calicis mei: tu es qui restitues hæreditatem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in præclaris; et enim hæreditas mea præclara est mihi.

Benedicam Dominum qui tribuit mihi intellectum: insuper et usque ad noctem increpuerunt me renes mei.

Providebam Dominum in conspectu meo semper; quoniam à dextris est mihi, ne commovear.

Propter hoc lætatum est cor meum, et exul-

avit lingua mea : insuper et caro mea requiescet n spe ;

Quoniam non derelinques animam meam in nferno, nec dabis Sanctum tuum videre coruptionem.

Notas mihi fecisti vias vit , adimplebis me tiætiâ cum vulto tuo : delectationes in dexterâ uâ usque in finem.

Psaume 17.

EXAUDI, Domine, justitiam meam : intende deprecationem meam.

Auribus percipe orationem meam ; non in abiis dolosis.

De vultu tuo judicium meum prodeat ; oculi ui videant æquitates.

Probâsti cor meum, et visitâsti nocte : igne me examinâsti, et non est inventa in me iniquitas.

Ut non loquatur os meum opera hominum ; propter verba labiorum tuorum ego custodivi vias duras.

Perfice gressus meos in semitis tuis ; ut non moveantur vestigia mea.

Ego clamavi, quoniam exaudisti me, Deus : nclina aurem tuam mihi, et exaudi verba mea.

Mirifica misericordias tuas ; qui salvos facis perantes in te.

A resistentibus dexteræ tuæ custodi me, ut pupillam oculi.

Sub umbrâ alarum tuarum protege me ; à facie impiorum qui me affiixerunt.

INIMICI mei animam meam circumdederunt, adipem suum concluserunt : os eorum locutum est superbiam.

Projicientes me nunc circumdederunt me : oculos suos statuerunt declinare in terram.

Susceperunt me sicut leo paratus ad prædam, et sicut catulus leonis habitans in abditis.

Exurge, Domine, præveni eum, et supplanta eum : eripe animam meam ab impio, frameam tuam àb inimicis manûs tuæ.

Domine, à paucis de terrâ divide eos in vitâ eorum : de absconditis tuis adimpletus est venter eorum.

Saturati sunt filiis ; et dimiserunt reliquias suas parvulis suis.

Ego autem in justitiâ apparebo conspectui tuo : satiabor, cùm apparuerit gloria tua.

Psaume 18.

DILIGAM te, Domine, fortitudo mea, Dominus firmamentum meum, et refugium meum, et liberator meus.

Deus meus adjutor meus ; et sperabo in eum.

Protector meus, et cornu salutis meæ ; et susceptor meus.

Laudans invocabo Dominum ; et ab inimicis meis salvus ero.

Circumdederunt me dolores mortis, et torrentes iniquitatis conturbaverunt me.

Dolores inferni circumdederunt me ; præoccupaverunt me laquei mortis.

In tribulatione meâ invocavi Dominum; et ad Deum meum clamavi.

Et exaudivit de templo sancto suo vocem meam; et clamor meus in conspectu ejus, introivit in aures ejus.

Commota est et contremuit terra: fundamenta montium conturbata sunt et commota sunt, quoniam iratus est eis.

Ascendit fumus in irâ ejus, et ignis à facie ejus exarsit; carbones succensi sunt ab eo.

Inclinavit cœlos, et descendit; et caligo sub pedibus ejus.

Et ascendit super Cherubim, et volavit: volavit super pennas ventorum.

Et posuit tenebras latibulum suum; in circuitu ejus tabernaculum ejus; tenebrosa aqua in nubibus aeris.

Præ fulgore in conspectu ejus nubes transierunt; grando et carbones ignis.

Et intonuit de cœlo Dominus, et Altissimus dedit vocem suam; grando et carbones ignis.

Et misit sagittas suas, et dissipavit eos; fulgura multiplicavit et conturbavit eos.

Et apparuerunt fontes aquarum, et revelata sunt fundamenta orbis terrarum.

Ab increpatione tuâ, Domine, ab inspiratione spiritûs iræ tuæ.

MISIT de summo (Dominus) et accepit me, et assumpsit me de aquis multis.

Eripuit me de inimicis meis fortissimis, et ab his qui oderunt me; quoniam confortati sunt super me.

Prævenerunt me in die afflictionis meæ, et factus est Dominus protector meus.

Et eduxit me in latitudinem: salvum me fecit, quoniam voluit me.

Et retribuet mihi Dominus secundùm justitiam meam, et secundùm puritatem manuum mearum retribuet mihi.

Quia custodivi vias Domini, nec impiè gessi à Deo meo.

Quoniam omnia judicia ejus in conspectu meo; et justitias ejus non repuli à me.

Et ero immaculatus cum eo, et observabo me ab iniquitate meâ.

Et retribuet mihi Dominus secundùm justitiam meam, et secumdùm puritatem manuum mearum in conspectu oculorum ejus.

Cum sancto sanctus eris, et cum viro innocente innocens eris.

Et cum electo electus eris, et cum perverso perverteris.

Quoniam tu populum humilem salvum facies, et oculos superborum humiliabis.

Quoniam tu illnminas lucernam meam, Domine: Deus meus, illuminia tenebras meas.

Quoniam in te eripiar à tentatione, et in Deo meo transgrediar murum.

DEUS meus, impolluta via ejus: eloquia Domini igne examinata: protector est omnium sperantium in se.

Quoniam quis Deus præter Dominum? aut quis Deus præter Deum nostrum?

Deus qui præcinxit me virtute, et posuit ımaculatam viam meam.

Qui perfecit pedes meos tanquam cervorum, super excelsa statuens me.

Qui docet manus meas, ad prælium, et po-isti, ut arcum æreum, brachia mea;

Et dedisti mihi protectionem salutis tuæ, et extera tua suscepit me.

Et disciplina tua correxit me in finem, et isciplina tua ipsa me docebit.

Delatâsti gressus meos subtùs me, et non ınt infirmata vestigia mea.

Persequar inimicos meos, et comprehendam llos; et non convertar, donec deficiant.

Confringam illos, nec poterunt stare; ca-ent subtùs pedes meos.

Et præcinxisti me virtute ad bellum, et snp-lantâsti insurgentes in me subtùs me.

Et inimicos meos dedisti mihi deorsùm, et dientes me disperdidisti.

Clamaverunt, nec erat qui salvos faceret, ad Dominum; nec exaudivit eos.

Et comminuam eos ut pulverem antè faciem enti: ut lutum platearum delebo eos.

Eripies me de contradictionibus populi, et onstitues me in caput gentium.

Populus quem non cognovi servivit mihi; in uditu auris obedivit mihi.

Filii alieni mentiti sunt mibi: filii alieni in-eterati sunt, et claudicaverunt à semetis suis.

Vivit Dominus, et benedictus Deus meus: et exaltetur Deus salutis meæ.

Deus, qui das vindictas mihi et subdis populos sub me, liberator meus de inimicis meis iracundis.

Et ab insurgentibus in me exaltabis me: à viro iniquo eripies me.

Propterea confitebor tibi in nationibus, Domine; et nomini tuo psalmum dicam.

Magnificans salutes regis ejus, et faciens misericordiam Christo suo David; et semini ejus usque in seculum.

Psaume 19.

CŒLI enarrant gloriam Dei, et opera manuum ejus annuntiat firmamentum.

Dies diei eructat verbum, et nox nocti indicat scientiam.

Non sunt loquelæ neque sermones, quorum non audiantur voces eorum.

In omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terræ verba eorum.

In sole posuit tabernaculum suum; et ipse tanquam sponsus procedens de thalamo suo.

Exultavit ut gigas ad currandam viam, à summo cœlo egressio ejus.

Et occursus ejus usque ad summum ejus; nec est qui se abscondat à calore ejus.

LEX Domini immaculata, convertens animas; testimonium Domini fidele sapientiam præstans parvulis.

Justitiæ Domini rectæ, lætificantes corda: præceptum Domini lucidum, illuminans oculos.

Timor Domini sanctus, permanens in seculum
æculi ; judicia Domini vera, justificata in seme-
ipsa.

Desiderabilia super aurum et lapidem pre-
iosum multùm, et dulciora super mel et favum.

Etenim servus tuus custodit ea ; in custo-
iendis illis retributio multa.

Delicta quis intelligit ? ab occultis meis munda
ne, et ab alienis parce servo tuo.

Si mei non fuerint dominati, tunc immacu-
atus ero ; et emundabor à delicto maximo.

Et erunt ut complaceant eloquia oris mei ;
t meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Domine, adjutor meus, et redemptor meus.

Psaume 20.

EXAUDIAT te Dominus, in die tribulatio-
nis ; protegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxilium de sancto, et de Sion
uetur te.

Memor sit omnis sacrificii tui, et holocaus-
um tuum pingue fiat.

Tribuat tibi secundùm cor tuum, et omne
onsilium tuum confirmet.

Lætabimur in salutari tuo ; et in nomine
Dei nostri magnificabimur.

Impleat Dominus omnes petitiones tuas ; nunc
ognovi, quoniam salvum fecit Dominus Chris-
um suum.

Exaudiet illum de cœlo sancto suo ; in po-
estatibus salus dexteræ ejus.

Hi in curribus, et hi in equis; nos autem in nomine Domini Dei nostri invocabimus.

Ipsi obligati sunt, et ceciderunt; nos autem surreximus, et erecti sumus.

Domine, salvum fac regem; et exaudi nos in die quâ invocaverimus te.

Psaume 21.

DOMINE, in virtute tuâ lætabitur rex, et super salutare tuum exultabit vehementer.

Desiderium cordis ejus tribuisti ei, et voluntate labiorum ejus non fraudâsti eum.

Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Vitam petiit à te, et tribuisti ei longitudinem dierum in seculum et in seculum seculi.

Magna est gloria ejus in salutari tuo; gloriam et magnum decorem impones super eum.

Quoniam dabis eum in benedictionem in seculum seculi; lætificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam rex sperat in Domino, et in misericordiâ Altissimi non commovebitur.

Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis, dextera tua inveniat omnes qui te oderunt.

Pones eos ut clibanum ignis in tempore vultûs tui; Dominus in irâ suâ conturbabit eos, et devorabit eos ignis.

Fructum eorum de terrâ perdes, et semen eorum à filiis hominum.

Quoniam declinaverunt in te mala, cogitaverunt consilia quæ non potuerunt stabilire.

Quoniam pones eos deorsùm, in reliquiis tuis præparabis vultum eorum.

Exaltare, Domine, in virtute tuâ; cantabimus et psallemus virtutes tuas.

Psaume 22.

DEUS, Deus meus, respice in me; quare me dereliquisti? longè à salute meâ verba delictorum meorum.

Deus meus, clamabo per diem, et non exaudies; et nocte, et non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas, laus Israël.

In te speraverunt patres nostri; speraverunt, et liberâsti eos.

Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt; in te speraverunt, et non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, et non homo; opprobrium hominum, et abjectio plebis.

Omnes videntes me, deriserunt me; locuti sunt labiis, et moverunt caput.

Speravit in Domino, eripiat eum; salvum faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es qui extraxisti me de ventre; spes mea ab uberibus matris meæ.

In te projectus sum ex utero; de ventre matris meæ Deus es tu.

DEUS meus,) ne discesseris à me, quoniam tribulatio proxima est, quoniam non est qui adjuvet.

Circumdederunt me vituli multi, tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum, sicut leo rapiens et rugiens.

Sicut aqua effusus sum, et dispersa sunt ossa mea.

Factum est cor meum tanquam cera liquescens, in medio ventris mei.

Aruit tanquam testa virtus mea; et lingua mea adhæsit faucibus meis, et in pulverem mortis deduxisti me.

Quoniam circumdederunt me canes multi; consilium malignantium obsedit me.

Foderunt manus meas et pedes meos, dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ipsi verò consideraverunt et inspexerunt me; diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem, Domine, ne elongaveris auxilium tuum à me, ad defensionem meam conspice.

Erue à frameâ, Deus, animam meam, et de manu canis unicam meam.

Salva me ex ore leonis, et à cornibus unicornium humilitatem meam.

Narrabo nomen tuum fratribus meis; in medio ecclesiæ laudabo te.

QUI timetis Dominum, laudate eum; universum semen Jacob, glorificate eum.

Timeat eum omne semen Israël, quoniam non sprevit, neque despexit deprecationem pauperis.

Nec avertit faciem suam à me, et, cùm clamarem ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in ecclesiâ magnâ : vota
ea reddam in conspectu timentium eum.

Edent pauperes et saturabuntur, et laudabunt
ominum, qui requirunt eum ; vivent corda
rum in seculum seculi.

Reminiscentur et convertentur ad Dominum
iversi fines terræ.

Et adorabunt in conspectu ejus universæ
miliæ gentium.

Quoniam Domini est regnum, et ipse domina-
tur gentium.

Manducaverunt et adoraverunt omnes pin-
es terræ ; in conspectu ejus cadent omnes qui
scendunt in terram.

Et anima mea illi vivet, et semen meum
rviet ipsi.

Annuntiabitur Domino generatio ventura ; et
nuntiabunt cœli justitiam ejus populo qui
scetur, quem fecit Dominus.

Psaume 23.

DOMINUS regit me; et nihil mihi deerit ;
in loco pascuæ ibi me collocavit.

Super aquam refectionis educavit me ; animam
eam convertit.

Deduxit me super semitas justitiæ, propter
omen suum.

Nam et si ambulavero in medio umbræ
ortis, non timebo mala, quoniam tu mecum es.

Virga tua et baculus tuus, ipsa me consolata
nt.

Parâsti in conspectu me omensam; adversus eos qui tribulant me.

Impinguâsti in oleo caput meum; et calix meus inebrians quàm præclarus est!

Et misericordia tua subsequetur me, omnibus diebus vitæ meæ.

Et ut inhabitem in domo Domini, in longitudinem dierum.

Psaume 24.

DOMINI est terra, et plenitudo ejus: orbis terrarum et universi qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum, et super flumina præparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? aut quis stabit in loco sanctuario ejus?

Innocens manibus et mundo corde, qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem à Domino, et misericordiam à Deo salutari suo.

Hæc est generatio quærentium eum, quærentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas principes vestras; et elevamini portæ æternales; et introbit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? Dominus fortis et potens, Dominus potens in prælio.

Attollite portas principes vestras, et elevamini portæ æternales; et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ.

Psaume 25.

AD te, Domine, levavi animam meam : Deus meus, in te confido, non erubescam.

Neque irrideant me inimici mei ; etenim universi qui sustinent te, non confundentur.

Confundentur omnes iniqua agentes supervacuè.

Vias tuas, Domine, demonstra mihi, et semitas tuas edoce me.

Dirige me in veritate tuâ, et doce me ; quia tu es Deus salvator meus, et te sustinui totâ die.

Reminiscere miserationum tuarum, Domine, et misericordiarum tuarum quæ à seculo sunt.

Delicta juventutis meæ, et ignorantias meas ne memineris.

Secundùm misericordiam tuam memento mei tu, propter bonitatem tuam, Domine.

Dulcis et rectus Dominus, propter hoc legem dabit delinquentibus in viâ.

Diriget mansuetos in judicio ; docebit mites vias suas.

Universæ viæ Domini misericordia et veritas, requirentibus testamentum ejus et testimonia ejus.

Propter nomen tuum, Domine, propitiaberis peccato meo, multùm est enim.

QUIS est homo qui timet Dominum ? legem statuit ei in viâ quam elegit.

Anima ejus in bonis demorabitur, et semen ejus hæreditabit terram.

Firmamentum est Dominus timentibus eum ; et testamentum ipsius, ut manifestetur illis.

Oculi mei semper ad Dominum, quoniam ipse evellet de laqueo pedes meos.

Respice in me, et miserere meî; quia unicus et pauper sum ego.

Tribulationes cordis mei multiplicatæ sunt: de necessitatibus meis erue me.

Vide humilitatem meam et laborem meum; et dimitte universa delicta mea.

Respice inimicos meos, quoniam multiplicati sunt, et odio iniquo oderunt me.

Custodi animam meam, et erue me; non erubescam, quoniam speravi in te.

Innocentes et recti abhæserunt mihi, quia sustinui te.

Libera, Deus, Israel, ex omnibus tribulationibus suis.

Psaume 26.

JUDICA me, Domine, quoniam ego in innocentiâ meâ ingressus sum; et in Domino sperans non infirmabor.

Proba me, Domine, et tenta me; ure renes meos et cor meum.

Quoniam misericordia tua antè oculos meos est, et complacui in veritate tuâ.

Non sedi cum concilio vanitatis; et cum iniqua gerentibus non introibo.

Odivi ecclesiam malignantium, et cum impiis non sedebo.

Lavabo inter innocentes manus meas; et circumdabo altare tuum, Domine.

Ut audiam vocem laudis: et enarrem universa mirabilia tua.

Domine, dilexi decorem domûs tuæ; et locum
bitationis gloriæ tuæ.
Ne perdas cum impiis, Deus, animan meam;
cum viris sanguinum vitam meam.
In quorum manibus iniquitates sunt; dextera
rum repleta est muneribus.
Ego autem in innocentiâ meâ ingressus sum;
dime me et miserere meî.
Pes meus stetit in directo: in ecclesiis bene-
cam te, Domine.

Psaume 27.

DOMINUS illuminatio mea, et salus mea; quem timebo.
Dominus protector vitæ meæ; à quo tre-
dabo.
Dùm appropriant super me nocentes; ut
dant carnes meas.
Qui tribulant me inimici mei; ipsi infirmati
nt et ceciderunt.
Si consistant adversùm me castra non timebit
r meum.
Si exurgat adversùm me prælium, in hoc
go sperabo.
Unam petii à Domino, hanc requiram; ut
habitem in domo Domini, omnibus diebus
itæ meæ.
Ut videam voluptatem Domini, et visitem
emplum ejus.
Quoniam abscondit me in tabernaculo suo,
t in die malorum protexit me in abscondito
abernaculi sui.

In petrâ exaltavit me, et nunc exaltavit ca
meum super inimicos meos.

Circuivi et immolavi in tabernaculo ejus ho
tiam vociferationis, cantabo et psalmum dic
Domino.

EXAUDI, Domine, vocem meam quâ c
mavi ad te, miserere meî, et exaudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisivit te facies me
faciem tuam, Domine, requiram.

Ne avertas faciem tuam à me, ne declines
irâ à servo tuo.

Adjutor meus esto, ne derelinquas me, neq
despicias me, Deus salutaris meus.

Quoniam pater meus et mater mea dereliqu
runt me; Dominus autem assumpsit me.

Legem pone mihi, Domine, in viâ tuâ;
dirige me in semitam rectam propter inimic
meos.

Ne tradideris me in animas tribulantium m
quoniam insurrexerunt in me testes iniqui,
mentita est iniquitas sibi.

Credo videre bona Domini, in terrâ viventiu

Expecta Dominum, viriliter age, et confor
tetur cor tuum, et sustine Dominum.

Psaume 28.

AD te, Domine, clamabo; Deus meus, ne
sileas à me: nequandò taceas à me, et assi-
milabor descendentibus in lacum.

Exaudi, Domine, vocem deprecationis meæ,
dùm oro ad te, dùm extollo manus meas, ad
templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatoribus, et cum rantibus iniquitatem ne perdas me.

Qui loquuntur pacem cum proximo suo, mala em in cordibus eorum.

Da illis secundùm opera eorum, et secundùm uitiam adinventionum ipsorum.

Secundùm opera manuum eorum tribue illis; de retributionem eorum ipsis.

Quoniam non intellexerunt opera Domini, et opera manuum ejus, destrues illos, et non ificabis eos.

Benedictus Dominus, quoniam exaudivit von deprecationis meæ.

Dominus adjutor meus et protector meus: in o seperavit cor meum, et adjutus sum.

Et refloruit caro mea, et ex voluntate meâ nfitebor ei.

Dominus fortitudo plebis suæ, et protector vationum Christi sui est.

Salvum fac populum tuum, Domine, et bedic hæreditati tuæ, et rege eos, et extolle os usque in æternum.

Psaume 29.

AFFERTE Domino, filii Dei: afferte Domino filios arietum.

Afferte Domino gloriam et honorem; afferte omino gloriam nomini ejus; adorate Dominum atrio sancto ejus.

Vox Domini super aquas, Deus majestatis tonuit, Dominus super aquas multas.

Vox Domini in virtute, vox Domini in m nificentiâ.

Vox Domini confringentis cedros, et c fringet Dominus cedros Libani.

Et comminuet eas tanquam vitulum Liba et dilectus quemadmodùm filius unicornium.

Vox Domini intercidentis flammam ignis, v Domini concutientis desertum, et commove Dominus desertum Cades.

Vox Domini præparantis cervos, et revela condensa, et in templo ejus omnes dicent g riam.

Dominus diluvium inhabitare facit, et sede Dominus Rex in æternum.

Dominus virtutem populo suo dabit, Domin benedicet populo suo in pace.

Psaume 30.

EXALTABO te, Domine; quoniam susc pisti me, nec delectâsti inimicos me super me.

Domine Deus meus, clamavi ad te: et sanâ me.

Domine, eduxisti ab inferno animam meam salvâsti me à descendentibus in lacum.

Psallite Domino, sancti ejus; et confitemi memoriæ sanctitatis ejus.

Quoniam ira in indignatione ejus; et vita i voluntate ejus.

Ad vesperum demorabitur fletus, et ad matu tinum lætitia.

Ego autem dixi in abundantiâ meâ ; non mo-
or in æternum.
omine, in voluntate tuâ, præstitisti decori
virtutem.
vertisti faciem tuam à me; et factus sum
turbatus.
d te, Domine, clamabo; et ad Deum meum
recabor.
Quæ utilitas in sanguine meo, dùm descendo
orruptionem ?
umquid confitebitur tibi pulvis, aut annun-
it veritatem tuam ?
udivit Dominus, et misertus est mei, Do-
us factus est adjutor meus.
Convertisti planctum meum in gaudium mihi,
cidisti saccum meum, et circumdedisti me
tia.
Ut cantet tibi gloria mea, et non compungar,
mine, Deus meus, in æternum confitebor tibi.

Psaume 81.

N te, Domine, speravit, non confundar in
æternum, in justitiâ tuâ libera me.
Inclina ad me aurem tuam, accelera ut
as me.
Esto mihi in Deum protectorem et in domum
ugii, ut salvum me facias.
Quoniam fortitudo mea et refugium meum es
et propter nomen tuum deduces me et enu-
es me.
Educes me de laqueo hoc quem absconderunt
hi, quoniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo spiritum meum, demisti me, Domine Deus veritatis.

Odisti observantes vanitates supervacuè, autem in Domino speravi,

Exultabo et lætabor in misericordiâ quoniam respexisti humilitatem meam, salv de necessitatibus animam meam.

Nec conclusisti me in manibus inimici, tuisti in loco spatioso pedes meos.

MISERERE mei, Domine, quoniam bulor, conturbatus est in irâ occulus me anima mea et venter meus.

Quoniam defecit in dolore vita mea: et a mei in gemitibus.

Infirmata est in paupertate virtus mea, ossa mea conturbata sunt.

Super omnes inimicos meos factus sum probrium, et vicinis meis valdè, et timor no meis.

Qui videbant me foràs fugerunt à me ob vioni datus sum tanquam mortuus à corde.

Factus sum tanquam vas perditum ; quoni audivi vituperationem multorum commorantiu in circuitu.

In eo dùm convenirent simul adversùm m accipere animam meam consiliati sunt.

Ego autem in te speravi, Domine ; dixi De meus es tu, in manibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicorum meorum, à persequentibus me.

Illustra faciem tuam super servum tuu

um me fac in misericordiâ tuâ; Domine,
confundar, quoniam invocavi te.
rubescant impii, et deducantur in infernum;
a fiant labia dolosa.
uæ loquuntur adversùs justum iniquitatem,
uperbiâ et in abusione.

UAM magna multitudo dulcedinis tuæ,
Domine, quam abscondisti timentibus te!
erfecisti eis qui sperant in te, in conspectu
rum hominum.
bscondes eos in abscondito faciei tuæ; à
urbatione hominum.
roteges eos in tabernaculo tuo, à contra-
ione linguarum.
enedictus Dominus; quoniam mirificavit
ricordiam suam mihi in civitate munitâ.
go autem dixi in excessu mentis meæ:
ectus sum à facie oculorum tuorum.
deò exaudîsti vocem orationis meæ, dùm
arem ad te.
iligite Dominum, omnes Sancti ejus, quo-
n veritatem requiret Dominus, et retribuet
ndanter facientibus superbiam.
iriliter agite, et confortetur cor vestrum,
es qui speratis in Domino.

Psaume 32.

EATI quorum remissæ sunt iniquitates; et
quorum tecta sunt peccata.
eatus vir cui non imputavit Dominus pecca-
, nec est in spiritu ejus dolus.

Quoniam tacui, interaverunt ossa mea, d
clamarem totâ die.

Quoniam die ac nocte gravata est super
manus tua, conversus sum in ærumnâ meâ, d
configitur spina.

Delictum meum cognitum tibi feci, et inj
titiam meam non abscondi.

Dixi: confitebor adversùm me injusti
meam Domino; et tu remisisti impietatem p
cati mei.

Pro hâc orabit ad te omnis Sanctus, in t
pore opportuno.

Verumtamen in diluvio aquarum multar
ad eum non approximabunt.

Tu es refugium meum à tribulatione q
circumdedit me, exultatio mea, erue me à c
cumdantibus me.

Intellectum tibi dabo, et instruam te in
hâc quâ gradieris, firmabo super te oculos me

Nolite fieri sicut equus et multus, quibus n
est intellectus.

In chamo et fræno maxillas eorum constri
qui non approximant ad te.

Multa flagella peccatoris, sperantem aut
in Domino misericordia circumdabit.

Lætamini in Domino, et exultate justi;
gloriamini omnes recti corde.

Psaume 32.

EXULTATE justi in Domino, rectos de
collaudatio.

Confitemini Domino in cytharâ; in psalterio
cem chordarum psallite illi.

Cantate ei canticum novum, benè psallite ei
vociferatione.

Quia rectum est verbum Domini, et omnia
era ejus in fide.

iligit misericordiam et judicium, misericordiâ
omini plena est terra.

Verbo Domini cœli firmati sunt, et Spiritu
is ejus omnis virtus eorum.

Congregans sicut in utre aquas maris, ponens
thesauris abyssos.

Timeat Dominum omnis terra, ab eo autem
mmoveantur omnes inhabitantes orbem.

Quoniam ipse dixit, et facta sunt, ipse man-
vit et creata sunt.

Dominus dissipat consilia Gentium, reprobat
tem cogitationes populorum, et reprobat
nsilia principum.

Consilium autem Domini in æternum manet,
gitationes cordis ejus in generatione et gene-
tionem.

BEATA gens cujus est Dominus Deus ejus,
populus quam elegit in hæreditatem sibi.

De cœlo respexit Dominus, vidit omnes filios
ominum.

De præparato habitaculo suo, respexit super
nnes qui habitant terram.

Qui finxit sigillatim corda eorum, qui intelligit
nnia opera eorum.

Non salvatur rex per multam virtutem, et
gas non salvabitur in multitudine virtutis suæ.

Fallax equus ad salutem ; in abundantiâ au
tem virtutis suæ non salvabitur.

Ecce oculi Domini super metuentes eum ; e
in eis qui sperant super misericordiâ ejus.

Ut eruat à morte animas eorum, et alat eo
in fame.

Anima nostra sustinet Dominum, quoniam
adjutor et protector noster est.

Quia in eo lætabitur cor nostrum, et in nomine
sancto ejus speravimus.

Fiat misericordia tua, Domine, super nos
quemadmodùm speravimus in te.

Psaume 34.

BENEDICAM Dominum in omni tempore ;
semper laus ejus in ore meo.

In Domino laudabitur anima mea, audiant
mansueti et lætentur.

Magnificate Dominum mecum ; et exaltemus
nomen ejus in idipsum.

Exquisivi Dominum et exaudivit me, et ex
omnibus tribulationibus meis eripuit me.

Accedite ad eum, et illuminamini ; et facies
vestræ non confundentur.

Iste pauper clamavit, et Dominus exaudivit
eum ; et de omnibus tribulationibus ejus salvavit
eum.

Immittet angelus Domini in circuitu timen-
tium eum, et eripiet eos.

Gustate et videte, quoniam suavis est Dominus ;
beatus vir qui sperat in eo.

Timete Dominum, omnes Sancti ejus; quo-
iam non est inopia timentibus eum.
Divites eguerunt et esurierunt, inquirentes
tem Dominum non minuentur omni bono.

VENITE, filii, audite me; timorem Domini
docebo vos.
Quis est homo qui vult vitam, diligit dies
dere bonos?
Prohibe linguam tuam à malo, et labia tua ne
quantur dolum.
Diverte à malo, et fac bonum: inquire pacem
persequere eam.
Oculi Domini super justos, et aures ejus in
eces eorum.
Vultus autem Domini super facientes mala,
perdat de terrâ memoriam eorum.
Clamaverunt justi, et Dominus exaudivit eos,
ex omnibus tribulationibus eorum liberavît eos.
Juxta est Dominus iis qui tribulato sunt
rde, et humiles spiritu salvabit.
Multæ tribulationes justorum, et de omnibus
s liberabit eos Dominus.
Custodit Dominus omnia ossa eorum: unum
his non conteretur.
Mors peccatorum pessima, et qui oderunt
stum, delinquent.
Redimet Dominus animas servorum suorum,
non delinquent omnes qui sperant in eo.

Psaume 35.

JUDICA, Domine, nocentes me: expugna
impugnantes me.

Apprehende arma et scutum, et exsurge adjutorium mihi.

Effunde frameam, et conclude adversùs e qui persequuntur me; dic animæ meæ: Sal tua ego sum.

Confundantur et revereantur quærentes a mam meam.

Avertantur retrorsùm, et confundantur, cog tantes mihi mala.

Fiant tanquam pulvis ante faciem venti, angelus Domini coarctans eos.

Fiat via illorum tenebræ et lubricum, angelus Domini persequens eos.

Quoniam gratis absconderunt mihi interitu laquei sui, supervacuè exprobraverunt anima meam.

Veniat illi laqueus quem ignorat; et capti quam abscondit, apprehendat eum, et in laqu um cadat in ipsum.

Anima autem mea exultabit in Domino, delectabitur super salutari suo.

Omnia ossa mea dicent, Domine, quis simil tibi?

Eripiens inopem de manu fortiorum eju egenum et pauperem à diripientibus eum.

SURGENTES testes iniqui, quæ ignoraba interrogabant me.

Retribuebant mihi mala pro bonis, sterilitate animæ meæ.

Ego autem, cùm mihi molesti essent induebar cilicio.

Humiliabam in jejunio animam meam, oratio mea in sinu meo convertetur.

Quasi proximum et quasi fratrem nostrum, c complacebam, quasi lugens et contristatus c humiliabar.

Et adversùm me lætati sunt, et convenerunt, ongregata sunt super me flagella, et ignoravi.

Dissipati sunt, nec compuncti, tentaverunt me, ıbsannaverunt me subsannatione; frenduerunt per me dentibus suis.

Domine, quandò respicies? restitue animam eam à malignitate eorum, à leonibus unicam eam.

Confitebor tibi in ecclesiâ magnâ, in populo ravi laudabo te.

Non supergaudeant mihi qui adversantur ihi iniquè, qui oderunt me gratis, et annuunt culis.

Quoniam mihi quidem pacificè loquebantur; in iracundiâ terræ loquentes, dolos cogitabant.

Et dilataverunt super me os suum; dixerunt: uge, euge; viderunt oculi nostri.

Vidisti, Domine, ne sileas: Domine, ne iscedas à me.

EXSURGE et intende judicio meo, Deus meus et Dominus meus in causam mean.

Judica me secundum justitiam tuam, Domine, eus meus: et non supergaudeant mihi.

Non dicant in cordibus suis: Euge, euge, animæ ostræ; nec dicant, devoravimus eum.

Erubescant et revereantur simul, qui gratuntur malis meis.

Induantur confusione et reverentiâ, qui magna oquuntur super me.

Exultent et lætentur qui volunt justitiam meam ; et dicant semper.

Magnificetur Dominus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea mediabitur justitiam tuam, tota die laudem tuam.

Psaume 36.

DIXIT injustus, ut delinquat in semetipso: Non est timor Dei antè oculos ejus.

Quoniam dolosè egit in conspectu ejus, ut inveniatur iniquitas ejus ad odium.

Verba oris ejus iniquitas et dolus : noluit intelligere ut benè ageret.

Iniquitatem meditatus est in cubili suo, astitit omni vitæ non bonæ ; malitiam autem non audivit.

Domine, in cœlo misericordia tua, et veritas tua usque ad nubes.

Justitia tua sicut montes Dei : judicia tua abyssus multa.

Homines et jumenta salvabis, Domine, quemadmodùm multiplicâsti misericordiam tuam Deus.

Filii autem hominum, in tegmine alarum tuarum sperabunt.

Inebriabuntur ab ubertate domûs tuæ, et torrente voluptatis tuæ potabis eos.

Quoniam apud te est fons vitæ, et in lumine tuo videbimus lumen.

Prætende misericordiam tuam scientibus te, et justitiam tuam his qui recto sunt corde.

Non veniat mihi pes superbiæ, et manus peccatoris non moveat me.
Ibi ceciderunt qui operantur iniquitatem, expulsi sunt, nec potuerunt stare.

Psaume 37.

NOLI æmulari in malignantibus, neque zelaveris facientes iniquitatem.
Quoniam tanquam fœnum velociter arescent, et quemadmodùm olera herbarum, citò decident.
Spera in Domino et fac bonitatem : et inhabita terram, et pasceris in divitiis ejus.
Delecta te in Domino ; et dabit tibi petitiones cordis tui.
Revela Domino viam tuam, et spera in eo ; et ipse faciet.
Et educet quasi lumen justitiam tuam, et judicium tuum tanquam meridiem, subditus esto Domino, et ora eum.
Noli æmulari in eo qui prosperatur in viâ suâ, in homine faciente injustitias.
Desine ab irâ, et derelinque furorem : noli æmulari, ut maligneris.
Quoniam qui malignantur, exterminabuntur : sustinentes autem Dominum, ipsi hæreditabunt terram.
Et adhùc pusillùm, et non erit peccator : et quæres locum ejus, et non invenies.
Mansueti autem hæreditabunt terram, et delectabuntur in multitudine pacis.
Observabit peccator justum, et stridebit super eum dentibus suis.

Dominus autem irridebit eum; et quon prospicit quòd veniet dies ejus.

Gladium evaginaverunt peccatores; inten runt arcum suum.

Ut dejiciant pauperem et inopem; ut tru dent rectos corde.

Gladius eorum intret in corda ipsorum, arcus eorum confringatur.

Meliùs est modicum justo, super divitias p catorum multas.

Quoniam brachia peccatorum conterentu confirmat autem justos Dominus.

NOVIT Dominus dies immaculatorum; hæreditas eorum in æternum erit.

Non confundentur in tempore malo, et diebus famis saturabuntur; quia peccato peribunt.

Inimici verò Domini, mox ut honorific fuerint et exaltati; deficientes quemadmodù fumus, deficient.

Mutuabitur peccator, et non solvet: justu autem miseretur et tribuet.

Quia benedicentes ei hæreditabunt terram maledicentes autem ei disperibunt.

Apud Dominum gressus hominis dirigentur et viam ejus volet.

Cùm ceciderit, non collidetur; quia Dominu supponit manum suam.

Junior fui, etenim senui; et non vidi justum derelictum, nec semen ejus quærens panem.

Totâ die miseretur et commodat; et semen illius in benedictione erit.

Declina à malo, et fac bonum ; et inhabita in
ılum seculi.
Quia Dominus amat judicium, et non dere-
quet sanctos suos : in æternum conserva-
tur.
njusti punientur, et semen impiorum peribit,
usti autem hæreditabunt terram, et inhabi-
unt in seculum seculi super eam.
S justi meditabitur sapientiam, et lingua
ejus loquetur judicium,
Lex Dei ejus in corde ipsius, ei non sup-
ntabuntur gressus ejus.
Considerat peccator justum ; et quærit mor-
are eam.
Dominus autem non derelinquet eum et ma-
us ejus ; nec damnabit eum, cùm judica-
ur illi.
Expecta Dominum, et custodi viam ejus, et
ltabit te, ut hæreditate capias terram ; cùm
ierint peccatores, videbis.
Vidi impium superexaltatum, et elevatum sicut
dros Libani.
Et transivi, et ecce non erat, et quæsivi eum,
non est inventus locus ejus.
Custodi innocentiam, et vide æquitatem, quo-
m sunt reliquiæ homini pacifico.
Injusti autem disperibunt simul : reliquæ im-
orum interibunt.
Salus autem justorum à Domino, et protector
rum in tempore tribulationis.
Et adjuvabit eos Dominus, et liberabit eos ;
eruet eos à peccatoribus, et salvabit eos ;
ia speraverunt in eo.

Psaume 38.

DOMINE, ne in furore tuo arguas neque in irâ tuâ corripias me.

Quoniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi, confirmâsti super me mannm tuam.

Non est sanitas in carne meâ à facie iræ t non est pax ossibus meis à facie peccato meorum.

Quoniam iniquitates meæ supergressæ s caput meum, et sicut onus grave gravatæ s super me.

Putruerunt et corruptæ sunt cicatrices m à facie insipientiæ meæ.

Miser factus sum et curvatus sum usque finem : totâ die contristatus ingrebiebar.

Quoniam lumbi mei impleti sunt illusionib et non est sanitas in carne meâ.

Afflictus sum et humiliatus sum nimis : rug bam à gemitu cordis mei.

Domine antè te omne desiderium meum; gemitus meus à te non est absconditus.

Cor meum conturbatum est, dereliquit virtus mea; et lumen oculorum meorum, ipsum non est mecum.

AMICI mei et proximi mei, adversùm appropinquaverunt et steterunt.

Et qui juxtà me erant, de longè steterunt; vim faciebant qui quærebant animam mean.

Et qui inquirebant mala mihi, locuti su vanitates, et dolos totâ die meditabantur.

Ego autem tanquàm surdus non aubieba et sicut mutus non aperiens os suum.

t factus sum sicut homo non audiens, et non
ns in ore suo redargutiones.
uoniam in te, Domine speravi; tu exaudies
Domine Deus meus.
uia dixi: Nequandò supergaudeant mihi
ici mei; et dùm commoventur pedes mei,
r me magna locuti sunt.
uoniam ego in flagella paratus sum, et dolor
s in conspectu meo semper.
uoniam iniquitatem meam annuntiabo, et
abo pro peccato meo.
imici autem mei vivunt, et confirmati sunt
r me, et multiplicati sunt qui oderunt me
è.
ui retribuunt mala pro bonis, detrahebant
; quoniam sequebar bonitatem.
e derelinquas me, Domine, Deus meus, ne
sseris à me.
tende in adjutorium meum, Domine, Deus
is meæ.

Psaume 39.

IXI: Custodiam vias meas, ut non delin-
quam in linguâ meâ.
osui ori meo custodiam, cùm consisteret
ator adversùm me.
bmutui et humiliatus sum, et silui à bonis;
olor meus renovatus est.
oncaluit cor meum intra me, et in medita-
meâ exardescet ignis.
ocutus sum in linguâ meâ; notum fac mihi,
ine, finem meum.

Et numerus dierum meorum, quis est? sciam quid desit mihi.

Ecce mensurabiles posuisti dies meos; substantia mea tanquam nihilum ante te.

Verùmtamen universa vanitas, omnis ho vivens.

Verùmtamen in imagine pertransit hom sed et frustrà conturbatur.

Thesaurisat et ignorat cui congregabit ea.

Et nunc quæ est expectatio mea? non Dominus? et substantia mea apud te est.

Psaume 40.

AB omnibus iniquitatibus meis erue m opprobrium insipienti dedisti me.

Obmutui et non aperui os meum, quoniam fecisti, amove à me plagas tuas.

A fortitudine manûs tuæ ego defeci in incr pationibus, propter iniquitatem corripu hominem.

Et tabescere fecisti sicut araneam anim ejus: verùmtamen vanè conturbatur omnis ho

Exaudi orationem meam, Domine, et dep cationem meam: auribus percipe lacrym meas.

Ne sileas, quoniam advena ego sum apud peregrinus, sicut omnes patres mei.

Remitte mihi, ut refrigerer priusquàm abea et ampliùs non ero.

Psaume 39.

EXPECTANS expectavi Dominum, et
intendit mihi.
Et exaudivit preces meas, et eduxit me de
u miseriæ, et de luto fecis.
Et statuit super petram pedes meos, et di-
it gressus meos.
Et immisit in os meum canticum novum,
men Deo nostro.
Videbunt multi, et timebunt, et sperabunt
Domino.
Beatus vir cujus est nomen Domini spes
s, et non respexit in vanitates et insanias
as.
Multa fecisti tu, Domine, Deus meus, mira-
a tua: et cogitationibus tuis non est qui
ilis sit tibi.
Annuntiavi et locutus sum; multiblicati sunt
er numerum.
Sacrificium et oblationem noluisti; aures
em perfecisti mihi.
Holocaustum et pro peccato non postu-
i; tunc dixi: Ecce venio.
In capite libri scriptum est de me, ut face-
n voluntatem tuam: Deus meus, volui, et
em tuam in medio cordis mei.

ANNUNTIAVI justitiam tuam in ecclesiâ
magnâ: ecce labia mea non prohibebo:
mine, tu scisti.
Justitiam tuam non abscondi in corde meo.
itatem tuam et salutare tuum dixi.

Non abscondi misericordiam tuam et ve tatem tuam ; à concilio multo.

Tu autem, Domine, ne longè facias mi rationes tuas à me: misericordia tua et veri tua semper susceperunt me.

Quoniam circumdederunt me mala, quoru non est numerus ; comprehenderunt me i quitates meæ, et non potui ut viderem.

Multiplicatæ sunt super capillos capi mei, et cor meum dereliquit me.

Complaceat tibi, Domine, ut eruas m Domine, ad adjuvandum me respice.

Confundantur et revereantur simul, q quærunt animam meam, ut auferant eam.

Convertantur retrosùm, et revereantur, q volunt mihi mala.

Ferant confestim confusionem suam q dicunt mihi : Euge, euge.

Exultent et lætentur super te omnes qu rentes te, et dicant semper : Magnificet Dominus, qui diligunt salutare tuum.

Ego autem mendicus sum et pauper : D minus sollicitus est meî.

Adjutor meus, et protector meus tu Deus meus, ne tardaveris.

Psaume 40.

BEATUS qui intelligit super egenum pauperem ; in die malâ liberabit eu

Dominus conservet eum, et vivificet eu et beatum faciat eum in terrâ, et non trad eum in animam inimicorum ejus.

Dominus opem ferat illi super lectum do-
is ejus, universum stratum ejus versâsti in
rmitate ejus.
Ego dixi : Domine, miserere mei ; sana
mam meam, quia peccavi tibi.
Inimici mei dixerunt mala mihi : quandò
rietur et peribit nomen ejus.
Et si ingrediebatur ut videret, vana loque-
ur, cor ejus congregavit iniquitatem sibi.
Egrediebatur foràs ; et loquebatur in idip-
n.
Adversùm me susurrabant omnes inimici
: adversùm me cogitabant mala mihi.
Verbum iniquum constituerunt adversùm
: numquid qui dormit, non adjiciet ut
urgat ?
Etenim homo pacis meæ, in quo speravi,
edebat panes meos, magnificavit super
supplantationem.
Tu autem, Domine, miserere meî, et res-
ita me, et retribuam eis.
In hoc cognovi quoniam voluisti me ; quo-
n non gaudebit inimicus meus super me.
Me autem propter innocentiam suscepisti,
onfirmâsti me in conspectu tuo in æternum,
Benedictus Dominus Deus Israel à seculo,
sque in seculum, fiat, fiat.

Psaume 41.

UEMADMODUM desiderat cervus ad
fontes aquarum, ita desiderat anima
ad te, Deus.

Sitivit anima mea ad Deum, fontem vivu
quando veniam, et apparebo antè faciem De
Fuerunt mihi lacrymæ meæ panes die
nocte, dùm dicitur mihi quotidiè : ubi
Deus tuus ?

Hæc recordatus sum, et effudi in me an
mam meam ; quoniam transibo in locum ta
bernaculi admirabilis, usque ad domum D
In voce exultationis et confessionis, son
epulantis.

Quare tristis es, anima mea ? et quare co
turbas me ?

Spera in Deo, quoniam adhuc confiteb
illi : salutare vultûs mei, et Deus meus.

AD meipsum anima meà conturbata es
propterea memor ero tuî de terrâ Jo
danis et Hermoniim, à monte modico.

Abyssus abyssum invocat, in voce catara
tarum tuarum.

Omnia excelsa tua, et fluctus tui, sup
me transierunt.

In die mandavit Dominus misericordia
suam, et nocte canticum ejus.

Apud me oratio Deo vitæ meæ, dicam Deo
Susceptor meus es.

Quare oblitus est meî ; et quare contrista
tus incedo, dùm affligit me inimicus ?

Dùm confringuntur ossa mea, exprobrave
runt mihi qni tribulant mc inimici mei ;

Dùm dicunt mihi per singulos dies : u
est Deus tuus.

Quare tristis es anima mea? et quare con-
rbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor
i, salutare vultûs mei, et Deus meus.

Psaume 42.

JUDICA me, Deus, et discerne causam meam de gente non sanctâ; ab homine iquo et doloso erue me.

Quia tu es, Deus, fortitudo mea: quare e repulisti, et quare tristis incedo, dùm fligit me inimicus?

Emitte lucem tuam et veritatem tuam, ipsa e deduxerunt et adduxerunt in montem nctum tuum, et in tabernacula tua.

Et introibo ad altare Dei, ad Deum qui tificat juventutem meam.

Confitebor tibi in citharâ, Deus, Deus eus, quare tristis es anima mea, et quare nturbas me?

Spera in Deo quoniam adhuc confitebor li; salutare vultûs mei, et Deus meus.

Psaume 43.

DEUS, auribus nostris audivimus, patres nostri annuntiaverunt nobis opus quod peratus es, in diebus eorum, et in diebus ntiquis.

Manus tua gentes disperdidit, et plantâsti os; afflixisti populos et expulisti eos.

Nec enim in gladio suo possiderunt terram, t brachium eorum non salvavit eos.

Sed dextera tua et brachium tuum, illuminatio vnltûs tui; quoniam complacu in eis.

Tu es ipse Rex meus, et Deus meus, mandas salutes Jacob.

In te inimicos nostros ventilabimus corn et in nomine tuo spernemus insurgentes nobis.

Non enim in arcu meo sperabo, et gladi meus non salvabit me.

Salvâsti enim nos de affligentibus nos, odientes nos confudisti.

IN Deo laudabimur totâ die, et in nomi tuo confitebimur in seculum.

Nunc autem repulisti, et confudisti nos: non egredieris, Deus, in virtutibus nostris.

Avertisti nos retrorsùm post inimicos nostros; et qui oderunt nos, diripiebant sibi.

Dedisti nos tanquàm oves escarum, et i gentibus dispersisti nos.

Vendidisti populum tuum sine pretio, non fuit multitudo in commutationibus eorum.

Posuisti nos opprobrium vicinis nostris subsannationem et derisum his qui sunt circuitu nostro.

Posuisti nos in similitudinem gentibus commotionem capitis in populis.

Totâ die verecundia mea contrà me est, confusio faciei meæ cooperuit me.

A voce exprobrantis et obloquentis, à facie inimici et persequentis.

Hæc omnia venerunt super nos, nec obliti
mus te, et iniquè non egimus in testamento
o.
Et non recessit retrò cor nostrum, et de-
nâsti semitas nostras à viâ tuâ.
Quoniam humilâsti nos in loco afflictionis ;
cooperuit nos umbra mortis.

I obliti sumus nomen Dei nostri, et si
expandimus manus nostras ad Deum
enum.
Nonne Deus requiret ista ? ipse enim novit
scondita cordis.
Quoniam propter te mortificamur totâ die,
timati sumus sicut oves occisionis.
Exsurge, quare obdormis, Domine ? ex-
rge, et ne repellas in finem.
Quare faciem tuam avertis ? oblivisceris
opiæ nostræ et tribulationis nostræ ?
Quoniam humiliata est in pulvere anima
stra, conglutinatus est in terrâ venter noster.
Exsurge, Domine ; adjuva nos, et redime
s propter nomen tuum.

Psaume 44.

ERUCTAVIT cor meum verbum bonum ;
dico ego opera mea Regi.
Lingua mea calamus scribæ velociter scri-
ntis.
Speciosus formâ præ filiis hominum : diffusa
t gratia in labiis tuis, propterea benedixit
Deus in æternum.

Accingere gladio tuo super femur tuum Potentissime.

Specie tuâ et pulchritudime tuâ intende, prosperè procede, et regna,

Propter veritatem et mansuetudinem, et justitiam; et deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acutæ, populi sub te cadent in corda inimicorum regis.

Sedes tua, Deus, in seculum seculi: virga directionis, virga regni tui.

Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: propterea unxit te, Deus, Deus tuus, oleo lætitiæ præ consortibus tuis.

Myrrha et gutta, et casia à vestimentis tuis, à domibus eburneis, ex quibus delectaverunt te filiæ regum in honore tuo.

Astitit regina à dextris tuis in vestitu deauraro, circumdata varietate.

Audi filia, et vide, et inclina aurem tuam, et obliviscere populum tuum; et domum patris tni.

Et concupiscet Rex decorem tuum, quoniam ipse est Dominus Deus tuus; et adorabunt eum.

Et filiæ Tyri in muneribus: vultum tuum deprecabuntur omnes divites plebis.

Omnis gloria ejus filiæ regis ab intùs, in fimbriis aureis, circumamicta varietatibus.

Adducentur regi virgines post eam; proximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætitiâ et exultatione, adducentur in templum regis.

Pro patribus tuis nati sunt tibi filii; stitues eos principes super omnem terram.
Memores erunt nominis tui, in omni eratione et generationem.
Propterea populi confitebuntur tibi in rnum, et in seculum seculi.

Psaume 45.

DEUS noster refugium et virtus; adjutor in tribulationibus quæ invenerunt nos is.
Propterea non timebimus, dùm turbabitur ra, et transferentur montes in cor maris.
Sonuerunt et turbatæ sunt aquæ eorum, turbati sunt montes in fortitudine ejus.
Fluminis impetus lætificat civitatem Dei, ctificavit tabernaculum suum Altissimus.
Deus in medio ejus, non commovebitur; uvabit eam Deus manè diliculo.
Conturbatæ sunt gentes, et inclinata sunt rna; dedit vocem suam, mota est terra.
Dominus virtutum nociscum, susceptor ster Deus Jacob.
Venite, et videte opera Domini qui posuit odigia super terram, auferens bella usque finem terræ.
Arcum conteret et confringet arma, et ta comburet igni.
Vacate et videte quoniam ego sum Deus: altabor in gentibus, et exaltabor in terrâ.
Dominus virtutum nobiscum, susceptor ster Deus Jacob.

Psaume 46.

OMNES gentes, plaudite manibus; bilate Deo in voce exultatonis.

Quoniam Dominus excelsus, terribili Rex magnus super omnem terram.

Subjecit populos nobis, et gentes s pedibus nostris.

Elegit nobis hæreditatem suam, specie Jacob, quam dilexit.

Ascendit Deus in jubilo; et Dominus voce tubæ.

Psallite Deo nostro, psallite; psallite Re nostro, psallite.

Quoniam Rex omnis terræ, Deus, psalli sapienter.

Regnabit Deus super gentes; Deus sed super sedem sanctam suam.

Principes populorum congregati sunt cu Deo Abraham; quoniam dii fortes ter vehementer elevati sunt.

Psaume 47.

MAGNUS Dominus et laudabilis nimis, civitate Dei nostri, in monte sanct ejus.

Fundatur exultatione universæ terræ mon Sion; latera Aquilonis, civitas Regis magn

Deus in domibus ejus cognoscetur; cu suscipiet eam.

Quoniam ecce Reges terræ congregati sun convenerunt in unum.

Ipsi videntes sic admirati sunt, conturbati nt, commoti sunt, tremor apprehendit eos.
Ibi dolores ut parturientis, in spiritu hementi conteres naves Tharsis.
Sicut audivimus, sic vidimus in civitate omini virtutum, in civitate Dei nostri; eus fundavit eam in æternum.
Suscepimus, Deus, misericordiam tuam, in edio templi tui.
Secundùm nomen tuum, Deus, sic et laus a in fines terræ, justitiâ plena est dextera a.
Lætetur mons Sion, et exultent filiæ Judæ, opter judicia tua, Domine.
Circumdate Sion, et complectimini eam; rrate in turribus ejus.
Ponite corda vestra in virtute ejus, et istribuite domos ejus, ut enarretis in pro- enie alterâ.
Quoniam hic est Deus, Deus noster in ternum, et in seculum seculi; ipse reget os in secula.

Psaume 48.

AUDITE hæc, omnes gentes; auribus percipite, omnes qui habitatis orbem.
Quique terrigenæ et filii hominum, simul n unum dives et pauper.
Os meum loquetur sapientiam, et meditatio ordis mei prudentiam.
Inclinabo in parabolam aurem meam, periam in psalterio propositionem meam.

Cur timebo in die malâ? iniquitas calcanei mei circumdabit me.

Qui confidunt in virtute suâ, et in multitudine divitiarum suarum gloriantur.

Frater non redimit, redimet homo: non dabit Deo placatiomen suam.

Et pretium redemptionis animæ suæ: et laborabit in æternum, et vivet adhuc in finem.

Non videbit interitum, cùm viderit sapientes morientes; simul insipiens et stultus peribunt.

Et relinquent alienis divitias suas, et sepulchra eorum, domus illorum in æternum.

Tabernacula eorum in progenie et progenie: vocaverunt nomina sua in terris suis.

Et homo, cùm in honore esset, non intellexit: comparatus est jumentis insipientibus, et similis factus est illis.

Hæc via illorum scandalum ipsis: et posteà in ore suo complacebunt.

Sicut oves in inferno positi sunt: mors depascet eos.

Et dominabuntur eorum justi in matutino; et auxilium eorum veterascet in inferno à gloriâ eorum.

Verùmtamen Deus redimet animam meam de manu inferi, cùm acceperit me.

NE timueris, cùm dives factus fuerit homo, et cùm multiplicata fuerit gloria domûs ejus.

Quoniam, cùm interierit, non sumet omnia; neque descendet cum eo gloria ejus.

Quia anima ejus in vitâ ipsius benedicetur; onfitebitur tibi, cûm benefeceris ei.

Introibit usque in æternum non videbit; men.

Homo, cùm in honore esset, non intellexit: omparatus est jumentis insipientibus, et milis factus est illis.

Psaume 49.

DEUS deorum Dominus locutus est, et vocavit terram.

A solis ortu usque ad occasum: ex Sion, pecies decoris ejus.

Deus manifestè veniet: Deus noster et non lebit.

Ignis in conspectu ejus exardescet: et in rcuitu ejus tempestas valida.

Advocabit cœlum desursùm et terram, scernere populum suum.

Congregate illi Sanctos ejus, qui ordinant stamentum ejus super sacrificia.

Et annuntiabunt cœli justitiam ejus, quoiam Deus judex est.

Audi, popule meus, et loquar, Israël, et stificabor tibi: Deus, Deus tuus ego sum.

Non in sacrificiis tuis arguam te: holousta autem tua in conspectu meo sunt mper.

Non accipiam de domo tuâ vitulos: neque de gregibus tuis hircos.

Quomiam meæ sunt omnes feræ sylvarum, mmenta in montibus et boves.

Cognovi omnia volatilia cœli, et pulchritud agri mecum est.

Si esuriero, non dicam tibi ; meus est enim orbis terræ et plenitudo ejus.

Numquid manducabo carnes taurorum aut sanguinem hircorum potabo.

Immola Deo sacrificium laudis : et redde Altissimo vota tua.

Et invoca me in die tribulationis : eruam te, et honorificabis me.

PECCATORI autem dixit Deus : Quare tu enarras justitias meas, et assumis testamentum meum per os tuum ?

Tu verò odisti disciplinam, et projecisti sermones meos retrorsùm.

Si videbas furem, currebas cum eo, et cum adulteris portionem tuam ponebas.

Os tuum abundavit malitiâ, et lingua tua concinnabat dolos.

Sedens adversùs fratrem tuum loquebaris, et adversùs filium matris tuæ ponebas scandalum : hæc fecisti, et tacui.

Existimâsti iniquè, quòd ero tuî similis arguam te, et statuam contrà faciem tuam.

Intelligite hæc, qui obliviscimini Deum, nequandò rapiat, et non sit qui eripiat.

Sacrificium laudis honorificabit me : et illiciter quo ostendam illi salutare Dei.

Psaume 50.

MISERERE meî, Deus, secundùm magnam misericordiam tuam.

Et secumdùm multitudinum miserationum
arum, dele iniquitatem meam.
Ampliùs lava me ab iniquitate meâ, et à
ccato meo munda me.
Quoniam iniquitatem meam ego cognosco;
peccatum meum contrà me est semper.
Tibi soli peccavi, et malum coram te feci:
justificeris in sermonibus tuis, et vincas
ùm judicaris.
Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum,
in peccatis concepit me mater mea.
Ecce enim veritatem dilexisti; incerta et
culta sapientiæ manifestâsti mihi.
Asperges me hyssopo, et mundabor;
vabis me, et super nivem dealbabor.
Auditui meo dabis gaudium et lætitiam, et
xultabunt ossa humiliata.
Averte faciem tuam à peccatis meis, et
mnes iniquitates meas dele.
Cor mundum crea in me, Deus, et spiritum
ectum innova in visceribus meis.
Ne projicias me à facie tuâ, et Spiritum
anctum tuum ne auferas à me.
Redde mihi lætitiam salutaris tui, et spiritu
rincipali confirma me.
Docebo iniquos vias tuas; et impii ad te
onvertentur.
Libera me de sanguinibus, Deus, Deus
alutis meæ, et exaltabit lingua mea justitiam
uam.
Domine, labia mea aperies; et os meum
nnuntiabit laudem tuam.

Quoniam si voluisses sacrificium, dedissem utique, holocaustis non delectaberis.

Sacrificium deo spiritus contribulatus; cor contritum et humiliatum, Deus, non despicies.

Benignè fac, Domine, in bonâ voluntate tuà Sion, ut ædificentur muri Jerusalem.

Tunc acceptabis sacrificium justitiæ, oblationes et holocausta; tunc imponent super altare tuum vitulos.

Psaume 51.

QUID gloriaris in malitiâ, qui potens es in inquitate ?

Totâ die injustitiam cogitavit lingua tua, sicut novacula acuta fecisti dolum.

Dilexisti malitiam super benignitatem, iniquitatem magis quam loqui æquitatem.

Dilexisti omnia verba præcipitationis, lingua dolosa.

Propterea Deus destruet te in finem, evellet te et emigrabit te de tabernaculo tuo, et radicem tuam de terrâ viventium.

Videbunt justi et timebunt, et super eum ridebunt, et dicent: Ecce homo qui non posuit Deum adjutorem suum.

Sed speravit in multitudine divitiarum suarum, et prævaluit in vanitate suâ.

Ego autem sicut oliva fructifera in domo Dei; speravi in misericordià Dei in æternum, et in seculum seculi.

Confitebor tibi in seculum, quia fecisti; et expectabo nomen tuum, quoniam bonum est in conspectu sanctorum tuorum.

Psaume 54.

DIXIT insipiens in corde suo : Non est Deus.

Corrupti sunt et abominabiles facti sunt in uitatibus, non est qui faciat bonum.

Deus de cœlo prospexit super filios homin; ut videat si est intelligens, aut uirens Deum.

Omnes declinaverunt, simul inutiles facti t: non est qui faciat bonum, non est ue ad unum.

Nonne scient omnes qui operantur initatem, qui devorant plebem meam ut um panis.

Deum non invocaverunt : illîc trepidavet timore, ubi non erat timor.

Quoniam Deus dissipavit ossa eorum qui ninibus placent : confusi sunt, quoniam us sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutare Israel? cùm iverterit Deus captivitatem plebis suæ, ltabit Jacob, et lætabitur Israel.

Psaume 53.

DEUS, in nomine tuo salvum me fac, et in virtute tuâ judica me.

Deus, exaudi orationem meam : auribus rcipe verba oris mei.

Quoniam alieni insurrexerunt adversùm , et fortes quæsierunt animam meam, et n proposuerunt Deum ante conspectum um.

Ecce enim Deus adjuvat me, et Domi
susceptor est animæ meæ.

Averte mala inimicis meis, et in verit
tuâ disperde illos.

Voluntariè sacrificabo tibi, et confiteb
nomini tuo, Domine, quoniam bonum est.

Quoniam ex omni tribulatione eripuisti
et super inimicos meos despexit oculus me

Psaume 54.

EXAUDI, Deus, orationem meam; et
despexeris deprecationem meam,
tende mihi, et exaudi me.

Contristatus sum in exercitatione meâ,
conturbatus sum à voce inimici, et à trib
latione peccatoris.

Quoniam declinaverunt in me iniquitat
et in irâ molesti erant mihi.

Cor meum conturbatum est in me,
formido mortis cecidit super me.

Timor et tremor venerunt super me,
contexerunt me tenebræ?

Et dixi: Quis dabit mihi pennas sic
columbæ? et volabo, et requiescam.

Ecce elongavi fugiens et mansi in solitudin

Expectabam eum qui salvum me fecit,
pusillanimitate spiritûs et tempestate.

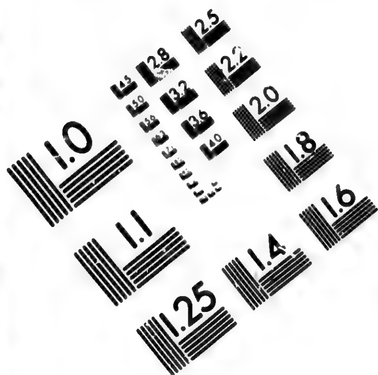
Præcipita, Domine, divide linguas eorum
quoniam vidi iniquitatem et contradictione
in civitate.

Die ac nocte circumdabit eam super muro
ejus iniquitas; et labor in medio ejus, e
injustitia.

Et non defecit de plateis ejus usura et
us.
Quoniam si inimicus meus maledixisset
i, sustinuissem utiquè.
Et si is qui oderat me, super me magna
tus fuisset, abscondissem me forsitan ab

Tu verò homo unanimis, dux meus et
us meus.
Qui simul mecum dulces capiebas cibos:
omo Dei ambulavimus cum consensu.
Veniat mors super illos, et descendant in
rnum viventes.
Quoniam nequitiæ in habitaculis eorum,
nedio eorum.
Ego autem ad Deum clamavi; et Dominus
abit me.
VESPERE et manè, et meridiè narrabo et
annuntiabo; et exaudiet vocem mean.
Redimet in pace animam meam ab his qui
ropinquant mihi, quoniam inter multos
t mecum.
Exaudiet Deus, et humiliabit illos, qui est
secula.
Non enim est illis commutatio et non ti-
erunt Deum: extendit manum suam in
ribuendo.
Contaminaverunt testamentum ejus, divisi
t ab irâ vultûs ejus; et appropinquavit
illius.
Molliti sunt sermones ejus super oleum;
ipsi sunt jacula.

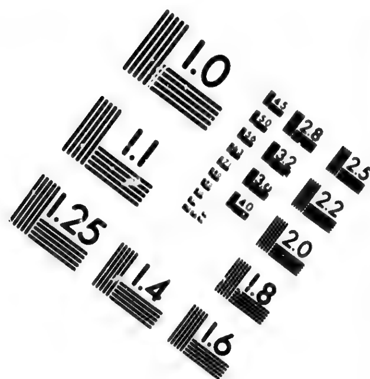
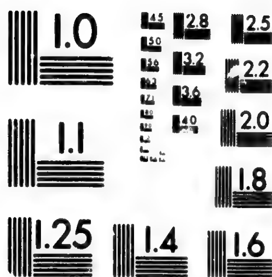
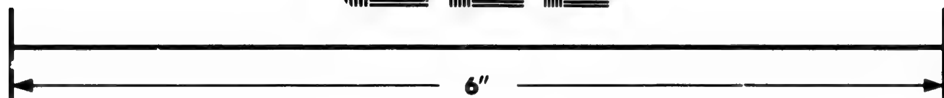
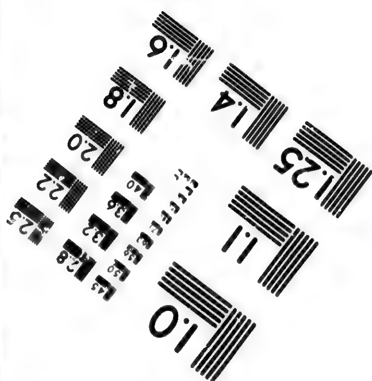
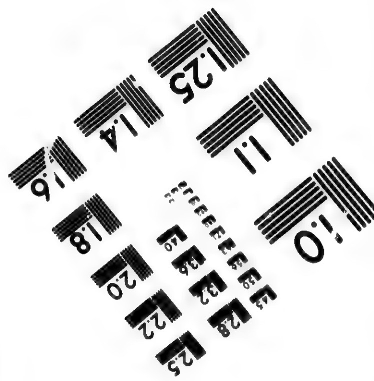

IMAGE EVALUATION TEST TARGET (MT-3)

Jacta super Dominum curam tuam, et ipse te enutriet: non dabit in æternum fluctuationem justo.

Tu verò, Deus, non deduces eos, in puteum interitûs.

Viri sanguinum et dolosi non dimidiabunt dies suos: ego autem sperabo in te Domine.

Psaume 55.

MISERERE meî, Deus, quoniam conculcavit me homo: totâ die impugnans tribulavit me.

Conculcaverunt me inimici mei totâ die; quoniam multi bellantes adversùm me.

Ab altitudine diei timebo; ego verò in te sperabo.

In Deo laudabo sermones meos, in Deo speravi: non timebo quid faciat mihi caro.

Totâ die verba mea execrabantur: adversùm me omnes cogitationes eorum in malum.

Inhabitabunt et abscondent: ipsi calcaneum meum observabunt.

Sicut sustinuerunt animam meam, pro nihilo salvos facies illos: in irâ populos confringes.

Deus, vitam meam annuntiavi tibi; posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Sicut et in promissione tuâ, tunc convertentur inimici mei retrorsùm.

In quâcumque die invocavero te, ecce cognovi quoniam Deus meus es.

In Deo laudabo verbum, in Domino lau-abo sermonem: in Deo speravi, non timebo uid faciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, quæ reddam udationes tibi.

Quoniam eripuisti animan meam de orte, et pedes meos de lapsu; ut placeam oram Deo in lumine viventium.

Psaume 56.

MISERERE meî, Deus, miserere meî; quoniam in te confidit anima mea.

Et in umbrâ alarum tuarum sperabo, donec anseat iniquitas.

Clamabo ad Deum altissimum, Deum qui enefecit mihi.

Misit de cœlo, et liberavit me: dedit in pprobrium conculcantes me.

Misit Deus misericordiam suam et veri-tem suam; et eripuit animam meam de edio catulorum leonum; dormivi con-rbatus.

Filii hominum, dentes eorum arma et agittæ; et lingua eorum gladius acutus.

Exaltare super cœlos, Deus: et in omnem rram gloria tua.

Laqueum paraverunt pedibus meis, et curvaverunt animam meam.

Foderunt antè faciem meam foveam, et ciderunt in eam.

Paratum cor meum, Deus, paratum cor eum: cantabo et psalmum dicam.

Exsurge, gloria mea, exsurge psalterium et cithara : exsurgam diluculo.

Confitebor tibi in populis, Domine, et psalmum dicam tibi in gentibus.

Quoniam magnificata est usque ad nubes veritas tua.

Exaltare super cœlos, Deus, et super omnem terram gloria tua.

Psaume 57.

SI verè utiquè justitiam loquimini, recta judicate, filii hominum.

Etenim in corde iniquitates operamini: in terrâ injustitias manus vestræ concinnant.

Alienati sunt peccatores à vulvâ, erraverunt ab utero : locuti sunt falsa.

Furor illis secundùm similitudinem serpentis, sicut aspidis surdæ, et obturantis aures suas.

Quæ non exaudiet vocem incantantium, et venefici incantantis sapienter.

Deus conteret dentes eorum in ore ipsorum: molas leonum confringet Dominus.

Ad nihilum devenient tanquàm aqua decurrens : intendit arcum suum, donec infirmentur.

Sicut cera quæ fluit, auferentur : supercecidit ignis, et nón viderunt solem.

Priusquàm intelligerent spinæ vestræ rhamnum, sicut viventes, sic in irâ absorbet eos.

Lætabitur justus, cùm viderit vindictam : anus suas lavabit in sanguine peccatoris.
Et dicet homo : si utiquè est fructus justo, iquè est Deus judicans eos in terrâ.

Psaume 58.

ERIPE me de inimicis meis, Deus meus, et ab insurgentibus in me libera me.
Eripe me de operantibus iniquitatem, et viris sanguinum salva me.
Quia ecce ceperunt animam meam, irerunt in me fortes.
Neque iniquitas mea, neque peccatum eum, Domine : sine iniquitate cucurri et rexi.
Exurge in occursum meum et vide ; et tu, omine Deus virtutum, Deus Israël.
Intende ad visitandas omnes gentes : non iserearis omnibus qui operantur iniquitem.
Convertentur ad vesperam, et famem tientur ut canes ; et circuibunt civitatem.
Ecce loquentur in ore suo, et gladius in biis eorum ; quoniam quis audivit ?
Et tu, Domine, deridebis eos ; ad nihilum educes omnes gentes.
Fortitudinem meam ad te custodiam, quia, eus, susceptor meus es : Deus meus ; misecordia ejus præveniet me.

DEUS ostendet mihi super inimicos meos : ne occidas eos, nequandò obliviscantur opuli mei.

Disperge illos in virtute tuâ; et depon eos, protector meus, Domine.

Dilectum oris eorum, sermonem labiorum ipsorum: et comprehendantur in superbiâ suà.

Et de execratione et mendacio annuntiabuntur in consummatione; in irâ consummationis et non erunt.

Et scient quia Deus dominabitur Jacob et finium terræ.

Convertentur ad vesperam, et famem patientur ut canes, et circuibunt civitatem.

Ipsi dispergentur ad manducandum: si verò non fuerint saturati; et murmurabunt.

Ego autem cantabo fortitudinem tuam, et exaltabo manè misericordiam tuam.

Quia factus es susceptor meus et refugium meum, in die tribulationis meæ.

Adjutor meus es; Deus meus, misericordia mea.

Psaume 59.

DEUS, repulisti nos et destruxisti nos iratus es, et misertus es nobis.

Commovisti terram, et conturbâsti eam sana contritiones ejus, quia commota est.

Ostendisti populo tuo dura; potâsti nos vino compunctionis.

Dedisti metuentibus te significationem, ut fugiant à facie arcûs.

Ut liberentur dilecti tui, salvum fac dexterâ tuâ, et exaudi me.

Deus locutus est in sancto suo; lætabor et
artibor Sichimam, et convallem taberna-
ulorum metibor.
Meus est Galaad, et meus est Manasses,
Ephraïm fortitudo capitis mei.
Juda rex meus, Moab olla spei meæ.
In Idumæam extendam calceamentum
eum; mihi alienigenæ subditi sunt.
Quis deducet me in civitatem munitam?
is deducet me usquè in Idumæm?
Nonne tu, Deus, qui repulisti nos? et non
redieris, Deus, in virtutibus nostris?
Da nobis auxilium de tribulatione: quia
na salus hominis.
In Deo faciemus virtutem; et ipse ad
hilum deducet tribulantes nos.

Psaume 60.

EXAUDI, Deus, deprecationem meam,
intende orationi meæ.
A finibus terræ ad te clamavi, dùm anxia-
tur cor meum: in petrâ exaltâsti me.
Deduxisti me, quia factus es spes mea;
ris fortitudinis à facie inimici.
Inhabitabo in tabernaculo tuo in secula;
otegar in velamento alarum tuarum.
Quoniam tu, Deus meus, exaudisti ora-
nem meam; dedisti hæreditatem timenti-
s nomen tuum.
Dies super dies regis adjicies, annos ejus
uè in diem generationis et generationis.
Permanet in æternum in conspectu Dei,
sericordiam et veritatem ejus quis requiret?

Sic psalmum dicam nomini tuo in seculum seculi, ut reddam vota mea de die in diem.

Psaume 61.

NONNE Deo subjecta erit anima mea; ab ipsi enim salutare meum.

Nam et ipse Deus meus, et salutaris meus; susceptor meus, non movebor ampliùs.

Quousquè irruitis in hominem, interficitis universi vos, tanquam parieti inclinato et maceriæ depulsæ ?

Verùmtamen pretium meum cogitaverunt repellere, cucurri in siti : ore suo benedicebant, et corde suo maledicebant.

Verùmtamen Deo subjecta esto, anima mea ; quoniam ab ipso patientia mea.

Quia ipse Deus meus, et Salvator meus; adjutor meus non emigrabo.

In Deo salutare meum, et gloria mea; Deus auxilii mei, et spes mea in Deo est.

Sperate in eo, omnis congregatio populi; effundite coram illo corda vestra, Deus adjutor noster in æternum.

Verùmtamen vani filii hominum, mendaces filii hominum in stateris; ut decipiant ipsi de vanitate in idipsum.

Nolite sperare in iniquitate, et rapinas nolite concupiscere: divitiæ si affluant, nolite cor apponere.

Semel locutus est Deus, duo, hæc audivi, quia potestas Dei est, et tibi, Domine, misericordia ; quia tu reddes unicuique juxta opera sua.

Psaume 62.

DEUS, Deus meus, ad te de luce vigilo. Sitivit in te anima mea; quàm multi-liciter tibi caro mea.

In terrâ desertâ, invi et inaquosâ, sic in ancto apparui tibi, ut viderem virtutem uam et gloriam tuam.

Quoniam melior est misericordia tua super itas; labia mea laudabunt te.

Sic benedicam te in vità meà, et in nomine uo levabo manus meas.

Sicut adipe et pinguedine repleatur anima nea, et labiis exultationis laudabit os meum.

Si memor fui tuî super stratum meum, in natutinis meditabor in te; quia fuisti adjutor neus.

Et in velamento alarum tuarum exultabo, dhæsit anima mea post te; me suscepit extera tua.

Ipsi verò in vanum quæsierunt animam neam, introibunt in inferiora terræ; tradentur manus gladii, partes vulpium erunt.

Rex verò lætabitur in Deo: laudabuntur mnes qui jurant in eo; quia obstructum est s loquentium iniqua.

Psaume 63.

EXAUDI, Deus, orationem meam, cùm deprecor; à timore inimici eripe ani-nam meam.

Protexisti me à conventu malignantium; multitudine operantium iniquitatem.

Quia exacuerunt arcum, rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Subitò sagittabunt eum, et non timebunt; firmaverunt sibi sermonem nequam.

Narraverunt ut absconderent laqueos; dixerunt: Quis videbit eos?

Scrutati sunt iniquitates: defecerunt scrutantes scrutinio.

Accedet homo ad cor altum, exaltabitur Deus.

Sagittæ parvulorum factæ sunt plagæ eorum; et infirmatæ sunt contrà eos linguæ eorum.

Conturbati sunt omnes qui videbant eos, et timuit omnis homo.

Et annuntiaverunt opera Dei, et facta ejus intellexerunt.

Lætabitur justus in Domino, et sperabit in eo; et laudabuntur omnes recti corde.

Psaume 64.

TE decet hymnus, Deus, in Sion et tibi reddetur votum in Jerusalem.

Exaudi orationem meam; ad te omnis caro veniet.

Verba iniquorum prævaluerunt super nos; et impietatibus nostris tu propitiaberis.

Beatus quem elegisti et assumpsisti; inhabitabit in atriis tuis.

Replebimur in bonis domûs tuæ: sanctum est templum tuum, mirabile in æquitate.

Exaudi nos, Deus salutaris noster; spes omnium finium terræ, et in mari longè.

Præparans montes in virtute tuà, accinctus potentià; qui conturbas profundum maris, sonum fluctuum ejus.

Turbabuntur gentes, et timebunt qui habitant terminos, à signis tuis, exitus matutini et vesperè delectabis.

Visitâsti terram et inebriâsti eam, multiplicâsti locupletare eam.

Flumen Dei repletum est aquis, parâsti cibum illorum; quoniam ità est præparatio ejus.

Rivos ejus inebria, multiplica genemina ejus: in stillicidiis ejus lætabitur germinans.

Benedices coronæ anni benignatatis tuæ: et campi tui replebuntur ubertate.

Pinguescent speciosa deserti, et exultatione colles accingentur.

Induti sunt arietes ovium, et valles abundabunt frumento: clamabunt, etenim hymnum dicent.

Psaume 65.

JUBILATE Deo omnis terra; psalmum dicite nomini ejus: date gloriam laudi ejus.

Dicite Deo: Quàm terribilia sunt opera tua, Domine! in multitudine virtutis tuæ mentientur tibi inimici tui.

Omnis terra adoret te, et psallat tibi: psalmum dicat nomini tuo.

Venite et videte opera Dei, terribilis in consiliis super filios hominum.

Qui convertit mare in aridam, in flumine pertransibunt pede; ibi lætabimur in ipso.

Qui dominatur in virtute suâ in æternum, oculi ejus super gentes respiciunt: qui exasperant, non exaltentur in semet ipsis.

Benedicite, gentes, Deum nostrum; auditam facite vocem laudis ejus.

Qui posuit animam meam ad vitam, et non dedit in commotionem pedes meos.

Quoniam probasti nos, Deus: igne nos examinâsti, sicut examinatur argentum.

Induxisti nos in laqueum, posuisti tribulationes in dorso nostro: imposuisti homines super capita nostra.

Transivimus per ignem et aquam, et eduxisti nos in refrigerium.

Introibo in domum tuam in holocaustis: reddam tibi vota mea, quæ distinxerunt labia mea.

Et locutum est os meum in tribulatione meà.

Holocausta medullata offeram tibi cum incenso arietum: offeram tibi boves cum hircis.

Venite, audite, et narrabo, omnes qui timetis Deum, quanta fecit animæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamavi, et exaltavi sub linguâ meâ.

Iniquitatem si aspexi in cordo meo, non exaudiet Dominus.

Proptereà exaudivit Deus, et attendit voci deprecationis meæ.

Benedictus Deus, qui non amovit oratio-em meam, et misericordiam suam à me.

Psaume 66.

DEUS misereatur nostrî, et benedicat nobis: illuminet vultum suum super nos t misereatur nostrî.

Ut cognoscamus in terrâ viam tuam: in mnibus gentibus salutare tuum.

Confiteantur tibi populi, Deus: confitean-ur tibi populi omnes.

Lætentur et exultent gentes, quoniam judi-as populos in æquitate; et gentes in terrâ irigis.

Confiteantur tibi populi, Deus: confitean-ur trbi populi omnes: terra dedit fructum uum.

Benedicat nos Deus, Deus noster, benedicat os Deus; et metuant eum omnes fines terræ.

Psaume 67.

EXSURGAT Deus, et dissipentur inimici ejus; et fugiant qui oderunt eum, à cie ejus.

Sicut deficit fumus, deficiant: sicut fluit era à facie ignis, sic pereant peccatores à cie Dei.

Et justi epulentur, et exultent in conspectu ei, et delectentur in lætitiâ.

Cantate Deo, psalmum dicite nomini ejus; er facite ei qui ascendit super occasum, do-inus nomen illi.

Exultate in conspectu ejus, turbabuntur à facie ejus, patris orphanorum et judicis viduarum.

Deus in loco sancto suo : Deus qui inhabitare facit unius moris in domo.

Qui educit vinctos in fortitudine ; similiter eos qui exasperant, qui habitant in sepulcris.

Deus, cùm egredereris in conspectu populi tui, cùm pertransires in deserto.

Terra motares ; etenim cœli distillaverunt à facie Dei Sinai, à facie Dei Israel.

Pluviam voluntariam segregabis, Deus, hæreditati tuæ, et infirmata est : tu verò perfecisti eam.

Animalia tua habitabunt in eà : parâsti dulcedinem tu pauperi, Deus.

DOMINUS dabit verbum evangelizantibus, virtute multâ.

Rex virtutum dilecti, dilecti : et speciei domùs dividere spolia.

Si dormiatis inter medios cleros, pennæ columbæ dear gentatæ, et postetiora dorsi ejus in pallore auri.

Dùm discernit cœlestis reges super eam, nive albabuntur in Selmon : Mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulatus, mons pinguis : ut quid suspicamini montes coagulatos ?

Mons in quo beneplacitum est Deo habitare in eo : etenim Dominus habitabit in finem.

Currus Dei decem millibus multiplex, illia lætantium; Dominus in eis in Sinà, in ancto.

Ascendisti in altum; cepisti captivitatem, cccpisti dona in hominibus.

Etenim non credentes inhabitare Dominum eum.

Benedictus Dominus, die quotidie; pros-erum iter faciet nobis Deus salutarium ostrorum.

Deus noster, Deus salvos faciendi, et Do-ini Domini exitus mortis.

Verùmtamen Deus confringet capita ini-icorum suorum, verticem capilli perambu-ntium in delictis suis.

Dixit Dominus: Ex Basan convertam, con-ertam in profundum maris.

Ut intingatur pes tuus in sanguine, lingua num tuorum ex inimicis ab ipso.

Viderunt ingressus tuos, Deus; ingressus ei mei, regis mei qui est in sancto.

Prævenerunt principes conjuncti psallenti-us, in medio juvenculuram tympanistriarum.

IN ecclesiis benedicite Deo Domino, de fontibus Israel.

Ibi Benjamin adolescentulus, in mentis xcessu.

Principes Juda, duces eorum; principes abulon, principes Nephtali.

Manda, Deus, virtuti tuæ, confirma hoc, eus, quod operatus es in nobis.

A templo tuo in Jerusalem, tibi offerent reges munera.

Increpa feras arundinis; congregatio taurorum in vaccis populorum, ut excludant eos qui probati sunt argento.

Dissipa gentes quæ bella volunt: venient legati ex Ægypto; Æthiopia præveniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantate Deo: psallite Domino.

Psallite Deo qui ascendit super cœlum cœli, ad Orientem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtutis; date gloriam Deo, super Israel magnificentia ejus, et virtus ejus in nubibus.

Mirabilis Deus in sanctis suis; Deus Israel ipse dabit virtutem et fortitudinem plebi suæ: benedictus Deus.

Psaume 68.

SALVUM me fac, Deus, quoniam intraverunt aquæ usquè ad animam meam.

Infixus sum in limo profundi, et non est substantia.

Veni in altitudinem maris, et tempestas demersit me.

Laboravi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ: defecerunt occuli mei, dùm spero in Deum meum.

Multiplicati sunt super capillos capitis mei qui oderunt me gratis.

Confortati sunt qui persecuti sunt me inimici mei injustè: quæ non rapui tunc exsolvebam.

Deus, tu scis insipientiam meam, et delicta ea à te non sunt abscondita.

Non erubescant in me qui expectant te, omine, Domine virtutum.

Non confundantur super me, qui quærunt , Deus Israel.

Quoniam propter te sustinui opprobrium : peruit confusio faciem meam.

Extraneus factus sum fratribus meis, et regrinus filiis matris meæ.

Quoniam zelus domûs tuæ comedit me; opprobria exprobrantium tibi ceciderunt per me.

Et operui in jejunio animam meam; et ctum est in opprobrium mihi.

Et posui vestimentum meum cilicium; et ctus sum illis in parabolam.

Adversùm me loquebantur qui sedebant in rtâ; et in me psallebant qui bibebant num.

Ego verò orationem meam ad te, Domine: mpus bene placiti, Deus.

In multitudine misericordiæ tuæ, exaudi e, in veritate salutis tuæ.

Eripe me de luto, ut non infigar; libera e ab iis qui oderunt me, et de profundis quarum.

Non me demergat tempestas aquæ, neque sorbeat me profundum, neque urgeat super e puteus os suum.

EXAUDI me, Domine, quoniam benigna est misericordia tua: secundùm mul-

titudinem miserationum tuarum respice in me.

Et ne avertas faciem tuam à puero tuo: quoniam tribulor; velociter exaudi me.

Intende animæ meæ, et libera eam; propter inimicos meos eripe me.

Tu scis improperium meum, et coufusionem meam, et reverentiam meam.

In conspectu tuo sunt omnes qui tribulant me: improperium expectavit cor meum, et miseriam.

Et sustinui qui simul contristaretur, et non fuit; et qui consolaretur, et non inveni.

Et dederunt in escam meam fel, et in siti meâ potaveruut me aceto.

Fiat mensa eorum coram ipsis in laqueum, et in retributiones et in scandalum.

Obscurentur oculi eorum, ne videant: et dorsum eorum semper incurva.

Effunde super eos iram tuam: et furor iræ tuæ comprehendat eos.

Fiat habitatio eorum deserta: et in tabernaculis eorum non sit qui inhabitet.

Quoniam quem tu percussisti, persecuti sunt; et super dolorem vulnerum meorum addiderunt.

Appone iniquitatem super iniquitatem eorum; et non intrent in justitiam tuam.

Deleantur de libro vitentium, et cum justis non scribantur.

EGO sum pauper et dolens: salus tua, Deus, suscepit me.

Laudabo nomen Dei cum cantico, et magnificabo eum in laude.

Et placebit Deo super vitulum novellum, cornua producentem et ungulas.

Videant pauperes, et lætentur : quærite Deum, et vivet anima vestra.

Quoniam exaudivit pauperes Dominus, et vinctos suos non despexit.

Laudent illum cœli et terra, mare, et omnia reptilia in eis.

Quoniam Deus salvam faciet Sion, et ædificabunt ibi, civitates Juda.

Et inhabitabunt ibi, et hæreditate acquirent eam.

Et semen servorum ejus possidebit eam; et qui diligunt nomen ejus habitabunt in eâ.

Psaume 69.

DEUS, in adjutorium meum intende: Domine, ad adjuvandum me festina.

Confundantur et revertantur, qui quærunt animam meam.

Avertantur retrorsùm et erubescant, qui volunt mihi mala.

Avertantur statim erubescentes, qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent et lætentur in te omnes qui quærunt te ; et dicant semper :

Magnificetur Dominus : qui diligunt salutare tuum.

Ego verò egenus et pauper sum ; Deus, adjuva me.

Adjutor meus et liberator meus es tu; Domine, ne moreris.

Psaume 70.

IN te, Domine, speravi, non confundar in æternum : in justitiâ tuâ libera me, et eripe me.

Inclina ad me aurem tuam, et salva me.

Esto mihi in Deum protectorem, et in locum munitum, ut salvum me facias.

Quoniam firmamentum meum, et refugium meum es tu.

Deus meus, eripe me de manu peccatoris et de manu contrà legem agentis, et iniqui.

Quoniam tu es patientia mea, Domine; Domine, spes mea à juventute meâ.

In te confirmatus sum ex utero : de ventre matris meæ tu es protector meus.

In te cantatio mea semper: tanquàm prodigium factus sum multis, et tu adjutor fortis.

Repleatur os meum laude, ut cantem gloriam tuam, totâ die magnitudinem tuam.

Ne projicias me in tempore senectutis cùm defecerit virtus mea, ne derelinquas me.

Quia dixerunt inimici mei mihi: et qui custodiebant animam meam, consilium fecerunt in unum.

Dicentes : Deus dereliquit eum ; persequimini, et comprehendite eum, quia non est qui eripiat.

Deus, ne elongeris à me; Deus meus, in auxilium meum respice.

Confundantur, et deficiant detrahentes animæ meæ: operiantur confusione et pudore, qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperabo, et adjiciam super omnem laudem tuam.

OS meum annuntiabit justitiam tuam, totâ die salutare tuum.

Quoniam non cognovi litteraturam, introibo in potentias Domini; Domine, memorabor justitiæ tuæ solius.

Deus, docuisti me à juventute meâ, et usque nunc pronuntiabo mirabilia tua.

Et usque in senectam et senium, Deus, ne derelinquas me.

Donec annuntiem brachium tuum, generationi omni quæ ventura est.

Potentiam tuam et justitiam tuam, Deus usque in altissima quæ fecisti magnalia; Deus, quis similis tibi?

Quantas ostendisti mihi tribulationes multas et malas! et conversus vivificâsti me, et de abyssis terræ iterùm reduxisti me.

Multiplicâsti magnificentiam tuam, et conversus, consolatus es me.

Nam et ego confitebor tibi in vasis psalmi veritatem tuam; Deus, psallam tibi in citharâ, sanctus Israël.

Exultabunt labia mea, cùm cantavero tibi; et anima mea quam redemisti.

Sed et lingua mea totà die meditabitur justitiam tuam, cùm confusi et reveriti fuerint, qui quærunt mala mihi.

Psaume 71.

DEUS, judicium tuum regi da : et justitiam tuam filio regis.

Judicare populum tuum in justitiâ, et pauperes tuos in judicio.

Suscipiant montes pacem populo, et colles justitiam.

Judicabit pauperes populi, et salvos faciet filios pauperum, et humiliabit calumniatorem.

Et permanebit cum sole, et antè lunam, in generatione et generationem.

Descendet sicut pluvia in vellus, et sicut stillicidia stillantia super terram.

Orietur in diebus ejus justitia et abundantia pacis, donec auferatur luna.

Et dominatur à mari usque ad mare, et à flumine usque ad terminos orbis terrarum.

Coràm illo procident Æthiopes ; et inimici ejus terram lingent.

REGES Tharsis et insulæ munera offerent, reges Arabum et Saba dona adducent.

Et adorabunt eum omnes reges terræ, omnes gentes servient ei.

Quia liberabit pauperem à potente, et pauperem cui non erat adjutor.

Parcet pauperi et inopi, et animas pauperum salvas faciet.

Ex usuris et iniquitate redimet animas eorum, et honorabile nomen eorum coram illo.

Et vivet, et dabitur ei de auro Arabiæ; et adorabunt de ipso semper: totâ die benedicent ei.

Et erit firmamentum in terrâ in summis montium, superextolletur super Libanum fructus ejus: et florebunt de civitate sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedictum in secula: antè solem permanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipso omnes tribus terræ: omnes gentes magnificabunt eum.

Et benedictum nomen majestatis ejus in æternum: et replebitur majestate ejus omnis terra: fiat, fiat.

Psaume 72.

QUAM bonus Israël Deus, his qui recto sunt corde?

Mei autem penè moti sunt pedes, penè effusi sunt gressus mei.

Quia zelavi super iniquos; pacem peccatorum videns.

Quia non est respectus morti eorum, et firmamentum in plagâ eorum.

In labore hominum non sunt, et cum hominibus non flagellabuntur.

Ideò tenuit eos superbia: operti sunt iniquitate et impietate suâ.

Prodiit quasi ex adipe iniquitas eorum: transierunt in affectum cordis.

Cogitaverunt et locuti sunt nequitiam; iniquitatem in excelso locuti sunt.

Posuerunt in cœlum os suum, et lingua eorum transivit in terrâ.

Ideò convertetur populus meus hic, et dies pleni invenientur in eis.

Et dixerunt: quomodò scit Deus? et, si est scientia in excelso?

Ecce ipsi peccatores et abundantes in seculo, obtinuerunt divitias.

Et dixi: ergò sine causâ justificavi cor meum, et lavavi inter innocentes manus meas.

Et fui flagellatus totâ die, et castigatio mea in matutinis.

Si dicebam, narrabo sic; ecce nationem filiorum tuorum reprobavi.

Existimabam ut cognoscerem hoc, labor est ante me.

Donec intrem in sanctuarium Dei, et intelligam in novissimis eorum.

Verùmtamen propter dolos posuisti eis; dejecisti eos, dùm allevarentur.

Quomodò facti sunt in desolationem! subitò defecerunt: perierunt propter iniquitatem suam.

Velut somnium surgentium, Domine, in civitate tuâ imaginem ipsorum ad nihilum rediges.

Quia inflammatum est cor meum, et renes mei commutati sunt, et ego ad nihilum redactus sum, et nescivi.

Ut jumentum factus sum apud te, et ego semper tecum.

TENUISTI (Domine) manum dexteram meam, et in voluntate tuâ deduxisti me, et cum gloriâ suscepisti me.

Quid enim mihi est in cœlo ? et à te quid volui super terram ?

Defecit caro mea et cor meum : Deus cordis mei, et pars mea, Deus in æternum.

Quia ecce qui elongant se à te, peribunt : perdidisti omnes qui fornicantur abs te.

Mihi autem adhærere Deo bonum est, ponere in Domino Deo spem meam.

Ut annuntiem omnes prædicationes tuas in portis filiæ Sion.

Psaume 73.

UT quid, Deus, repulisti in finem ? iratus est furor tuus super oves pascuæ tuæ.

Memor esto congregationis tuæ, quam possedisti ab initio.

Redemisti virgam hæreditatis tuæ, mons Sion, in quo habitàsti in eo.

Leva manus tuas in superbias eorum in finem : quantò malignatus est inimicus in sancto !

Et gloriati sunt qui oderunt te, in medio solemnitatis tuæ.

Posuerunt signa sua, signa, et non congnoverunt, sicut in exitu super summum.

Quasi sylvâ in lignorum securibus exciderunt januas ejus in idipsum : in securi et asciâ dejecerunt eam.

Incenderunt igni sanctuarium tuum, in terrâ polluerunt tabernaculum nominis tui.

Dixerunt in corde suo cognatio eorum simul: Quiescere faciamus omnes dies festos Dei à terrâ.

Signa nostra non vidimus, jam non est propheta, et nos non cognoscet ampliùs.

USQUEQUO, Deus, improperabit inimicus? irritat adversarius nomen tuum in finem?

Ut quid avertis manum tuam et dexteram tuam, de medio sinu tuo in finem?

Deus autem rex noster antè secula, operatus est salutem in medio terræ.

Tu confirmâsti in virtute tuâ mare, contribulâsti capita draconum in aquis.

Tu confregisti capita draconis: dedisti eum escam populis Æthiopum.

Tu dirupisti fontes et torrentes; tu siccâsti fluvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox: tu fabricatus es auroram et solem.

Tu fecisti omnes terminos terræ; æstatem et ver, tu plasmâsti ea.

Memor esto hujus, inimicus improperavit Domino; et populus insipiens incitavit nomen tuum.

Ne tradas bestiis animas confidentes tibi, et animas pauperum tuorum ne obliviscaris in finem.

Respice in testamentum tuum: quia repleti sunt, qui obscurati sunt, terræ, domibus iniquitatum.

Ne avertatur humilis factus confusus : pauper et inops laudabunt nomen tuum.

Exsurge, Deus ; judica causam tuam, memor esto improperiorum tuorum, eorum quæ ab insipiente sunt totâ die :

Ne obliviscaris voces inimicorum tuorum : superbia eorum qui te oderunt ascendit semper.

Psaume 74.

CONFITEBIMUR tibi, Deus, confitebimur et invocabimus nomen tuum.

Narrabimus mirabilia tua : cùm accepero tempus, ego justitias judicabo.

Liquefacta est terra, et omnes qui habitant in eâ : ego confirmavi columnas ejus.

Dixi iniquis : Nolite iniquè agere ; et delinquentibus: Nolite exaltare cornu.

Nolite extollere in altum cornu vestrum : Nolite loqui adversùs Deum iniquitatem.

Quia neque ab oriente, neque ab occidente, neque à desertis montibus, quoniam Deus judex est.

Hunc humiliat, et hunc exaltat : quia calix in manu Domini ; vini meri plenus mixto.

Et inclinavit ex hoc in hoc : verùmtamen fæx ejus non est exinanita : bibent omnes peccatores terræ.

Ego autem annuntiabo in sæculum : cantabo Deo Jacob.

Et omnia cornua peccatorum confringam, et exaltabuntur cornua justi.

Psaume 75.

NOTUS in Judæâ Deus, in Israël magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus, et habitatio ejus in Sion.

Ibi confregit potentias arcum, scutum, gladium et bellum.

Illuminans tu mirabiliter à montibus æternis, turbati sunt omnes insipientes corde.

Dormierunt somnum suum, et nihil invenerunt omnes viri divitiarum in manibus suis.

Ab increpatione tuâ, Deus Jacob, dormitaverunt qui ascenderunt equos.

Tu terribilis es, et quis resistet tibi? ex tunc irâ tuâ.

De cœlo auditum fecisti judicium: terra tremuit, et quievit.

Cùm exsurgeret in judicium Deus; ut salvos faceret omnes mansuetos terræ.

Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi, et reliquiæ cogitationis diem festum agent tibi.

Vovete, et reddite Domino Deo vestro, omnes qui in circuitu ejus affertis munera:

Terribili, et ei qui aufert spiritum principum, terribili apud reges terræ.

Psaume 76.

VOCE meâ ad Dominum clamavi; voce meâ ad Deum, et intendit mihi.

In die tribulationis meæ Deum exquisivi, manibus meis nocte contrà eum; et non sum deceptus.

Renuit consolari anima meâ: memor fui Dei, et delectatus sum, et exercitatus sum, et defecit spiritus meus.

Anticipaverunt vigilias oculi mei, turbatus sum et non sum locutus.

Cogitavi dies antiquos, et annos æternos in mente habui.

Et meditatus sum nocte cum corde meo; et exercitabar, et scopebam spiritum meum.

Numquid in æternum projiciet Deus? aut non apponet, ut complacitior sit adhuc?

Aut in finem misericordiam suam abscindet, à generatione in generationem.

Aut obliviscetur misereri Deus, aut continebit in irâ suâ misericordias suas?

Et dixi: nunc cœpi, hæc mutatio dexteræ Excelsi.

MEMOR fui operum Domini, quia memor ero ab initio mirabilium tuorum.

Et meditabor in omnibus operibus tuis, et in adinventionibus tuis exercebor.

Deus, in sancto via tua; quis Deus magnus sicut Deus noster? tu es Deus qui facit mirabilia.

Notam fecisti in populis virtutem tuam: redemisti in brachio tuo populum tuum, filios Jacob et Joseph.

Viderunt te aquæ, Deus, viderunt te aquæ, et timuerunt, et turbatæ sunt abyssi.

Multitudo sonitûs aquarum, vocem dederunt nubes.

Etenim sagittæ tuæ transeunt, vox tonitrui tui in rotâ.

Illuxerunt coruscationes tuæ orbi terræ: commota est, et contremuit terra.

In mari via tua, et semitæ tuæ in aquis multis; et vestigia tua non cognoscent.

Deduxisti sicut oves populum tuum, in manu Moysi et Aaron.

Psaume 77.

ATTENDITE, populе meus, legem meam: inclinate aurem vestram in verba oris mei.

Aperiam in parabolis os meum: loquar propositiones ab initio.

Quanta audivimus, et cognovimus ea! et patres nostri narraverunt nobis.

Non sunt occultata à filiis eorum, in generatione alterâ.

Narrantes laudes Domini et virtutes ejus: et mirabilia ejus quæ fecit.

Et suscitavit testimonium in Jacob, et legem posuit in Israël.

Quanta mandavit patribus nostris, nota facere ea filiis suis; ut cognoscet generatio altera.

Filii qui nascentur et exsurgent, et narrabunt filiis suis.

Ut ponant in Deo spem suam; et non obliviscantur operum Dei, et mandata ejus exquirant.

Ne fiant sicut patres eorum, generatio Prava et exasperans.

Generatio quæ non direxit cor suum, et non est creditus cum Deo spiritus ejus.

FILII Ephrem intendentes et mittentes arcum, conversi sunt in die belli.

Non custodierunt testamentum Dei, et in lege ejus noluerunt ambulare.

Et obliti sunt benefactorum ejus, et mirabilium ejus quæ ostendit eis.

Coram Patribus eorum fecit mirabilia in terrâ Ægypti, in campo Taneos.

Interrupit mare, et perduxit eos; et statuit aquas quasi in utre.

Et deduxit eos in nube diei, et totâ nocte in illuminatione ignis.

Interrupit petram in eremo, et adaquavit eos velut in abysso multâ.

Et eduxit aquam de petrâ; et deduxit tanquam flumina aquas.

Et apposuerunt adhuc peccare ei: in iram excitaverunt Excelsum in inaquoso.

Et tentaverunt Deum in cordibus suis, ut peterent escas animabus suis.

Et malè locuti sunt de Deo; dixerunt: Numquid poterit Deus parare mensam in deserto?

Quoniam percussit petram, et fluxerunt aquæ, et torrentes inundaverunt.

Nunquid et panem poterit dare, aut parare mensam populo suo?

Ideò audivit Dominus, et distulit: et ignis accensus est in Jacob; et ira ascendit in Israël.

Quia non crediderunt in Deo, nec speraverunt in salutari ejus.

Et mandavit nubibus desuper, et januas cœli aperuit.

Et pluit illis manna ad manducandum, et panem cœli aperuit.

Panem Angelorum manducavit homo: cibaria misit eis in abundantiâ.

TRANSTULIT (Dominus) Austrum de cœlo, et induxit in virtute suâ Africum.

Et pluit super eos sicut pulverem carnes, et sicut arenam maris volatilia pennata.

Et ceciderunt in medio castrorum eorum, circa tabernacula eorum.

Et manducaverunt, et saturati sunt nimis, et desiderium eorum attulit eis; non sunt fraudati à desiderio suo.

Adhuc escæ eorum erant in ore ipsorum, et ira Dei ascendit super eos.

Et occidit pingues eorum, et electos Israël impedivit.

In omnibus his peccaverunt adhuc, et non crediderunt in mirabilibus ejus.

Et defecerunt in vanitate dies eorum, et anni eorum cum festinatione.

Cùm occideret eos, quærebant eum, et revertebantur, et diluculo veniebant ad eum.

Et rememorati sunt quia Deus adjutor est eorum, et Deus excelsus redemptor eorum est.

Et dilexerunt eum in ore suo, et linguâ suâ mentiti sunt ei.

Cor autem eorum non erat rectum cum eo,
c fideles habiti sunt in testamento ejus.
Ipse autem est misericors, et propitius fiet
ccatis eorum ; et non disperdet eos.
ABUNDAVIT (Dominus) ut averteret
iram suam, et non accendit omnem
m suam.
Et recordatus est quia caro sunt, spiritus
dens, et non rediens.
Quoties exacerbaverunt eum in deserto, in
m concitaverunt eum in inaquoso ?
Et conversi sunt, et tentaverunt Deum, et
nctum Israël exacerbaverunt.
Non sunt recordati manûs ejus, die quâ re-
mit eos de manu tribulantis.
Sicut posuit in Ægypto signa sua, et prodi-
a sua in campo Taneos.
Et convertit in sauguinem flumina eorum,
imbres eorum, ne biberent.
Misit in eos cœnomyiam, et comedit eos;
ranam, et disperdidit eos.
Et dedit ærugini fructus eorum et labores
rum locustæ.
Et occidit in grandine vineas eorum, et moros
rum in pruinâ.
Et tradidit grandini jumenta eorum, et
ssessionem eorum igni.
Misit in eos iram indignationis suæ, indig-
tionem, et iram, et tribulationem, immis-
nes per angelos malos.
Viam fecit semitæ iræ suæ, et non pepercit
morte animabus eorum, et jumenta eorum in
rte conclusit.

Et percussit omne primogenitum in te Ægypti, primitias omnis laboris eorum tabernaculis Cham.

Et ABSTULIT (Dominus) sicut oves po lum suum, et perduxit eos tanqu gregem in deserto.

Et deduxit eos in spe, et non timuerunt; inimicos eorum operuit mare.

Et induxit eos in montem sanctificatio suæ, montem quem acquisivit dextera ejus.

Et ejecit à facie eorum gentes, et sorte visit eis terram in funiculo distributionis.

Et habitare fecit in tabernaculis eoru tribus Israël.

Et tentaverunt, et exacerbaverunt De excelsum, et testimonia ejus non custodieru

Et averterunt se, et non servaverunt p tum : quemadmodùm patres eorum, conve sunt in arcum pravum.

In iram concitaverunt eum in collibus su et in sculptilibus suis ad æmulationem e provocaverunt.

Audivit Deus, et sprevit, et ad nihilu redegit valdè Israël.

Et repulit tabernaculum Silo, tabernaculu suum ubi habitavit in hominibus.

Et tradidit in captivitatem virtutem eoru et pulchritudinem eorum in manus inimici.

Et conclusit in gladio populum suum, hæreditatem suam sprevit.

Juvenes eorum comedit ignis, et virgi eorum non sunt lamentatæ.

Sacerdotes eorum in gladio ceciderunt, et viæ eorum non plorabantur.

ET excitatus est tanquam dormiens Dominus, tanquam potens crapulatus à vino.
Et percussit inimicos suos in posteriora: probrium sempiternum dedit illis.
Et repulit tabernaculum Joseph, et tribum phraïm non elegit.
Sed elegit tribum Juda, montem Sion quem exit.
Et ædificavit, sicut unicornium, sanctificium um in terrâ, quam fundavit in secula.
Et elegit David servum suum; et sustulit m de gregibus ovium: de post fœtantes cepit eum.
Pascere Jacob servum suum, et Israël hæreatem suam.
Et pavit eos in innocentiâ cordis sui, et intellectibus manuum suarum deduxit eos.

Psaume 78.

DEUS, venerunt gentes in hæreditatem tuam, polluerunt templum sanctum tuum: suerunt Jerusalem in pomorum custodiam.
Posuerunt morticina servorum tuorum escas latilibus cœli, carnes sanctorum tuorum stiis terræ.
Effuderunt sanguinem eorum tanquàm uam in circuitu Jerusalem; et non erat qui peliret.
Facti sumus opprobrium vicinis; subsantio et illusio his qui in circuitu nostro sunt.
Usquequò, Domine, irasceris in finem? cendetur velut ignis zelus tuus?

Effunde iram tuam in gentes quæ te n
noverunt, et in regna quæ nomen tuum n
invocaverunt.

Quia comederunt Jacob, et locum e
desolaverunt.

Ne memineris iniquitatum nostrarum an
quarum, citò anticipent nos misericordiæ tu
quia pauperes facti sumus nimis.

Adjuva nos, Deus salutaris noster, et prop
gloriam nominis tui, Domine, libera nos:
propitius esto peccatis nostris, propter nom
tuum.

Ne forte dicant in gentibus : Ubi est D
eorum ? et innotescat in nationibus cor
oculis nostris.

Ultio sanguinis servorum tuorum, qui effu
est: introeat in conspectu tuo gemitus co
peditorum.

Secundùm magnitudinem brachii tui, possi
filios mortificatorum.

Et redde vicinis nostris septulum in si
eorum, improperium ipsorum quod exp
braverunt tibi, Domine.

Nos autem populus tuus, et oves pasc
tuæ, confitebimur tibi in seculum.

In generationem et generationem, annu
tiabimus laudem tuam.

Psaume 79.

QUI regis Israël, intende ; qui dedu
velut ovem Joseph.

Qui sedes super Cherubim, manifestare c
ram Ephraïm, Benjamin et Manasse.

xcito potentiam tuam, et veni; ut salvos
s nos.

eus, converte nos; et ostende faciem tuam,
lvi erimus.

omine Deus virtutum, quòusque irasceris
er orationem servi tui?

ibabis nos pane lacrymarum, et potum
s nobis in lacrymis in mensurâ;

osuisti nos in contradictionem vicinis nos-
et inimici nostri subsannaverunt nos.

Deus virtutum, converte nos; et ostende
em tuam, et salvi erimus.

DOMINE,) vineam de Ægypto transtulisti: ejecisti gentes, et plantâsti eam.

Dux itineris fuisti in conspectu ejus: plan-
i radices ejus, et implevit terram.

Operuit montes umbra ejus, et arbusta ejus
ros Dei.

Extendit palmites suos usque ad mare, et
ue ad flumen propagines ejus.

Ut quid destruxisti maceriam ejus? et vin-
miant eam omnes qui prætergrediuntur
m?

Exterminavit eam aper de sylvâ, et singu-
is ferus depastus est eam.

Deus virtutum, convertere, respice de cœlo,
vide et visita vineam istam.

Et perfice eam quam plantavit dextera tua,,
super filium hominis quem confirmàsti tibi.

Incensa igni et suffossa, ab increpatione
ltûs tui peribunt.

Fiat manus tua super virum dexteræ tuæ, super filium hominis quem confirmàsti tibi.

Et non discedimus â te, vivificabis nos, nomen tuum invocabimus.

Domine Deus virtutum, converte nos, ostende faciem tuam, et salvi erimus.

Psaume 80.

EXULTATE Deo adjutori nostro: jubil Deo Jacob.

Sumite psalmum, et date tympanum, psalt rium jucundum cum citharâ.

Buccinate in Neomeniâ tubâ, insigni d solemnitatis vestræ.

Quia præceptum in Israel est, et judiciu Deo jacob.

Testimonium in Joseph posuit illud, cu exiret de terrâ Ægypti: linguam quam no noverat audivit.

Divertit ab oneribus dorsum ejus: manu ejus in cophino servierunt.

In tribulatione invocasti me, et liberavi te exaudivi te in abscondito tempestatis, proba te apud aquam contradictionis.

Audi, populus meus, et contestabor te Israël si audieris me, non erit in te Deus recen neque adorabis Deum alienum.

Ego enim sum Dominus Deus tuus, q eduxi te de terrâ Ægypti: dilata os tuum, e implebo illud.

Et non audivit populus meus vocem meam et Israël non intendit mihi.

Et dimisi eos secundùm desideria cordis
um : ibunt in adinventionibus suis.
Si populus meus audîsset me, Israël si in
meis ambulâsset :
Pro nihilo forsitan inimicos eorum humilias-
, et super tribulantes eos misissem manum
am.
Inimici Domini mentiti sunt ei ; et erit
pus eorum in secula.
Et cibavit eos ex adipe frumenti, et de petrà,
lle saturavit eos.

Psaume 81.

DEUS stetit in synagogâ Deorum ; in medio autem Deos dijudicat.
Usquequò judicatis iniquitatem, et facies
ccatorum sumitis.
Judicate egeno et pupillo : humilem et
uperem justificate.
Eripite pauperem, et egenum de manu
ccatoris liberate.
Nescierunt, neque intellexerunt, in tenebris
bulant : movebuntur omnia fundamenta
rræ.
Ego dixi : Dii estis, et filii excelsi omnes.
Vos autem sicut homines moriemini, et
cut unus de principibus cadetis.
Surge, Deus, judica terram ; quoniam
hæreditabis in omnibus gentibus.

Psaume 82.

DEUS, quis similis erit tibi ? ne taceas, neque compescaris, Deus.

Quoniam ecce inimici tui sonuerunt; qui oderunt te, extulerunt caput.

Super populum tuum malignaverunt co silium, et cogitaverunt adversùs sanctos tu

Dixerunt: Venite, et disperdamus eos gente; et non memoretur nomen Israel ult

Quoniam cogitaverunt unanimiter, si adversùm te testamentum disposuerunt; bernacula Idumæorum et Ismahelitæ.

Moab, et Agareni, Gebal, et Ammon, Amalec; alienigenæ cum habitantibus Tyr

Etenim Assur venit cum illis: facti sunt adjutorium filiis Lot.

Fac illis sicut Madian et Sisaræ, sicut Jab in torrente Cisson.

Disperierunt in Endor, facti sunt ut sterc terræ.

Pone principes eorum sicut Oreb et Z et Zebee: et Salmana.

Omnes principes eorum qui dixerunt: H reditate possideamus sanctuarium Dei.

DEUS meus, pone illos ut rotam, et sic stipulam antè faciem venti.

Sicut ignis qui comburit sylvam, et sic flamma comburens montes:

Ita persequeris illos in tempestate tuâ, et irâ tuâ turbabis eos.

Imple facies eorum ignominiâ; et quære nomen tuum, Domine.

Erubescant et conturbentur in seculu seculi; et confundantur, et pereant.

Et cognoscant quia nomen tibi, Dominus : solus altissimus in omni terrâ.

Psaume 83.

QUAM dilecta tabernacula tua, Domine virtutum ! concupiscit et deficit anima ea in atria Domini.

Cor meum et caro mea, exultaverunt in eum vivum.

Etenim passer invenit sibi domum et turtur idum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altaria tua, Domine virtutum! Rex meus Deus meus.

Beati qui habitant in domo tuâ, Domine; in ecula seculorum laudabunt te.

Beatus vir, cujus est auxilium abs te : ascenones in corde suo disposuit in valle lacrymam, in loco quem posuit.

Etenim benedictionem dabit legislator, ibunt e virtute in virtutem, videbitur Deus deorum, e Sion.

Domine Deus virtutum, exaudi orationem eam : auribus percipe, Deus Jacob.

Protector noster aspice, Deus ; et respice in aciem Christi tui.

Quia melior est dies una in atriis tuis, super illia.

Elegi abjectus esse in domo Dei mei, magis uàm habitare in tabernaculis peccatorum.

Quia misericordiam et veritatem diligit Deus : gratiam et gloriam dabit Dominus.

Non privabit bonis eos qui ambulant innocentiâ, Domine virtutum, beatus hom qui sperat in te.

Psaume 84.

BENEDIXISTI, Domine, terram tuam avertisti captivitatem Jacob.

Remisisti iniquitatem plebis tuæ: operuis omnia peccata eorum.

Mitigâsti omnem iram tuam, avertisti ab i indignationis tuæ.

Converte nos, Deus, salutaris noster; averte iram tuam à nobis.

Numquid in æternum irasceris nobis? a extendes iram tuam à generatione in genera tionem?

Deus, tu conversus vivificabis nos, et pleb tua lætabitur in te.

Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam et salutare tuum da nobis.

Audiam quid loquetur in me Dominus Deus quoniam loquetur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos, et in eos qui conver tuntur ad cor.

Verumtamen prope timentes eum salutar ipsius; ut inhabitet gloria in terrâ nostrâ.

Misericordia et veritas obviaverunt sibi justitia et pax osculatæ sunt.

Veritas de terrâ orta est, et justitia de cœ prospexit.

Etenim Dominus dabit benignitatem; terra nostra dabit fructum suum.

Justitia antè eum ambulabit: et ponet in
ià gressus suos.

Psaume 85.

INCLINA, Domine, aurem tuam, et exaudi me; quoniam inops et pauper sum ego.

Custodi animam meam, quoniam sanctus um: salvum fac servum tuum, Deus meus, perantem in te.

Miserere meî, Domine, quoniam ad te clamavi totà die: lætifica animam servi tui; uoniam ad te, Domine, animam meam levavi

Quoniam tu, Domine, suavis et mitis, et nultæ misericordiæ omnibus invocantibus te.

Auribus percipe, Domine, orationem meam; t intende voci deprecationis meæ.

In die tribulationis meæ clamavi ad te, quia xaudîsti me.

Non est similis tuî in diis, Domine, et non st secundùm opera tua.

Omnes gentes, quascunque fecisti, venient, t adorabunt coram te, Domine, et glorificabunt nomen tuum.

Quoniam magnus es tu, et faciens mirabilia: u es Deus solus.

DEDUC me, Domine, in viâ tuâ, et ingrediar in veritate tuâ: lætetur cor meum, ut timeat nomen tuum.

Confitebor tibi, Domine, Deus meus, in o tocorde meo: et glorificabo nomen tuum n æternum.

Quia misericordia tua magna est super me t eruisti animam meam ex inferno inferiori.

Deus, iniqui insurrexerunt super me; synagoga potentium quæsierunt anima meam: et non proposuerunt te in conspect suo.

Et tu, Domine, Deus miserator et miser cors, patiens, et multæ misericordiæ, et vera

Respice in me, et miserere meî: da imp rium tuum puero tuo, et salvum fac filiu ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut videa qui oderunt me, et confundantur, quoniam t Domine, adjuvisti me, et consolatus es me.

Psaume 86.

FUNDAMENTA ejus in montibus sanctis diligit Dominus portas Sion super omni tabernacula Jacob.

Gloriosa dicta sunt de te, civitas Dei.

Memor ero Rahab et Babylonis, scientiu me.

Ecce alienigenæ et Tyrus, et populu Æthiopum, hi fuerunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, et homo nat est in eâ, et ipse fundavit eam Altissimus?

Dominus narrabit in scripturis populoru et principum, horum qui fuerunt in eâ.

Sicut lætantium omnium, habitatio est in t

Psaume 87.

DOMINE, Deus salutis meæ, in die cla mavi, et nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea, inclin aurem tuam ad precem meam

Quia repleta est malis anima mea: èt vita
ea inferno appropinquavit.
Æstimatus sum cum descendentibus in
cum: factus sum sicut homo sine adjutorio,
ter mortuos liber.
Sicut vulnerati dormientes in sepulcris,
orum non est memor ampliùs, et ipsi de
anu tuâ repulsi sunt.
Posuerunt me in lacu inferiori, in tenebrosis
in umbrâ mortis.
Super me confirmatus est furor tuus, et
nnes fluctus tuos induxisti super me.
Longè fecisti notos meos à me, posuerunt
ominationem sibi.
Traditus sum, et non egrediebar; oculi mei
nguerunt præ inopiâ.
Clamavi ad te, Domine, totâ die: expandi
te manus meas.
Numquid mortuis facies mirabilia? aut me-
ci suscitabunt et confitebuntur tibi?
Numquid narrabit aliquis in sepulcro miseri-
rdiam tuam, et veritatem tuam in perditione?
Numquid cognoscentur in tenebris mira-
lia tua, et justitia tua in terrâ oblivionis.
Et ego, ad te, Domine, clamavi, et manè
atio mea præveniet te.
Ut quid, Domine, repellis orationem meam?
ertis faciem tuam à me?
Pauper sum ego, et in laboribus à juventute
eâ, exaltatus autem, humiliatus sum et con-
rbatus.
In me transierunt iræ tuæ, et terrores tui
nturbaverunt me.

Circumdederunt me sicut aqua totâ die : circumdederunt me simul.

Elongasti à me amicum et proximum, et notos meos à miseriâ.

Psaume 88, (1.)

MISERICORDIAS Domini in æternum cantabo.

In generationem et generationem annuntiabo veritatem tuam in ore meo.

Quoniam dixisti : In æternum misericordia ædificabitur in cœlis, præparabitur veritas tua in eis.

Disposui testamentum electis meis ; juravi David servo meo :

Usque in æternum præparabo semen tuum ; et ædificabo in generationem et generationem sedem tuam.

Confitebuntur cœli mirabilia tua, Domine : etenim veritatem tuam in ecclesiâ sanctorum.

Quoniam quis in nubibus æquabitur Domino : similis erit Deo in filiis Dei.

Deus qui glorificatur in consilio sanctorum : magnus et terribilis super omnes qui in circuitu ejus sunt.

Domine Deus virtutum, quis similis tibi ? potens es, Domine, et veritas tua in circuitu tuo.

Tu dominaris potestati maris : motum autem fluctuum ejus tu mitigas.

---

(1) On a suivi dans ce Psaume l'usage de Paris pour la division des v. Celui de Rome est distingué par ( )

Tu humiliâsti sicut vulneratum superbum: n brachio virtutis tuæ dispersisti inimicos uos.

Tui sunt cœli, et tua est terra: orbem rræ et plenitudinem ejus tu fundâsti.

Aquilonem et mare tu creâsti, Thabor et ermon in nomine tuo exultabunt.

Tuum brachium cum potentiâ: Firmetur anus tua, et exaltetur dextera tua.

Justitia et judicium præparatio sedis tuæ: isericordia et veritas præcedent faciem am.

BEATUS populus qui scit jubilationem: Domine, in lumine vultûs tui ambulabunt.

Et in nomine tuo exultabunt totâ die: et in neplacito tuo exaltabitur cornu nostrum;

Quia Domini est assumptio nostra, et Sancti sraël Regis nostri.

Tunc locutus es in visione Sanctis tuis, et ixisti: Posui adjutorium in potente, et extavi electum de plebe meâ.

Inveni David servum meum: oleo sancto eo unxi eum.

Manus enim mea auxiliabitur ei, et braium meum confortabit eum.

Nihil proficiet inimicus in eo; et filius iquitatis non apponet nocere ei.

Et concidam à facie ipsius inimicos ejus, et lientes eum in fugam convertam;

Et veritas mea et misericordia mea cum so; et in nomine meo exaltabitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus, et in flumi nibus dexteram ejus.

Ipse invocabit me: Pater meus es tu; Deu meus, et susceptor salutis meæ.

Et ego primogenitum ponam illum, excelsu præ regibus terræ.

In æternum servabo illi misericordia meam; et testamentum meum fidele ipsi.

Et ponam in seculum seculi semen ejus: e thronum ejus sicut dies cœli.

Si autem dereliquerint filii ejus legem mea et in judiciis meis non ambulaverint.

Si justitias meas profanaverint, manda mea non custodierint:

Visitabo in virgâ iniquitates eorum, et i verberibus peccata eorum.

Misericordiam autem meam non disperga ab eo, neque nocebo in veritate meâ.

Neque profanabo testamentum meum; e quæ procedunt de labiis meis, non facia irrita.

SEMEL juravi in sancto meo, si Davi mentiar.

Semen ejus in æternum manebit, et thron ejus sicut sol in conspectu meo.

Et sicut luna perfecta in æternum, et test in cœlo fidelis.

Tu verò repulisti et despexisti: distulis Christum tuum.

Evertisti testamentum servi tui: profanâs in terrâ sanctuarium ejus.

Destruxisti omnes sepes ejus; posuisti firmamentum ejus formidinem.

Diripuerunt eum omnes transeuntes viam: actus est opprobrium vicinis suis.

Exaltâsti dexteram deprimentium eam: ætificâsti omnes inimicos ejus.

Avertisti adjutorium gladii ejus, et non es uxiliatus ei in bello.

Destruxisti eum ab emundatione, et sedem jus in terram collisisti.

Minorâsti dies temporis ejus: perfudisti um confusione.

Usquequò Domine, avertis in finem? exarescet sicut ignis ira tua?

Memorare quæ mea substantia: numquid nim vanè constituisti omnes filios hominum?

Quis est homo qui vivet et non videbit nortem, eruet animam suam de manu inferi.

Ubi sunt misericordiæ tuæ antiquæ, Domine, sicut jurâsti David in veritate tuâ?

Memor esto, Domine, opprobrii servorum uorum: quod continui in sinu meo, multarum entium.

Quod exprobraverunt inimici tui, Domine, quod exprobraverunt commutationem Christi ui.

Benedictus Dominus in æternum: fiat, fiat.

Psaume 89.

DOMINE refugium factus es nobis, à generatione in generationem.

Priusquàm montes fierint aut formaretur erra et orbis, à seculo et usque in seculum tu s Deus.

Ne avertas hominem in humilitatem, et dixisti : Convertimini, filii hominum.

Quoniam mille anni antè oculos tuos, ta- quam dies hesterna quæ præteriit.

Et custodia in nocte, quæ pronihilo habentur, eorum anni erunt.

Manè sicut herba transeat, manè floreat et transeat, vesperè decidat, induret et arescat.

Quia defecimus in irâ tuâ, et in furore tuo turbati sumus.

Posuisti iniquitates nostras in conspectu tuo : seculum nostrum in illuminatione vultûs tui.

Quoniam omnes dies nostri defecerunt, et in irâ tuâ defecimus.

Anni nostri sicut aranea meditabuntur, dies annorum nostrorum in ipsis septuaginta anni.

Si autem in potentatibus octoginta anni, et ampliùs eorum labor et dolor.

Quoniam supervenit mansuetudo, et corripiemur.

QUIS novit potestatem iræ tuæ, et præ timore tuo iram tuam dinumerare ?

Dexteram tuam, sic notam fac, et eruditos corde in sapientiâ.

Convertere, Domine, usquequò? et deprecabilis esto super servos tuos.

Repleti sumus manè misericordiâ tuâ, et exultavimus, et delectati sumus omnibus diebus nostris.

Lætati sumus pro diebus quibus nos humiliâsti, annis quibus vidimus mala.

Respice in servos tuos et in opera tua, et irige filios eorum.

Et sit splendor Domini Dei nostri super os, et opera manuum nostrarum dirige super os, et opus manuum nostrarum dirige.

Psaume 90.

QUI habitat in adjutorio Altissimi, in protectione Dei cœli commorabitur.

Dicet Domino : Susceptor meus es tu, et fugium meum : Deus meus, sperabo in eum.

Quoniam ipse liberavit me de laqueo venanum, et à verbo aspero.

Scapulis suis obumbrabit tibi, et sub pennis us sperabis.

Scuto circumdabit te veritas ejus : non mebis à timore nocturno.

A sagittâ volante in die, à negotio perambulante in tenebris, ab incursu et dæmonio eridiano.

Cadent à latere tuo mille, et decem millia à extris tuis ; ad te autem non appropinquabit.

Verùmtamen oculis tuis considerabis, et etributionem peccatorum videbis.

Quoniam tu es, Domine, spes mea ; Altissium posuisti refugium tuum.

Non accedet ad te malum, et flagellum non ppropinquabit tabernaculo tuo.

Quoniam Angelis suis mandavit de te, ut ustodiant te in omnibus viis tuis.

In manibus portabunt, te, ne fortè offendas d lapidem tuum.

Super aspidem et basiliscum ambulabis, et conculcabis leonem et draconem.

Quoniam in me speravit, liberabo eum, protegam eum, quoniam cognovit nomen meum.

Clamabit ad me, et ego exaudiam eum : cum ipso sum in tribulatione : eripiam eum et glorificabo eum.

Longitudine dierum replebo eum, et ostendam illi salutare meum.

Psaume 91.

BONUM est confiteri Domino, et psallere nomini tuo, Altissime ;

Ad annuntiandum manè misericordiam tuam, et veritatem tuam per noctem.

In decachordo psalterio, cum cantico in citharâ.

Quia delectâsti me, Domine, in facturâ tuâ : et in operibus manuum tuarum exultabo.

Quàm magnificata sunt opera tua, Domine ! nimis profundæ factæ sunt cogitationes tuæ.

Vir insipiens non cognoscet, et stultus non intelliget hæc.

Cùm exorti fuerint peccatores sicut fœnum : et apparuerint omnes qui operantur iniquitatem.

Ut intereant in seculum seculi : tu autem Altissimus in æternum, Domine.

Quoniam ecce inimici tui, Domine ; quoniam ecce inimici tui peribunt, et dispergentur omnes qui operantur iniquitatem.

Et exaltabitur sicut unicornis cornu meum, t senectus mea in misericordiâ uberi.

Et despexit oculus meus inimicos meos; et insurgentibus in me malignantibus audiet uris mea.

Justus ut palma florebit, sicut cedrus Libani ultiplicabitur.

Plantati in domo Domini, in atriis domûs ei nostri flôrebunt.

Adhuc multiplicabuntur in senectâ uberi: benè patientes erunt, ut annuntient.

Quoniam rectus Dominus Deus noster, et on est iniquitas in eo.

Psaume 92.

DOMINUS regnavit, decorum indutus est: indutus est Dominus fortitudinem, et æcinxit se.

Etenim firmavit orbem terræ, qui non mmovebitur.

Parata sedes tua ex tunc: à seculo tu es.

Elevaverunt flumina, Domine; elevaverunt mina vocem suam.

Elevaverunt flumina fluctus suos, à vocibus uarum multarum.

Mirabiles elationes maris: mirabilis in altis ominus.

Testimonia tua credibilia facta sunt nimis: omum tuam decet sanctitudo, Domine, et ngitudinem dierum.

Psaume 93.

DEUS ultionum Dominus, Deus, ultionum liberè egit.

Exaltare, qui judicas terram : redde retribu-
tionem superbis.

Usquequò peccatores, Domine; usquequ[ò]
peccatores gloriabuntur ?

Effabuntur et loquentur iniquitatem ? lo-
quentur omnes qui operantur injustitiam ?

Populum tuum, Domine humiliaverunt, e[t]
hæreditatem tuam vexaverunt.

Viduam et advenam interfecerunt, et pupill[os]
occiderunt.

Et dixerunt : Non videbit Dominus, ne[c]
intelliget Deus Jacob.

Intelligite, insipientes in populo, et stult[i]
aliquandò sapite.

Qui plantavit aurem, non audiet ; aut q[ui]
finxit oculum, non considerat ?

Qui corripit gentes, non arguet, qui doc[et]
hominem scientiam ?

Dominus scit cogitationes hominum, quo-
niam vanæ sunt.

BEATUS homo quem tu erudieris, Domin[e],
et de lege tuâ docueris eum.

Ut mitiges ei à diebus malis, donec fodiat[ur]
peccatori fovea.

Quia non repellet Dominus plebem suam[,]
hæreditatem suam non derelinquet.

Quoadusquè justitia convertatur in ju-
cium; et qui juxtà illam omnes qui rec[ti]
sunt corde.

Quis consurget mihi adversùs malignante[s],
aut quis stabit mecum adversùs operan[tes]
iniquitatem ?

Nisi quia Dominus adjuvat me, paulò minus abitâsset in inferno anima mea.

Si dicebam: Motus est' pes meus: misericordia tua, Domine, adjuvabat me.

Secundùm multitudinem dolorum meorum corde meo; consolationes tuæ lætificaverunt imam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitatis, qui gis laborem in præcepto?

Captabunt in animam justi, et sanguinem nocentem condemnabunt.

Et factus est mihi Dominus in refugium, et eus meus in adjutorium spei meæ.

Et reddet illis iniquitatem ipsorum, et in alitiâ eorum disperdet illos Dominus Deus oster.

Psaume 94.

VENITE exultemus Domino: jubilemus Deo salutari nostro.

Præoccupemus faciem ejus in confessione, in psalmis jubilemus ei.

Quoniam Deus magnus Dominus, et rex agnus super omnes Deos.

Quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, et titudines montium ipsius sunt.

Quoniam ipsius est mare, et ipse fecit illud; siccam manus ejus formaverunt.

Venite, adoremus, et procidamus, et ploreus ante Dominum qui fecit nos.

Quia ipse est Dominus Deus noster: Et s populus pascuæ ejus, et oves manûs ejus.

Hodiè si vocem ejus audieritis, nolite ob-durare corda vestra.

Sicut in irritatione secundùm diem ten-tationis in deserto, ubi tentaverunt me patres vestri, probaverunt, et viderunt opera mea.

Quadraginta annis offensus fui generationi illi, et dixi: Semper hi errant corde.

Et isti non cognoverunt vias meas, ut juravi in irâ meâ : si introibunt in requiem meam.

Psaume 95.

CANTATE Domino canticum novum cantate Domino, omnis terra.

Cantate Domino, et benedicite nomini ejus: annuntiate de die in diem salutare ejus.

Annuntiate inter gentes gloriam ejus, in omnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dominus, et laudabilis nimis : terribilis est super omnes deos.

Quoniam omnes dii gentium, dæmonia Dominus autem cœlos fecit.

Confessio et pulchritudo in conspectu ejus sanctimonia et magnificentia in sanctificatione ejus.

Afferte Domino patriæ gentium, afferte Domino gloriam et honorem: afferte Domino gloriam nomini ejus.

Tollite hostias, introite in atria ejus, adorate Dominum in atrio sancto ejus.

Commoveatur à facie ejus universa terra dicite in gentibus quia Dominus regnavit.

Etenim correxit orbem terræ, qui non commovebitur : judicabit populos in equitate.

Lætentur cœli, et exultet terra: commoveatur mare, et plenitudo ejus: gaudebunt campi, et omnia quæ in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna sylvarum, à facie Domini, quia venit, quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terræ in æquitate, et populos in veritate suâ.

Psaume 96.

DOMINUS regnavit, exultet terra; lætentur insulæ multæ.

Nubes et caligo in circuitu ejus: justitia et judicium correctio sedis ejus.

Ignis antè ipsum præcedet, et inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbi terræ: vidit et commota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt à facie Domini, à facie Domini omnis terra.

Annuntiaverunt cœli justitiam ejus, et viderunt omnes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes qui adorant sculptilia, et qui gloriantur in simulacris suis.

Adora eum, omnes Angeli ejus: audivit, et lætata est Sion.

Et exultaverunt filiæ Judæ proter judicia tua, Domine.

Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram: nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dominum, odite malum: cus-

todit Dominus animas Sanctorum suorum: de manu peccatoris liberavit eos.

Lux orta est justo, et rectis corde lætitia.

Lætamini, justi, in Domino: confitemini memoriæ sanctificationis ejus.

Psaume 97.

CANTATE Domino canticum novum, qui mirabilia fecit.

Salvabit sibi dextera ejus, et brachium sanctum ejus.

Notum fecit Dominus salutare suum, in conspectu gentium revelavit justitiam suam.

Recordatus est misericordiæ suæ, et veritatis suæ domui Israël.

Viderunt omnes termini terræ, Salutare Dei nostri.

Jubilate Deo, omnis terra: cantate exultate et psallite.

Psallite Domino in citharâ, in citharâ voce psalmi, in tubis ductilibus, et voce tubæ corneæ.

Jubilate in conspectu regis Domini, moveatur mare et plenitudo ejus; orbis terrarum et qui habitant in eo.

Flumina plaudent manu, simul montes exultabunt à conspectu Domini, quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terrarum in justitiâ, populos in æquitate.

Psaume 98.

DOMINUS regnavit, irascantur populi qui sedet super Cherubim, moveatur terra

Dominus in Sion magnus, et excelsus super omnes populos.

Confiteantur nomini tuo magno, quoniam terribile et sanctum est ; et honor Regis judicium diligit.

Tu parâsti directiones : judicium et justitiam in Jacob tu fecisti.

Exaltate Dominum Deum nostrum et adorate scabellum pedum ejus, quoniam sanctum est.

Moyses et Aaron in Sacerdotibus ejus ; et Samuel inter eos qui invocant nomen ejus.

Invocabant Dominum, et ipse exaudiebat eos : in columnâ nubis loquebatur ad eos.

Custodiebant testimonia ejus, et præceptum quod dedit illis.

Domine Deus noster, tu exaudiebas eos : Deus, tu propitius fuisti eis, et ulciscens in omnes adinventiones eorum.

Exaltate Dominum Deum nostrum, et adorate in monte sancto ejus : quoniam sanctus Dominus Deus noster.

Pseaume 99.

JUBILATE Deo, omnis terra : servite Domino in lætitiâ.

Introite in conspectu ejus, in exultatione.

Scitote quoniam Dominus ipse est Deus : ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Populus ejus et oves pascuæ ejus, introite portas ejus in confessione, atria ejus in hymnis : confitemini illi.

Laudate nomen ejus : quoniam suavis est

Dominus : in æternum misericordia ejus, et usque in generationem et generationem veritas ejus.

Psaume 100.

MISERICORDIAM et judicium cantabo tibi, Domine.

Psallam et intelligam in viâ immaculatâ: quandò venies ad me !

Perambulabam in innocentiâ cordis mei, in medio domûs meæ.

Non proponebam antè oculos meos rem injustam : facientes prævaricationes odivi.

Non adhæsit mihi cor pravum : declinantem à me malignum non cognoscebam.

Detrahentem secretò proximo suo, hunc persequebar.

Superbo oculo, et insatiabili corde, cum hoc non edebam.

Oculi mei ad fideles terræ, ut sedeant mecum ; ambulans in viâ immaculatâ ; hic mihi ministrabat.

Non habitabit in medio domûs meæ qui facit superbiam : qui loquitur iniqua, non direxit in conspectu oculorum meorum.

In matutino interficiebam omnes peccatores terræ ; ut disperderem de civitate Domini omnes operantes iniquitatem.

Psaume 101.

DOMINE, exaudi orationem meam, et clamor meus ad te veniat.

Non avertas faciem tuam à me in quâcumque die tribulor, inclina ad me aurem tuam.

In quâcumque die invocavero te, velociter exaudi me.

Quia defecerunt sicut fumus dies mei, et ossa mea sicut cremium aruerut.

Percussus sum ut fœnum, et aruit cor meum; quia oblitus sum comedere panem meum.

A voce gemitûs mei; adhæsit os meum carni meæ.

Similis factus sum pellicano solitudinis; et factus sum sicut nycticorax in domicilio.

Vigilavi, et factus sum sicut passer solitarius in tecto.

Totâ die exprobrabant mihi inimici mei, et qui laudabant me, adversùm me jurabant.

Quia cinerem tanquam panem manducabam, et potum meum cum fletu miscebam.

A facie iræ et indignationis tuæ, quia elevans allisisti me.

Dies mei sicut umbra declinaverunt, et ego sicut fœnum arui.

Tu autem, Domine, in æternum permane; et memoriale tuum in generationem et generationem.

TU exsurgens misereberis Sion; quia tempus miserendi ejus, quia venit tempus.

Quoniam placuerunt servis tuis lapides ejus, et terræ ejus miserebuntur.

Et timebunt gentes nomen tuum, Domine, et omnes reges terræ gloriam tuam.

Quia ædificavit Dominus Sion, et videbitur in gloriâ suâ.

Respexit in orationem humilium, et non sprevit precem eorum.

Scribantur hæc in generatione alterâ; et populus qui creabitur laudabit Dominum.

Quia prospexit de excelso sancto suo; Dominus de cœlo in terram aspexit.

Ut audiret gemitus compeditorum, ut solveret filios interemptorum.

Ut annuntient in Sion nomen Domini, et laudem ejus in Jerusalem.

In conveniendo populos in unum, et reges, ut serviant Domino.

Respondit ei in viâ virtutis suæ: paucitatem dierum meorum nuntia mihi.

Ne revoces me in dimidio dierum meorum: in generationem et generationem anni tui.

INITIO tu, Domine, terram fundàsti; et opera manuum tuarum sunt cœli.

Ipsi peribunt, tu autem permanes; et omnes sicut vestimentum veterascent.

Et sicut opertorium mutabis eos, et mutabuntur; tu autem idem ipse es, et anni tui non deficient.

Filii servorum tuorum habitabunt, et semen eorum in seculum dirigetur.

Psaume 102.

BENEDIC, anima mea, Domino; et omnia quæ intrà me sunt, nomini sancto ejus.

Benedic, anima mea, Domino; et noli oblivisci omnes retributiones ejus.

Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis; qui sanat omnes infirmitates tuas.

Qui redimit de interitu vitam tuam; qui coronat te in misericordiâ et miserationibus.

Qui replet in bonis desiderium tuum: renovabitur ut aquilæ juventus tua.

Faciens misericordias Dominus, et judicium omnibus injuriam patientibus.

Notas fecit vias suas Moysi, filiis Israël voluntates suas.

MISERATOR et misericors Dominus, longanimis, et multùm misericors.

Non in perpetuum irascetur, neque in æternum comminabitur.

Non secundùm peccata nosta fecit nobis: neque secundùm iniquitates nostras retribuit nobis.

Quoniam secumdùm altitudinem cœli à terrâ, corroboravit misericordiam suam super timentes se.

Quantùm distat ortus ab occidente, longè fecit à nobis iniquitates nostras.

Quomodò miseretur pater filiorum misertus est Dominus timentibus se; quoniam ipse cognovit figmentum nostrum.

Recordatus est quoniam pulvis sumus: homo, sicut fœnum dies ejus; tanquam flos agri sic efflorebit.

Quoniam spiritus pertransibit in illo et non subsistet, et non cognoscet ampliùs locum suum.

Misericordia autem Domini ab æterno, et usque in æternum, super timentes eum.

Et justitia illius in filios filiorum, his qui servant testamentum ejus.

Et memores sunt mandatorum ipsius, ad faciendum ea.

Dominus in cœlo paravit sedem suam; et regnum ipsius ombibus dominabitur.

Benedicite Domino, omnes Angeli ejus, potentes virtute, facientes verbum illius, ad audiendam vocem sermonum ejus.

Benedicite Domino, omes virtutes ejus, ministri ejus, qui facitis voluntatem ejus.

Benedicite Domino, omnia opera ejus: in omni loco dominationis ejus benedic, anima mea, Domino.

Psaume 103.

BENEDIC, anima mea, Domino; Domine Deus meus, magnificatus es vehementer.

Confessionem et decorem induisti, amictus lumine sicut vestimento.

Extendens cœlum sicut pellem: qui tegis aquis superiora ejus.

Qui ponis nubem ascensum tuum: qui ambulas super pennas ventorum.

Qui facis angelos tuos, spiritus: et ministros tuos, ignem urentem.

Qui fundâsti terram super stabilatem suam non inclinabitur in seculum seculi.

Abyssus, sicut vestimentum, amictus ejus super montes stabunt aquæ.

Ab increpatione tuâ fugient: à voce tonitrui formidabunt.

Ascendunt montes, et descendunt campi, in locum quem fundàsti eis.

Terminum posuisti, quem non transgredientur, neque convertentur operire terram.

Qui emittis fontes in convallibus: intermedium montium pertransibunt aquæ.

Potabunt omnes bestiæ agri: expectabunt onagri in siti suâ.

Seper ea volucres cœli habitabunt: de medio petrarum dabunt voces.

Rigans montes de superioribus suis; de fructu operum tuorum satiabitur terra.

Producens fœnum jumentis, et herbam servituti hominum.

Ut educas panem de terrâ, et vinum lætificet cor hominis.

Ut exhilaret faciem in oleo, et panis cor hominis confirmet.

Saturabuntur ligna campi, et cedri Libani quas plantavit: illic passeres nidificabunt.

Herodii domus dux est eorum; montes excelsi cervis, petra refugium hermaciis.

Fecit lunam in tempora: sol cognovit occasum suum.

Posuisti tenebras, et facta est nox: in ipsâ pertransibunt omnes bestiæ sylvæ.

Catuli leonum rugientes ut rapiant, et quærant à Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregati sunt; et in cubilibus suis collocabuntur.

Exibit homo ad opus suum, et ad operationem suam usque ad vesperum.

QUAM magnificata sunt opera tua, Domine ! omnia in sapientiâ fecisti : impleta est terra possessione tuâ.

Hoc mare magnum et spatiosum manibus : illis reptilia, quorum non est numerus.

Animalia pusilla cum magnis : illic naves pertransibunt.

Draco iste quem formàsti ad illudendum ei : omnia à te expectant, ut des illis escam in tempore.

Dante te illis, colligent : aperiente te manum tuam, omnia implebuntur bonitate.

Avertente autem te faciem, turbabuntur : auferes spiritum eorum, et deficiente, et in pulverem suum revertentur.

Emittes spiritum tuum, et creabuntur ; et renovabis faciem terræ.

SIT gloria Domini in seculum ; lætabitur Dominus in operibus suis.

Qui respicit terram, et facit eum tremere : qui tangit montes, et fumigant.

Cantabo Domino in vitâ meâ : psallam Deo meo, quamdiù sum.

Jucundum sit ei eloquium meum ; ego verò delectabor in Domino.

Deficiant peccatores à terrâ, et iniqui, ità ut non sint : benedic, anima mea, Domino.

Psaume 104.

CONFITEMINI Domino et invocate nomen ejus ; annuntiate inter gentes opera ejus.

Cantate ei, et psallite ei : narrate ei omnia mirabilia ejus.

Laudamini in nomini sancto ejus, lætetur cor quærentium Dominum.

Quærite Dominum, et confirmamini; quærite faciem ejus semper.

Mementote mirabilium ejus quæ fecit; prodigia ejus, et judicia oris ejus.

Semen Abraham, servi ejus, filii Jacob, electi ejus.

Ipse Dominus Deus noster: in universâ terrâ judicia ejus.

Memor fuit in seculum testamenti sui; verbi quod mandavit in mille generationes.

Quod disposuit ad Abraham; et juramenti sui ad Isaac.

Et statuit illud Jacob in præceptum, et Israël in testamentum æternum.

Dicens: Tibi dabo terram Chanaan, funiculum hæreditatis vestræ.

Cùm essent numero brevi, paucissimi et incolæ ejus.

Et pertransierunt de gente in gentem, et de regno ad populum alterum.

Non reliquit hominem nocere eis, et corripuit pro eis regis.

Nolite tangere christos meos, et in prophetis meis nolite malignari.

Et VOCAVIT (Dominus) famem super terram, et omne firmamentum patris contrivit.

Misit antè eos virum: in servum venundatus est Joseph.

Humiliaverunt in compedibus pedes ejus: ferrum pertransiit animam ejus: donec veniret verbum ejus.

Eloquium Domini inflammavit eum: misit rex, et solvit eum; princeps populorum, et dimisit eum.

Constituit eum Dominum domûs suæ, et principem omnis possessionis suæ.

Ut erudiret principes ejus sicut semetipsum, et senes ejus prudentiam doceret.

Et intravit Israël in Ægyptum, et Jacob accola fuit in terrâ Cham.

Et auxit populum suum vehementer, et firmavit eum super inimicos ejus.

Convertit cor eorum, ut odirent populum ejus, et dolum facerent in servos ejus.

MISIT (Dominus) Moysen servum suum, Aaron quem elegit ipsum.

Posuit in eis verba signorum suorum, et prodigiorum terrâ Cham.

Misit tenebras, et obscuravit; et non exacerbavit sermones suos.

Convertit aquas eorum in sanguinem, et occidit pisces eorum.

Edidit terra eorum ranas, in penetralibus regum ipsorum.

Dixit et venit cænomyia, et ciniphes in omnibus eorum.

Posuit pluvias eorum grandinem, ignem comburentem in terrâ ipsorum.

Et percussit vineas eorum et ficulneas eorum, et contrivit lignum finium eorum.

Dixit et venit locusta et bruches, cujus non erat numerus.

Et comedit omne fœnum in terrâ eorum; et comedit omnem fructum terræ eorum.

Et percussit omne primogenitum in terrâ eorum; primitias omnis laboris eorum.

Et eduxit eos cum argento et auro; et non erat in tribubus eorum infirmus.

Lætata est Ægyptus in perfectione eorum, quia incubuit timor eorum super eos.

Expandit nubem in protectionem eorum, et ignem, ut luceret eis per noctem.

Petierunt; et venit coturnix: et pane cœli saturavit eos.

Dirupit petram, et fluxerunt aquæ: abierunt in sicco flumina.

Quoniam memor fuit verbi sancti sui quod habuit ad Abraham puerum suum.

Et eduxit populum suum in exultatione, et electos suos in lætitiâ.

Et dedit illis regiones gentium: et et labores populorum possiderunt.

Ut custodiant justificationes ejus, et legem ejus requirant.

Psaume 105.

CONFITEMINI Domino, quoniam bonus; quoniam in seculum misericordia ejus.

Quis loquetur potentias Domini, auditas faciet omnes laudes ejus?

Beati qui custodiunt judicium, et faciunt justitiam in omni tempore.

Memento nostri, Domine, in beneplacito populi tui : visita nos in salutari tuo.

Ad videndum in bonitate electorum tuorum, ad lætandum in lætitiâ gentis tuæ : ut laudaderis cum hæreditate tuâ.

(1) PECCAVIMUS cum patribus nostris : injusti egimus, iniquitatem fecimus.

Patres nostri in Ægypto non intellexerunt mirabilia tua : non fuerunt memores multitudinis misericordiæ tuæ.

Et irritaverunt ascendentes in mare, mare rubrum.

Et salvavit eos propter nomen tuum, ut notam faceret potentiam suam.

Et increpuit mare rubrum, et exsiccatum est; et deduxit eos in abyssis, sicut in deserto.

Et salvavit eos de manu odientium, et redemit eos de manu odientium, et redemit eos de manu inimici.

Et operuit aqua tribulantes eos : unus ex eis non remansit.

Et crediderunt verbis ejus, et laudaverunt laudem ejus.

Citò fecerunt : obliti sunt operum ejus, et non sustinuerunt consilium ejus.

Et concupierunt concupiscentiam in deserto, et tentaverunt Deum in inaquoso.

Et dedit eis petitionem ipsorum, et misit saturitatem in animas eorum.

Et irritaverunt Moysen in catris; Aaron sanctum Domini.

---

(1) Voyez la note au bas de la page 136.

Aperta est terra, et deglutivit Dathan, et
peruit super congregationem Abyron.
Et exarsit ignis in synagogâ eorum : flamma
ombussit peccatores.
Et fecerunt vitulum in Horeb, et adoraverunt
culptile.
Et mutaverunt gloriam suam, in similitu-
inem vituli comedentis fœnum.
Obliti sunt Deum qui salvavit eos, qui fecit
nagnalia in Ægypto, mirabilia in terrâ Cham,
erribilia in mari rubro.
Et dixit ut disperderet eos, si non Moyses
lectus ejus stetisset in confractione in cons-
ectu ejus : ut averteret iram ejus, ne disper-
eret eos.
Et pro nihilo habuerunt terram desiderabilem:
on crediderunt verbo ejus.
Et murmuraverunt in tabernaculis suis : non
xaudierunt vocem Domini.
Et elevavit manum suam super eos, ut
rosterneret eos in deserto.
Et ut dejiceret semen eorum in nationibus,
t dispergeret eos in regionibus.
Et initiati sunt Beelphegor, et comederunt
acrificia mortuorum.
Et irritaverunt eum in adinventionibus suis :
t multiplicata est in eis ruina.
Et stetit Phinees, et placavit, et cessavit
uassatio.
Et reputatum est ei in justitiam, in genera-
ionem usque in sempiternam.
Et irritaverunt eum ad aquas contradic-
ionis ; et vexatus est Moyses propter eos.

Quia exacerbaverunt spiritum ejus, et distinxit in labiis suis.

NON disperdiderunt gentes, quas dixit Dominus illis.

Et commixti sunt enter gentes, et dedicerunt opera eorum.

Et servierunt sculptilibus eorum : et factum est illis in scandalum.

Et immolaverunt filios suos, et filias suas dæmoniis.

Et effuderunt sanguinem innocentem sanguinem filiorum suorum et filiarum suarum quas sacrificaverunt sculptilibus Chanaan.

Et infecta est terra in sanguinibus, et contaminata est in operibus eorum, et fornicati sunt in adinventionibus suis.

Et iratus est furore Dominus in populum suum, et abominatus est hæreditatem suam.

Et tradidit eos in manus gentium ; et dominati sunt eorum, qui oderunt eos.

Et tribulaverunt eos inimici eorum, et humiliati sunt sub manibus eorum.

Sæpe liberavit eas ; ipsi autem exacerbaverunt eum in consilio suo, et humiliati sunt in iniquitatibus suis.)

Et vidit cùm tribularentur ; et audivit orationem eorum.

Et memor fuit testamenti sui, et pœnituit eum secumdùm multitudinem misericordiæ suæ.

Et dedit eos in misericordias, in conspectu omnium qui ceperant eos.

Salvos noc fac, Domine Deus noster, et ngrega nos de nationibus.

Ut confiteamur nomini sancto tuo, et glo-mur in laude tuâ.

Benedictus Dominus Deus Israël à seculo, usque in seculum, et dicet omnis populis : at, fiat.

Psaume 106.

ONFITEMINI Domino, quoniam bonus, quoniam in seculum misericordia ejus.

Dicant qui redempti sunt à Domino, quos demit de manu inimici, et de regionibus ngregavit eos.

A solis ortu et occusu, ab aquilone et mari.

Erraverunt in solitudine, in inaquoso : viam itatis habitaculi non invenerunt.

Esurientes et sitientes ; anima eorum in ipsis ecit.

Et clamaverunt ad Dominum, cùm tribula-tur, et de neccessitatibus eorum eripuit eos.

Et deduxit eos in viam rectam, ut irent in itatem habitationis.

Confiteantur Domino misericordiæ ejus, et abilia ejus filiis hominum.

Quia satiavit animam inanem, et animan rientem satiavit bonis.

Sedentes in tenebris et umbrâ mortis, vinctos nendicitate et ferro.

Quia exacerbaverunt eloquia Dei, et consi-n Altissimi irritaverunt.

Et humiliatum est in laboribus cor eorum ; rmati sunt, nec fuit qui adjuvaret.

Et clamaverunt ad Dominum, cùm tribula-
rentur, et de necessitatibus eorum liberavit eo[s].
Et eduxit eos de tenebris et umbrâ morti[s]
et vincula eorum disrupit.

CONFITEANTUR Domino misericordi[æ]
ejus, et mirabilia ejus filiis hominum:
Quia contrivit portas æreas, et vectes ferre[os]
confregit.
Suscepit eos de viâ iniquitatis eorum
propter injustitias enim suas humiliati sunt.
Omnem escam abominata est anima eoru[m]
et appropinquaverunt usque ad portas morti[s].
Et clamaverunt ad Dominum cùm tribul[a-]
rentur: et de necessitatibus eorum liberav[it]
eos.
Misit verbum suum; et sanavit eos;
eripuit eos de interitionibus eorum.
Confiteantur Domino misericordiæ ejus, [et]
mirabilia ejus filiis hominum.
Et sacrificent sacrificium laudis, et annu[n-]
tient opera ejus in exultatione.
Qui descendunt mare in navibus, facient[es]
operationem in aquis multis.
Ipsi viderunt opera Domini, et mirabi[lia]
ejus in profundo.
Dixit: et stetit spiritus procellæ, et exalt[ati]
sunt fluctus ejus.
Ascendunt usque ad cœlos: et descend[unt]
usque ad abyssos: anima eorum in ma[lis]
tabescebat.
Turbati sunt, et moti sunt sicut ebrius:
omnis sapientia eorum devorara est.

Et clamaverunt ad Dominum cùm tribula-
ntur ; et de necessitatibus eorum eduxit eos.
Et statuit procellam ejus in auram ; et
luerunt fluctus ejus.
Et lætati sunt, quia siluerunt : et deduxit
os in portum voluntatis eorum.

CONFITEANTUR Domino misericordiæ
ejus, et mirabilia ejus filiis hominum.
Et exaltent eum in ecclesiâ plebis, et in
athedrâ seniorum laudent eum.
Posuit flumina in desertum, et exitus aqua-
um in sitim.
Terram fructiferam in salsuginem, à malitiâ
nhabitantium in eâ.
Posuit desertum in stagna aquarum, et terram
ine aquâ in exitu aquarum.
Et collocavit illîc esurientes, et constituerunt
ivitatem habitationis.
Et seminaverunt agros, et plantaverunt
ineas, et fecerunt fructum nativitatis.
Et benedixit eis, et multiplicati sunt nimis ;
t jumenta eorum non minoravit.
Et pauci facti sunt : et vexati sunt à tribu-
atione malorum et dolore.
Effusa est contemptio super principes ; et
rrare fecit eos in invio, et non in viâ.
Et adjuvit pauperem de inopiâ, et posuit
icut oves familias.
Videbunt recti, et lætabuntur : et omnis
iniquitas oppilabit os suum.
Quis sapiens, et custodiet hæc, et intelliget
misericordias Domini ?

Psaume 107. (1)

PARATUM cor meum: Deus, paratu cor meam cantado et psallam in glori meâ.

Exsurge, gloria mea; exsurge, psalteriu et cithara: exsurgam diluculo.

Confitebor tibi in populis, Domine, e psallam tibi in nationibus.

Quia magna est super cœlos misericordi tua, et usque ad nubes veritas tua.

Exaltare super cœlos, Deus, et super omne terram gloria tua.

Ut liberentur dilecti tui, (salvum fac dexter tuâ et exaudi me.

DEUS locutus est in sancto suo, exultab et dividam Sichinam) et convallem tabernaculorum dimetiar.

Meus est Galaad, et meus est Manases; e Ephraïm susceptio capitis mei.

Juda rex meus: Moab lebes spei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum: mihi alienigenæ amici facti sunt.

Quis deducet me in civitatem munitam? quis deducet me usque in Idumæam?

None tu, Deus, qui repulisti nos? et non exibis Deus, in virtutibus nostris.

Da nobis auxilium de tribulatione; quia salus hominis.

In Deo faciemus virtutem; et ipse ad nihilum deducet inimicos nostros.

---

1) Voyez la note de la page 136.

Psaume 108.

DEUS, laudem meam ne tacueris; quia os peccatoris et os dolosi super me apertum est.

Locuti sunt adversùm me linguâ dolosâ, et sermonibus odii circumdederunt me, et expugnaverunt me gratis.

Pro eo ut me diligerent, detrahebant mihi, ego autem orabam.

Et posuerunt adversùm me mala pro bonis, et odium pro dilectione me.

CONSTITUE (Domine) super eum peccatorem; et diabolus stet à dextris ejus.

Cùm judicatur, exeat condemnatus : et oratio ejus fiat in peccatum.

Fiant dies ejus pauci; et episcopatum ejus accipiat alter.

Fiant filii ejus orphani, et exor ejus vidua.

Nutantes transferantur filii ejus, et mendicent, et ejiciantur de habitationibus suis.

Scrutetur fœnerator omnem substantiam ejus: et diripiant alieni labores ejus.

Non sit illi adjutor, nec sit qui misereatur pupillis ejus.

Fiant nati ejus in interitum : in generatione unâ deleatur nomen ejus.

In memoriam redeat iniquitas patrum ejus in conspectu Domini; et peccatum matris ejus non deleatur.

Fiant contra Dominum semper; et dispere de terrâ memoria eorum, pro eo quod non e recordatus facere misericordiam.

Et persecutus est hominem inopem et men dicum, et compunctum corde mortificare.

Et dilexit maledictionem, et veniet ei: e noluit benedictionem, et elongabitur ab eo.

Et induit maledictionem, sicut vestimentum et intravit sicut aqua in interiora ejus, et sicu oleum in ossibus ejus.

Fiat ei sicut vestimentum quo operitur, e et sicut zona quâ semper præcingitur.

Hoc opus eorum qui detrahunt mihi apud Dominum, et qui loquuntur mala advers animam meam.

Et tu, Domine, Domine, fac mecum propte nomen tuum, quia suavis est misericordia tua

LIBERA me, quia egenus et pauper eg sum: et cor meum conturbatum est intr me.

Sicut umbra, cùm declinat, ablatus sum et excussus sum sicut locustæ.

Genua mea infirmata sunt à jejunio, e caro mea immutata est propter oleum.

Et ego factus sum opprobrium illis; vide runt me, et moverunt capita sua.

Adjuva me, Domine Deus meus: salvu me fac secumdùm misericordiam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc; et tu, Do mine, fecisti eam.

Maledicent illi, et tu benedices.

Qui insurgunt in me, confundantur ; servus
utem tuus lætabitur.
Induantur, qui detrahunt mihi, pudore ; et
periantur, sicut diploïde, confusione suâ.
Confitebor Domino nimis in ore meo, et in
nedio multorum laudabo eum.
Quia astitit à dextris pauperis, ut salvam
aceret à persequentibus animam meam.

LE DIMANCHE A VEPRES.

Psaume 109.

DIXIT Dominus Domino meo : sede à dextris meis.

Donec ponam inimicos tuos, scabellum edum tuorum.

Virgam virtutis tuæ emittet Dominus ex ion ; dominare in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tuæ, in lendoribus Sanctorum ; ex utero ante lucirum genui te.

Juravit Dominus, et non pœnitebit eum ; u es Sacerdos in æternum secundum ordinem lelchisedech.

Dominus à dextris tuis : confregit in die æ suæ reges.

Judicabit in nationibus, implebit ruinas, nquassabit capita in terrâ multorum.

De torrente in viâ bibet ; propterea exalbit caput.

Psaume 110.

CONFITEBOR tibi, Domine, in toto corde meo, in concilio justorum et congregatione.

Magna opera Domini, exquisita in omnes voluntates ejus.

Confessio et magnificentia opus ejus: et justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Memoriam fecit mirabilium suorum misericors et miserator Dominus; escam dedit timentibus se.

Memor erit in sæculum testamenti sui; virtutem operum suorum annuntiabit populo suo.

Ut det illis hæreditatem gentium: opera manuum ejus, veritas et judicium.

Fidelia omnia mandata ejus, confirmata in sæculum sæculi, facta in veritate et æquitate.

Redemptionem misit populo suo; mandavit in æternum testamentum suum.

Sanctum et terribile nomen ejus: initium sapientiæ timor Domini.

Intellectus bonus omnibus facientibus eum; laudatio ejus manet in sæculum sæculi.

Psaume 111.

BEATUS vir qui timet Dominum, in mandatis ejus volet nimis.

Potens in terrâ erit semen ejus: generatio rectorum benedicetur.

Gloria et divitiæ in domo ejus; et justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Exortum est in tenebris lumen rectis misericors et miserator et justus.

Jucundus homo qui miseretur et commodat, disponet sermones suos in judicio; quia in æternum non commovebitur.

In memoriâ æternâ erit justus; ab auditione malâ non timebit.

Paratum cor ejus sperare in Domino, confirmatum est cor ejus: non commovebitur donec despiciat inimicos suos.

Dispersit dedit pauperibus, justitia ejus manet in seculum sæculi; cornu ejus exaltabitur in gloriâ.

Peccator videbit et irascetur, dentibus suis fremet et tabescet; desiderium peccatorum peribit.

Psaume 112.

LAUDATE, pueri, Dominum; laudate nomen Domini.

Sit nomen Domini benedictum, ex hoc nunc et usquè in sæculum.

A solis ortu usquè ad occasum, laudabile nomen Domini.

Excelsus super omnes gentes Dominus, et super cœlos gloria ejus.

Quis sicut Dominus Deus noster, qui in altis habitat, et humilia respicit in cœlo et in terrâ.

Suscitans à terrâ inopem, et de stercore erigens pauperem.

Ut collocet eum cum principibus, cum principibus populi sui :

Qui habitare facit sterilem in domo, matrem filiorum lætantem.

Psaume 113.

IN exitu Israel de Ægypto, domus Jacob de populo barbaro.

Facta est Judæa sanctificatio ejus, Israel potestas ejus.

Mare vidit et fugit : Jordanis conversus est retrorsùm.

Montes exultaverunt ut arietes, et colles sicut agni ovium.

Quid est tibi, mare quod fugisti? et tu, Jordanis, quia conversus es retrorsùm?

Montes exultastis sicut arietes; et colles sicut agni ovium?

A facie Domini mota est terra, à facie Dei Jacob.

Qui convertit petram in stagna aquarum, et rupem in fontes aquarum.

Non nobis, Domine, non nobis, sed nomini tuo da gloriam.

Super misericordiâ tuâ et veritate tuâ : nequando dicant gentes, Ubi et Deus eorum?

Deus autem noster in cœlo, omnia quæcumque voluit fecit.

Simulacra gentium argentum et aurum, opera manuum hominum.

Os habent, et non loquentur : oculos habent, et non videbunt.

Aures habent et non audient; nares habent, et non odorabunt.

Manus habent, et non palpabunt; pedes habent, et non ambulabunt : non clamabunt in gutture suo.

Similes illis fiant qui faciunt ea, et omnes qui confidunt in eis.

Domus Israel speravit in Domino; adjutor eorum et protector eorum est.

Domus Aaron speravit in Domino; adjutor eorum et protector eorum est.

Qui timent Dominum, speraverunt in Domino; adjutor eorum et protector eorum est.

Dominus memor fuit nostri; et benedixit nobis.

Benedixit domui Israel: benedixit domui Aaron.

Benedixit omnibus qui timent Dominum: pusillis cum majoribus.

Adjiciat Dominus super vos; super vos et super filios vestros.

Benedicti vos à Domino; qui fecit cœlum et terram.

Cœlum cœli Domino; terram autem dedit filiis hominum.

Non mortui laudabunt te, Domine, neque omnes qui descendunt in infernum.

Sed nos qui vivimus benedicimus Domino; ex hoc nunc et usque in sæculum.

LE LUNDI A VEPRES.

Psaume 114.

DILEXI, quoniam exaudiet Dominus vocem orationis meæ.

Quia inclinavit aurem suam mihi, et in diebus meis invocabo.

Circumdederunt me dolores mortis, et pericula inferni invenerunt me.

Tribulationem et dolorem inveni; et nomen Domini invocavi.

O Domine, libera animam meam; misericors Dominus, et justus, et Deus noster miseretur.

Custodiens parvulos Dominus; humiliatus sum, et liberavit me.

Convertere, anima mea, in requiem tuam, quia Dominus benefecit tibi.

Quia eripuit animam meam de morte, oculos meos à lacrymis, pedes meos à lapsu.

Placebo Domino, in regione vivorum.

Psaume 115.

CREDIDI propter quod locutus sum; ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo: Omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino, pro omnibus quæ retribuit mihi?

Calicem salutaris accipiam, et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam coram omni populo ejus: pretiosa in conspectu Domini, mors sanctorum ejus.

O Domine, quia ego servus tuus: ego servus tuus, et filius ancillæ tuæ.

Dirupisti vincula mea, tibi sacrificabo hostiam laudis, et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam in conspectu mnis populi ejus, in atriis domus Domini, in edio tuî, Jerusalem.

Psaume 116.

LAUDATE Dominum, omnes gentes; laudate eum, omnes populi.

Quoniam confirmata est super nos misericordia ejus, et veritas Domini manet in ternum.

Psaume 117.

CONFITEMINI Domino, quoniam bonus, quoniam in seculum misericordia ejus.

Dicat nunc Israël quoniam bonus, quoniam seculum misericordia ejus.

Dicat nunc domus Aaron, quoniam in seculm misericordia ejus.

Dicant nunc qui timent Dominum, quoniam seculum misericordia ejus.

De tribulatione invocavi Dominum, et exdivit me in latitudine Dominus.

Dominus mihi adjutor, non timebo quid ciat mihi homo.

Dominus mihi adjutor, et ego despiciam imicos meos.

Bonum est confidere in Domino, quàm condere in homine.

Bonum est sperare in Domino, quàm sperare principibus.

Omnes gentes circumderunt me; et in noine Domini, quia ultus sum in eos.

Circumdantes circumdederunt me ; et in nomine Domini, quia ultus sum in eos.

Circumdederunt me sicut apes, et exarserunt sicut ignis in spinis ; et in nomine Domini quia ultus sum in eos.

Impulsus eversus sum, ut caderem, et Dominus suscepit me.

Fortitudo mea et laus mea Dominus, et factus est mihi in salutem.

Vox exultationis et salutis, in tabernaculis justorum.

Dextera Domini fecit virtutem, dextera Domini exaltavit me : dextera Domini fecit virtutem.

Non moriar, sed vivam ; et narrabo opera Domini.

Castigans castigavit me Dominus ; et morti non tradidit me.

Aperite mihi portas justitiæ ; ingressus in eas confitebor Domino : hæc porta Domini justi intrabunt in eam.

Confitebor tibi, quoniam exaudisti me, et factus es mihi in salutem.

Lapidem quem reprobraverunt ædificantes hic factus est in caput anguli.

A Domino factum est istud ; et est mirabile in oculis nostris.

Hæc est dies quam fecit Dominus ; exultemus, et lætemur in eâ.

O Domine, salvum me fac ; ô Domine, bene prosperare : benedictus qui venit in nomine Domini.

Benediximus vobis de domo Domini : Deus
ominus, et illuxit nobis.
Constituite diem solemnem in condensis,
sque ad cornu altaris.
Deus meus es tu, et confitebor tibi : Deus
eus es tu, et exaltabo te.
Confitebor tibi, quoniam exaudisti me, et
ctus es mihi in salutem.
Confitemini Domino, quoniam bonus ; quo-
iam in seculum miseridia ejus.

Psaume 118.

BEATI immaculati in viâ, qui ambulant in lege Domini.
Beati qui scrutantur testimonia ejus, in toto
rde exquirunt eum.
Non enim qui operantur iniquitatem, in viis
us ambulaverunt.
Tu mandàsti, mandata tua custodiri nimis.
Utinam dirigantur viæ meæ, ad custodien-
s justificationes tuas !
Tunc non confundar, cùm perspexero in
nnibus mandatis tuis.
Confitebor tibi in directione cordis, in eo
iòd didici judicia justitiæ tuæ.
Justificationes tuas custodiam, non me de-
linquas usquequàque.
In quo corrigit adolescentior viam suam ?
custodiendo sermones tuos.
In toto corde meo exquisivi te : ne repellas
e à mandatis tuis.
In corde meo abscondi eloquia tua, ut non
eccem tibi.

Benedictus es, Domine ; doce me justific tiones tuas.

In labiis meis, pronuntiavi omnia judic oris tui.

In viâ testimoniorum tuorum delectat sum ; sicut in omnibus divitiis.

In mandatis tuis exercebor, et consid rabo vias tuas.

In justificationibus tuis meditabor; n obliviscar sermones tuos.

RETRIBUE servo tuo, vivifica me ; custodiam sermones tuos.

Revela oculos meos, et considerabo mi bilia de lege tuâ.

Incola ego sum in terrâ : non abscondas me mandata tua.

Concupivit anima mea desiderare justific tiones tuas, in omni tempore.

Increpâsti superbos : maledicti qui decl nant à mandatis tuis.

Aufer à me opprobrium et contemptum quia testimonia tua exquisivi.

Etenim sederunt principes, et adversùm m loquebantur : servus autem tuus exercebat in justificationibus tuis.

Nam et testimonia tua meditatio mea es et consilium meum justificationes tuæ.

ADHÆSIT pavimento anima mea : vivif me secundùm verbum tuum.

Vias meas enuntiavi, et exaudisti me : do me justificationes tuas.

Viam justificationum tuarum instrue me, exercebor in mirabilibus tuis.

Dormitavit anima mea præ tædio : confirma
in verbis tuis.

Viam iniquitatis amove à me, et de lege tuâ
serere meî.

Viam veritatis elegi : judicia tua non sum
litus.

Adhæsi testimoniis tuis, Domine : noli me
nfundere.

Viam mandatorum tuorum cucurri, cùm
latâsti cor meum.

EGEM pone mihi, Domine, viam, jus-
tificationum tuarum, et exquiram eam
mper.

Da mihi intellectum, et scrutabor legem
am ; et custodiam illam in toto corde meo.

Deduc me in semitam mandatorum tuorum,
ia ipsam volui.

Inclina cor meum in testimonia tua ; et non
avaritiam.

Averte oculos meos, ne videant vanitatem :
viâ tuâ vivifica me.

Statue servo tuo eloquium tuum, in timore
o.

Amputa opprobrium meum, quod suspica-
s sum, quia judicia tua jucunda.

Ecce concupivi mandatà tua : in æquitate
â vivifica me.

Et veniat super me misericordia tua, Do-
ine ; salutare tuum secundùm eloquium
um.

Et respondebo exprobrantibus mihi verbum,
uia speravi in sermonibus tuis.

Et ne auferas de ore meo verbum veritatis usquequàque, quia in judiciis tuis supersperavi.
Et custodiam legem tuam semper, in seculum, et in seculum seculi.
Et ambulabam in latitudine, quia mandata tua exquisivi.
Et loquebar de testemoniis tuis in conspectu regum, et non confundebar.
Et meditabar in mandatis tuis; quæ dilexi.
Et levavi manus meas ad mandata tua quæ dilexi; excercebar in justificationibus tuis.

MEMOR esto verbi tui servo tuo, in quo mihi spem dedisti.
Hæc me consolata est in humilitate meâ quia eloquium tuum vivificavit me.
Cogitavi vias meas, et converti pedes meos in testimonia tua.
Paratus sum, et non sum turbatus, ut custodiam mandata tua.
Funes peccatorum circumplexi sunt me, et legem tuam non sum oblitus.
Mediâ nocte surgebam ad confitendum tibi, super judicia justificationis tuæ.
Particeps ego sum omnium timentium te, et custodientium mandata tua.
Misericordiâ tuâ, Domine, plena est terra: justificationes tuas doce me.

BONITATEM fecisti cum servo tuo, Domine, secundùm verbum tuum.
Bonitatem, et disciplinam, et scientiam doce me; quia mandatis tuis credidi.
Priusquàm humiliarer ego deliqui, proptereà eloquium tuum custodivi.

Bonus es tu, et in bonitate tuâ doce me justificationes tuas.

Multiplicata est super me iniquitas superborum; ego autem in toto corde meo scrutabor mandata tua.

Coagulatum est sicut lac cor eorum; ego verò legem tuam meditatus sum.

Bonum mihi quia humiliâsti me, ut discam justificationes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, super millia auri et argenti.

MANUS tuæ fecerunt me, et plasmaverunt me: da mihi intellectum, et discam mandata tua.

Qui timent te, videbunt me, et lætabuntur: quia in verba tna supersperavi.

Cognovi, Domine, quia æquitas judicia tua, et in veritate tuâ humiliâsti me.

Fiat misericordia tua ut consoletur me, secundùm eloquium tuum servo tuo.

Veniant mihi miserationes tuæ, et vivam; quia lex tua meditatio mea est.

Confundantur superbi, quia injustè iniquitatem fecerunt in me: ego autem exercebor in mandatis tuis.

Convertantur mihi timentes te, et qui noverunt testimonia tua.

Fiat cor meum immaculatum in justificationibus tuis; ut non confundar.

DEFECIT in salutare tuum anima mea, et in verbum tuum supersperavi.

Defecerunt oculi mei in eloquium tuum, dicentes: Quandò consolaberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruinâ: justificationes tuas non sum oblitus.

Quot sunt dies servi tui? quandò facies de persequentibus me judicium?

Narraverunt mihi iniqui fabulationes, sed non ut lex tua.

Omnia mandata tua, veritas: iniquè persecuti sunt me, adjuva me.

Paulominùs consummaverunt me in terrâ: ego autem non dereliqui mandata tua.

Secundùm misericordiam tuam vivifica me, et custodiam testimonia oris tui.

In æternum, Domine, verbum tuum permanet in cœlo.

In generationem et generationem veritas tua: fundâsti terram, et permanet.

Ordinatione tuâ perseverat dies; quoniam omnia serviunt tibi.

Nisi quòd lex tua meditatio mea est, tunc fortè periisem in humilitate meâ.

In æternum non obliviscar justificationes tuas, quia in ipsis vivificâsti me.

Tuus sum ego, salvum me fac; quoniam justificationes tuas exquisivi.

Me expectaverunt peccatores, ut perderent me: testimonia tua intellexi.

Omnis consummationis vidi finem: latum mandatum tuum nimis.

QUOMODO dilexi legem tuam, Domine? totâ die meditatio mea est.

Super inimicos meos prudentem me fecisti mandato tuo; quia in æternum mihi est.

Super omnes docentes me intellexi; quia testimonia tua meditatio mea est.

Super senes intellexi, quia mandata tua quæsivi.

Ab omni viâ malâ prohibui pedes meos, ut custodiam verba tua.

A judiciis tuis non declinavi; quia tu legem posuisti mihi.

Quàm dulcia faucibus meis eloquia tua! super mel ori meo.

A mandatis tuis intellexi: propterea odivi omnem viam iniquitatis.

LUCERNA pedibus meis verbum tuum, et lumen semitis meis.

Juravi et statui custodire judicia justitæ tuæ.

Humiliatus sum usquequàque, Domine: et vivifica me sedundùm verbum tuum.

Voluntaria oris meis beneplacita fac, Domine, et judicia tua doce me.

Anima mea in manibus meis semper, et legem tuam non sum oblitus.

Posuerunt peccatores laqueum mihi; et de mandatis tuis non erravi.

Hæreditate acquisivi testimonia tua in æternum: quia exultatio cordis mei sunt.

Inclinavi cor meum ad faciendas justificationes tuas in æternum, propter retributionem.

INIQUOS odio habui, et legem tuam dilexi.

Adjutor et susceptor meus es tu : et in verbum tuum supersperavi.

Declinate à me, maligni; et scrutabor mandata Dei mei.

Suscipe me secundùm eloquium tuum et vivam ; non confundas me ab expectatione meâ.

Adjuva me et salvus ero; et meditabor in justificationibus tuis semper.

Sprevisti omnes discedentes à judiciis tuis; quia injusta cogitatio eorum.

Prævaricantes reputavi omnes peccatores terræ : ideò dilexi testimonia tua.

Confige timore tuo carnes meas; à judiciis enim tuis timui.

Fecit judicium et justitiam : non tradas me calumniantibus me.

Suscipe servum tuum in bonum; non calumnientur me superbi.

Oculi mei defecerunt in salutare tuum; et in eloquium justitiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secundùm misericordiam tuam, et justificationes tuas doce me.

Servus tuus sum ego : da mihi intellectum, ut sciam testimonia tua.

Tempus faciendi, Domine ; dissipaverunt legem tuam.

Ideò dilexi mandata tua, super aurum et topazion.

Propterea ad omnia mandata tua dirigebar: omnem viam iniquam odio habui.

MIRABILIA testimonia tua: ideò scrutata est ea anima mea.

Declaratio sermonum tuorum illuminat, et intellectum dat parvulis.

Os meum aperui, et attraxi spiritum, quia mandata tua desiderabam.

Aspice in me, et miserere meî, secundùm judicium diligentium nomen tuum.

Gressus meos dirige secundum eloquium tuum, et non dominetur meî omnis injustitia.

Redime me à calumniis hominum; ut custodiam mandata tua.

Faciem tuam illumina super servum tuum; et doce me justificationes tuas.

Exitus aquarum deduxerunt oculi mei, quia non custodierunt legem tuam.

Justus es, Domine; et rectum judicium tuum.

Mandasti justitiam testimonia tua, et veritatem tuam nimis.

Tabescere me fecit zelus meus; quia obliti sunt verba tua inimici mei.

Ignitum eloquium tuum vehementer, et servus tuus dilexit illud.

Adolescentulus sum ego, et contemptus: justificationes tuas non sum oblitus.

Justitia tua, justitia in æternum; et lex tua veritas.

Tribulatio et angustia invenerunt me; mandata tua meditatio mea est.

Æquitas testimonia tua in æternum: intellectum da mihi, et vivam.

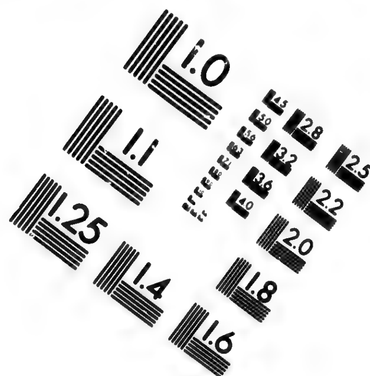
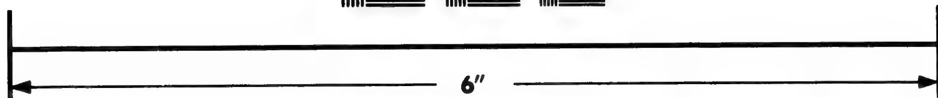
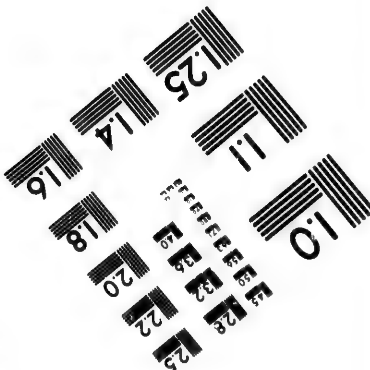

IMAGE EVALUATION
TEST TARGET (MT-3)

CLAMAVI in toto cordo meo, exaudi me, Domine: justificationes tuas requiram.

Clamavi ad te: salvum me fac; ut custodiam mandata tua.

Præveni in maturitate, et clamavi; quia in verba tua supersperavi.

Prævenerunt oculi mei ad te diluculo, ut meditarer eloquia tua.

Vocem meam audi secundùm misericordiam tuam, Domine; et secundùm judicium tuum vivifica me.

Appropinquaverunt persequentes me iniquitati; à lege autem tuâ longè facti sunt.

Propè es tu, Domine; et omnes viæ tuæ veritas.

Initio cognovi de testimoniis tuis, quia in æternum fundâsti ea.

Vide humilitatem meam, et eripe me; quia legem tuam non sum oblitus.

Judica judicium meum, et redime me: propter eloquium tuum, vivifica me.

Longè à peccatoribus salus; quia justificationes tuas non exquisierunt.

Misericordiæ tuæ multæ, Domine; secundùm judicium tuum vivifica me.

Multi qui persequuntur me, et tribulant me: à testimoniis tuis non declinavi.

Vidi prævaricantes, et tabescebam, quia eloquia tua non custodierunt.

Vide quoniam mandata tua dilexi, Domine in mericordiâ tuâ vivifica me.

Principium verborum tuorum, veritas, in æternum omnia judicia justitiæ tuæ.

PRINCIPES persecuti sunt me gratis, et à verbis tuis formidavit cor meum.

Lætabor ego super eloquia tua, sicut qui invenit spolia multa.

Iniquitatem odio habui, et abominatus sum; legem autem tuam dilexi.

Septies in die laudem dixi tibi, super judicia justitiæ tuæ.

Pax multa diligentibus legem tuam, et non est illis scandalum.

Expectabam salutare tuum, Domine; et mandata tua dilexi.

Custodivit anima mea testimonia tua, et dilexit ea vehementer.

Servavi mandata tua et testimonia tua, quia omnes viæ meæ in conspectu tuo.

APPROPINQUET deprecatio mea in conspectu tuo, Domine: juxtà eloquium tuum da mihi intellectum.

Intret postulatio mea in conspectu tuo, secundùm eloquium tuum eripe me.

Eructabunt labia mea hymnum, cùm docueris me justificationes tuas.

Pronuntiabit lingua mea eloquium tuum, quia omnia mandata tua æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me; quoniam mandata tua elegi.

Concupivi salutare tuum, Domine, et lex tua meditatio mea est.

Vivet anima mea, et laudabit te; et judicia tua adjuvabunt me.

Erravi sicut ovis quæ periit: quære servum tuum, quia mandata tua non sum oblitus.

Psaume 119.

AD Dominum, cùm tribularer, clamavi, et exaudivit me.

Domine, libera animam meam à labiis iniquis, et à linguâ dolosâ.

Quid detur tibi, aut quid opponatur tibi, ad linguam dolosam?

Sagittæ potentis acutæ, cum carbonibus desolatoriis.

Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus est! habitavi cum habitantibus Cedar: multùm incola fuit anima mea.

Cum his qui oderunt pacem, eram pacificus: cùm loquebar illis, impugnabant me gratis.

Psaume 120.

LEVAVI oculos meos in montes, undè veniet auxilium mihi.

Auxilium meum à Domino, qui fecit cœlum et terram.

Non det in commotionem pedem tuum, neque dormitet, qui custodit te.

Ecce non dormitabit, neque dormiet, qui custodit Israël.

Dominus custodit te, Dominus protectio tua, super manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te, neque luna per noctem.

Dominus custodit te ab omni malo : custodiat animam tuam Dominus.

Dominus custodiat introitum tuum et exitum tuum, ex hoc nunc, et usque in seculum.

LE MARDI A VEPRES.

Psaume 121.

LÆTATUS sum in his quæ dicta sunt mihi : in domum Domini ibimus.

Stantes erant pedes nostri, in atriis tuis, Jerusalem.

Jerusalem quæ ædificatur ut civitas, cujus participatio ejus in idipsum.

Illùc enim ascenderunt tribus, tribus Domini ; testimonium Israël, ad confitendum nomini Domini.

Quia illic sederunt sedes in judicio, sedes super domum David.

Rogate quæ ad pacem sunt Jerusalem : et abundantia diligentibus te.

Fiat pax in virtute tuâ, et abundantia in turribus tuis.

Propter fratres meos et proximos meos, loquebar pacem de te.

Propter domum Domini Dei nostri, quæsivi bona tibi.

Psaume 122.

AD te levavi oculos meos, qui habitas in cœlis.

Ecce sicut oculi servorum, in manibus dominorum suorum.

Sicut oculi ancillæ in manibus dominæ suæ; ità oculi nostri ad Dominum Deum nostrum, donec misereatur nostrî.

Miserere nostrî, Domine, miserere nostri, quia multùm repleti sumus despectione.

Quia multùm repleta est anima nostra; opprobrium abundantibus, et despectio superbis.

Psaume 123.

NISI quia Dominus erat in nobis, dicat nunc Israël: nisi quia Dominus erat in nobis.

Cùm exsurgerent homines in nos, fortè vivos deglutissent nos.

Cùm irasceretur furor eorum in nos, forsitàn aqua absorbuisset nos.

Torrentem pertransivit anima nostra: forsitan pertransîsset anima nostra aquam intolerabilem.

Benedictus Dominus, qui non dedit nos in captionem dentibus eorum.

Anima nostra, sicut passer erepta est, de laqueo venantium.

Laqueus contritus est, et nos liberati sumus.

Adjutorium nostrum in nomine Domini, qui fecit cœlum et terram.

Psaume 124.

QUI confidunt in Domino, sicut mons Sion : non commovebitur in æternum, qui habitat in Jerusalem.

Montes in circuitu ejus, et Dominus in circuitu populi sui, ex hoc nunc et usque in seculum.

Quia non relinquet Dominus virgam peccatorum super sortem justorum ; ut non extendant justi ad iniquitatem manus suas.

Benefac, Domine, bonis, et rectis corde.

Declinantes autem in obligationes, adducet Dominus cum operantibus iniquitatem : pax super Israël.

Psaume 125.

IN convertendo Dominus captivitatem Sion, facti sumus sicut consolati.

Tunc repletum est gaudio os nostrum, et lingua nostra exultatione.

Tunc dicent inter gentes : magnificavit Dominus facere cum eis.

Magnificavit Dominus facere nobiscum : facti sumus lætantes.

Converte, Domine, captivitatem nostram, sicut torrens in austro.

Qui seminant in lacrymis, in exultatione metent.

Euntes ibant et flebant, mittentes semina sua.

Venientes autem venient cum exultatione, portantes manipulos suos.

LE MERCREDI A VEPRES.

Psaume 126.

NISI Dominus ædificaverit domum, in vanum laboraverunt qui ædificant eam.

Nisi Dominus custodierit civitatem, frustrà vigilat qui custodit eam.

Vanum est vobis antè lucem surgere: surgite postquàm sederitis, qui manducatis panem doloris.

Cùm dederit dilectis suis somnum, ecce hæreditas Domini, filii: merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu potentis, ita filii excussorum.

Beatus vir qui implevit desiderium suum ex ipsis: non confundetur, cùm loquetur inimicis suis in portâ.

Psaume 127.

BEATI omnes qui timent Dominum, qui ambulant in viis ejus.

Labores manuum tuarum quia manducabis: beatus es, et benè tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abundans, in lateribus domûs tuæ.

Filii tui sicut novellæ olivarum, in circuitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicetur homo, qui timet Dominum.

Benedicat tibi Dominus ex Sion: et videas bona Jerusalem omnibus diebus vitæ tuæ.

Et videas filios filiorum tuorum, pacem super Israël.

Psaume 128.

SÆPE expugnaverunt me à juventute meâ; dicat nunc Israël.

Sæpè expugnaverunt me à juventute meâ; etenim non potuerunt mihi.

Suprà dorsum meum fabricaverunt peccatores: prolongaverunt iniquitatem suam.

Dominus justus concidit cervices peccatorum: confundantur et convertantur retrorsùm omnes qui oderunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectorum, quod priùsquam evellatur, exaruit:

De quo non implevit manum suam, qui metit, et sinum suum, qui manipulos colligit.

Et non dixerunt qui præteribant: Benedictio Domini super vos: benediximus vobis in nomine Domini.

Psaume 129.

DE profundis clamavi ad te, Domine, Domine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes, in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitates observaveris, Domine, Domine, quis sustinebit?

Quia apud te propitiatio est, et propter legem tuam sustinui te, Domine.

Sustinuit anima mea in verbo ejus; speravit anima mea in Domino.

A custodiâ matutinâ usquè ad noctem, speret Israël in Domino.

Quia apud Dominum misericordia, et copiosa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israël ex omnibus iniquitatibus ejus.

Psaume 130.

DOMINE, non est exaltatum cor meum: neque elati sunt oculi mei.

Neque ambulavi in magnis, neque in mirabilibus super me.

Si non humiliter sentiebam, sed exaltavi animam meam.

Sicut ablactatus est super matre suâ, ita retributio in animâ meâ.

Speret Israël in Domino, ex hoc nunc, et usque in seculum.

LE JEUDI A VEPRES.

Psaume 131.

MEMENTO, Domine, David; et omnis mansuetudinis ejus.

Sicut juravit Domino, votum vovit Deo Jacob.

Si introiero in tabernaculum domûs meæ, si ascendero in lectum strati mei.

Si dedero somnum oculis meis, et palpebris meis dormimitationem.

Et requiem temporibus meis, donec inveniam locum Domino, tabernaculum Deo Jacob.

Ecce audivimus eam in Ephratâ : invenimus eam in compis sylvæ.

Introibimus in tabernaculum ejus, adorabimus in loco ubi steterunt pedes ejus.

Surge, Domine, in requiem tuam, tu et arca sanctificationis tuæ.

Sacerdotes tui induantur justitiam, et sancti tui exultent.

Propter David servum tuum, non avertas faciem Christi tui.

JURAVIT Dominus David veritatem, et non frustrabitur eam : de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Sî custodierint filii tui testamentum meum, et testimonia mea hæc quæ decebo eos.

Et filii eorum usque in seculum sedebunt super sedem tuam.

Quoniam elegit Dominus Sion, elegit eam in habitationem sibi.

Hæc requies mea in seculum seculi : hîc habitabo, quoniam elegi eam.

Viduam ejus benedicens benedicam, pauperes ejus saturabo panibus.

Sacerdotes ejus induam salutari, et sancti ejus exultatione exultabunt.

Illùc producam cornu David, paravi lucernam Christo meo.

Inimicos ejus induam confusione : super ipsum autem efflorebit sanctificatio mea.

Psaume 132.

ECCE quàm bonum et quàm jucundum habitare fratres in unum !

Sicut unguentum in capite, quod descendit in barbam, barbam Aaron.

Quod descendit in oram vestimenti ejus: sicut ros Hermon, qui descendit in montem Sion.

Quoniam illic mandavit Dominus benedictionem, et vitam usque in seculum.

Psaume 133.

ECCE nunc benedicite Dominum, omnes servi Domini.

Qui statis in domo Domini, in atriis domûs Dei nostri

In noctibus extollite manus vestras in sancta, et benedicite Dominum.

Benedicat te Dominus ex Sion, qui fecit cœlum et terram.

Psaume 134.

LAUDATE nomen Domini: laudate, servi, Dominum.

Qui statis in domo Domini, in atriis domûs Dei nostri.

Laudate Dominum, quia bonus Dominus, psallite nomini ejus, quoniam suave.

Quoniam Jacob elegit sibi Dominus, Israël in possessionem sibi.

Quia ego cognovi quòd magnus est Dominus, et Deus noster præ omnibus diis.

Omnia quæcumque voluit Dominus, fecit in cœlo, in terrâ, in mari, et in omnibus abyssis.

Educens nubes ab extremo terræ, fulgura in pluviam fecit.

Qui producit ventos de thesauris suis, qui percussit primogenita Ægypti, ab homine usque ad pecus.

Et misit signa et prodigia in medio tui, Ægypte : in Pharaonem, et in omnes servos ejus.

Qui percussit gentes multas; et occidit reges fortes.

Sehon regem Amorrhæorum, et Og regem Basan, et omnia regna Chanaan.

Et dedit terram eorum hæreditatem, hæreditatem Israël populo suo.

Domine, nomen tuum in æternum : Domine, memoriale tuum in generationem et generationem.

Quia judicabit Dominus populum suum, et in servis suis deprecabitur.

Simulacra gentium argentum et aurum, opera manuum hominum.

Os habent et non loquentur : oculos habent, et non videbunt.

Aures habent, et non audient, neque enim est spiritus in ore ipsorum.

Similes illis fiant qui faciunt ea, et omnes qui confidunt in eis.

Domus Israel, benedicite Domino : Domus Aaron, benedicite Domino : Domus Levi, benedicite Domino : qui timetis Dominum, benedicite Domino.

Benedictus Dominus ex Sion, qui habitat in Jerusalem.

Psaume 135.

CONFITEMINI Domino, quoniam bonus, quoniam in æternum misericordia ejus.

Confitemini Deo Deorum, quoniam in æternum misericordia ejus.

Confitemini Domino Dominorum, quoniam in æternum misericordia ejus.

Qui fecit mirabilia magna solus, quoniam in æternum misericordia ejus.

Qui firmavit terram super aquas, quoniam in æternum misericordia ejus.

Qui fecit luminaria magna, quoniam in æternum misericordia ejus.

Solem in potestatem diei, quoniam in æternum misericordia ejus.

Lunam et stellas in potestatem noctis, quoniam in æternum misericordia ejus.

(CONFITEMINI Domino, quoniam bonus, quoniam in æternum misericordia ejus.)

Qui percussit Ægyptum cum primogenitis eorum, quoniam in æternum misericordia ejus.

Qui eduxit Israel de medio eorum, quoniam in æternum misericordia ejus.

In manu potenti et brachio excelso, quoniam in æternum misericordia ejus.

Qui divisit mare Rubrum in divisiones, quoniam in æternum misericordia ejus.

Et eduxit Israel per medium ejus, quoniam in æternum misericordia ejus.

Et excussit Pharaonem et virtutem ejus in mari Rubro, quoniam in æternum misericordia ejus.

Qui traduxit populum suum per desertum, quoniam in æternum misericordia ejus.

Qui percussit reges magnos, quoniam in æternum misericordia ejus.

Et occidit reges fortes, quoniam in æternum misericordia ejus.

Sehon regem Amorrhæorum, quoniam in æternum misericordia ejus.

Et Og regem Basan, quoniam in æternum misericordia ejus.

Et dedit terram eorum hæreditatem, quoniam in æternum misericordia ejus.

Hæreditatem Israël servo suo, quoniam in æternum misericordia ejus.

Quia in humilitate nostrâ memor fuit nostrî, quoniam in æternum misericordia ejus.

Et redemit nos ab inimicis nostris, quoniam in æternum misericordia ejus.

Qui dat escam omni carni, quoniam in æternum misericordia ejus.

Confitemini Deo cœli, quoniam in æternum misericordia ejus.

Confitemini Domino Dominorum, quoniam in æternum misericordia ejus.

Psaume 136.

SUPER flumina Babylonis, illîc sedimus et flevimus, cùm recordaremur Sion.

In salicibus, in medio ejus, suspendimus organa nostra.

Quia illîc interrogaverunt nos, qui captivos duxerunt nos, verba cantionum.

Et qui abduxerunt nos: hymnum cantate nobis de canticis Sion.

Quomodò cantabimus canticum Domini in terrâ alienâ?

Si oblitus fuero tuî, Jerusalem, oblivioni detur dextera mea.

Adhæreat lingua mea faucibus meis, si non meminero tuî.

Si non proposuero Jerusalem in principio lætitiæ meæ.

Memor esto, Domine, filiorum Edom, in die Jerusalem.

Qui dicunt: Eximanite, exinanite usque ad fundamentum in eâ.

Filia Babylonis misera: beatus qui retribubuet tibi retributionem tuam quam retribuisti nobis.

Beatus qui tenebit, et allidet parvulos tuos ad petram.

LE VENDREDI A VEPRES.

Pcaume 137.

CONFITEBOR tibi, Domine, in toto corde meo: quoniam audisti verba oris mei.

In conspectu angelorum psallam tibi: adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

Super misericordiâ tuâ et veritate tuâ, quoniam magnificâsti super omne, nomen sanctum tuum.

In quâcumque die invocavero te, exaudi me: multiplicabis in animâ meâ virtutem.

Confiteantur tibi, Domine, omnes reges ter-
æ; quia audierunt omnia verba oris tui.

Et cantent in viis Domini, quoniam magna
st gloria Domini.

Quoniam excelsus Dominus, et humilia res-
icit, et alta à longè cognoscit.

Si ambulavero in medio tribulationis, vivi-
icabis me : et super iram inimicorum meorum
xtendisti manum tuam, et salvum me fecit
extera tua.

Dominus retribuet pro me, Domine, miseri-
ordia tua in seculum : opera manuum tuarum
e despicias.

Psaume 138.

DOMINE, probâsti me, et cognovisti me : tu cognovisti sessionem meam et resur-
ectionem meam.

Intellexisti cogitationes meas de longè ; se-
itam meam et funiculum meum investigasti.

Et omnes vias meas prævidisti, quia non
st sermo in linguâ meâ.

Ecce, Domine, tu cognovisti omnia novissi-
a et antiqua : tu formâsti me, et posuisti su-
er me manum tuam.

Mirabilis facta est scientia tua ex me : con-
ortata est, et non potero ad eam.

Quò ibo à spiritu tuo? et quò à facie tuâ fu-
iam ?

Si assendero in cœlum, tu illic est : si des-
endero in infernum, ades.

Si sumpsero pennas meas diluculo, et habi-
avero in extremis maris.

Etenim illùc manus tua deducet me, et tenebit me dextera tua.

Et dixi : Forsitan tenebræ conculcabunt me : et nox illuminatio mea in deliciis meis.

Quia tenebræ non obscurabuntur à te, et nox sicut dies illuminabitur : sicut tenebræ ejus, ita et lumen ejus,

Quia tu possedisti renes meos : suscepisti me de utero matris meæ.

CONFTEBOR tibi (Domine) quia terribiliter magnificatus es : mirabilia opera tua et anima mea cognoscit nimis

Non est occultatum os meum à te, quod fecisti in occulto : et substantia mea in inferioribus terræ.

Imperfectum meum viderunt oculi tui, et in libro tuo omnes scribentur, dies formabuntur et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui Deus : nimis confortatus est principatus eorum

Dinumerabo eos, et super arenam multiplicabuntur : exsurrexit, et adhuc sum tecum.

Si occideris, Deus, peccatores ; viri sanguinum, declinate à me.

Quia dicitis in cogitatione : accipient in vanitate civitates tuas.

Nonne qui oderunt te, Domine, oderam ? et super inimicos tuos tabescebam ?

Perfecto odio oderam illos, et inimici facti sunt mihi

Proba me, Deus, et scito cor meum : interroga me, et cognosce semitas meas.

Et vide si via iniquitatis in me est : et de-
uc me in viâ æternâ.

Psaume 139.

ERIPE me, Domine, ab homine malo : à
viro iniquo eripe me.

Qui cogitaverunt iniquitates in corde, totâ
ie constituebant prælia

Acuerunt linguas suas sicut serpentis ; vene-
um aspidum sub labiis eorum.

Custodi me, Domine, de manu peccatoris,
t ab hominibus iniquis eripe me.

Qui cogitaverunt supplantare gressus meos,
bsconderunt superbi laqueum mihi.

Et funes extenderunt in laqueum : juxtà iter
candalum posuerunt mihi.

Dixi Domino : Deus meus es tu ; exaudi,
omine, vocem deprecationis meæ.

DOMINE, Domine, virtus salutis meæ ;
obumbrâsti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Domine, à desiderio meo pec-
atori : cogitaverunt contrà me : ne derelin-
uas me, ne fortè exaltentur.

Caput circuitus eorum, labor labiorum ipso-
um operiet eos.

Cadent super eos carbones, in ignem dejici-
eos : in misereriis non subsistent.

Vir lingosus non dirigetur in terrâ : virum
justum mala capient in interitu.

Cognovi quia faciet Dominus judicium ino-
s, et vindictam pauperum.

Verùmtamen justi confitebuntur nomini tuo ;
habitabunt recti cum vultu tuo.

Psaume 140.

DOMINE, clamavi ad te, exaudi me : in
tende voci meæ, clamavero ad te.

Dirigitur oratio mea sicut incensum in con
pectu tuo : elevatio manuum mearum sacrifi
cium vespertinum.

Pone, Domine, custodiam ori meo, et ost
um circumstantiæ labiis meis.

Non declines cor meum in verba militia
ad excusandas excusationes in peccatis

Cum hominibus operantibus iniquitatem
et non communicabo cum electis eorum.

Corripiet me justus in misericordiâ et in
crepabit in me : oleum autem peccatoris no
impinguet caput meum.

Quoniam adhuc et oratio mea in beneplac
tis eorum : absorpti sunt juncti petræ judic
eorum.

Audient verba mea, quoniam potuerunt ; s
cut crassitudo terræ erupta est super terram

Dissipata sunt ossa nostra secùs infernum
quia ad te, Domine, Domine, oculi mei : in
speravi ; non auferas animam meam.

Custodi me à laqueo quem statuerunt mih
et à scandalis operantium iniquitatem.

Cadent in reticulo ejus peccatores : sing
lariter sum ego, donec transeam.

Psaume 141.

VOCE meâ ad Dominum clamavi : vo
meâ ad Dominum deprecatus sum.

Effundo in conspectu ejus orationem mea
et tribulationem meam antè ipsum pronun

In deficiendo ex me spiritum meum : et tu cognovisti semitas meas.

In viâ hâc quâ ambulabam, absconderunt laqueum mihi.

Considerabam ad dexteram, et videbam : et non erat qui cognosceret me.

Periit fuga à me ; et non est qui requirat animam meam.

Clamavi ad te, Domine : dixi : Tu es spes mea, portio mea in terrâ viventium.

Intende ad deprecationem meam ; quia humiliatus sum nimis.

Libera me à persequentibus me, quia confortati sunt super me.

Educ de custodiâ animam meam ad confitendum nomini tuo : me expectant justi, donec retribuas mihi.

Psaume 142.

DOMINE, exaudi orationem meam : auribus percipe obsecrationem meam in veritate tuâ ; exaudi me in tuâ justitiâ.

Et non intres in judicium cum servo tuo : quia non justficabitur in conspectu tuo omnis vivens.

Quia persecutus est inimicus animam meam, humiliavit in terrâ vitam meam.

Collocavit me in obscuris sicut mortuos seculi ; et anxiatus est super me spiritus meus : in me turbatum est cor meum.

Memor fui dierum antiquorum, meditatus sum in omnibus operibus tuis : in factis manuum tuarum meditabar.

Expandi manus meas ad te : anima mea sicut terra sine aquâ tibi.

Velociter exaudi me, Domine ; defecit spiritus meus.

Non avertas faciem tuam à me : et similis ero descendentibus in lacum.

Auditam fac mihi manè misericordiam tuam, quia in te speravi.

Notam fac mihi viam in quâ ambulem, quia ad te levavi animam meam.

ERIPE me de inimicis meis, Domine, ad te confugi : doce me facere voluntatem tuam, quia Deus es tu.

Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam : propter nomen tuum, Domine, vivificabis me in æquitate tuâ.

Educes de tribulatione animam, meam, et in misericordia tuâ disperdes inimicos meos.

Et perdes omnes qui tribulant animam meam, quoniam ego servus tuus sum.

LE SAMEDI A VEPRES.

Psaume 143.

BENEDICTUS Dominus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, et digitos meos ad bellum.

Misericordia mea et refugium meum, susceptor meus et liberator meus.

Protector meus, et in ipso speravi ; qui subdit populum meum sub me.

Domine, quid est homo, quia innotuisti ei? aut filius hominis, quia reputas eum?

Homo vanitati similis factus est: dies ejus sicut umbra prætereunt.

Domine, inclina cœlos tuos, et descende: tange montes, et fumigabunt.

Fulgura coruscationem, et dissipabis eos: emitte sagittas tuas, et conturbabis eos.

Emitte manum tuam de alto: eripe me, et libera me de aquis multis, de manu filiorum alienorum.

Quorum os locutum est vanitatem; et dextera eorum, dextera iniquitatis.

DEUS, canticum novum cantabo tibi; in psalterio decachordo psallam tibi.

Qui das salutem regibus, qui redemisti David servum tuum de gladio maliguo, eripe me.

Et erue me de manu filiorum alienorum, quorum os locutum est vanitatem: et dextera eorum, dextera iniquitatis.

Quorum filii sicut novellæ plantationes in juventute suâ.

Filiæ eorum compositæ, circumornatæ ut similitudo templi.

Promptuaria eorum plena, eructantia ex hoc in illud.

Oves eorum fœtosæ, abundantes in egressibus suis: boves eorum crassæ.

Non est ruina maceriæ, neque transitus, neque clamor in plateis eorum.

Beatum dixerunt populnm cui hæc sunt: beatus populus cujus Dominus Deus ejus.

Psaume 144.

EXALTABO te, Deus meus Rex; et benedicam nomini tuo in seculum, et in seculum seculi.

Per singulos dies benedicam tibi; et laudabo nomen tuum in seculum et in seculum seculi.

Magnus Dominus, et laudabilis nimis; et magnitudinis ejus non est finis.

Generatio et generatio laudabit opera tua; et potentiam tuam pronuntiabunt.

Magnificentiam gloriæ sanctitatis tuæ loquentur, et mirabilia tua narrabunt.

Et virtutem terribilium tuorum dicent, et magnitudinem tuam narrabunt.

Memoriam abundantiæ suavitatis tuæ eructabunt, et justitiâ tuâ exultabunt.

MISERATOR et misericors Dominus; patiens, et multùm misericors.

Suavis Dominus universis, et miserationes ejus super omnia opera ejus.

Confiteantur tibi, Domine, omnia opera tua; et sancti tui benedicant tibi.

Gloriam regni tui dicent, et potentiam tuam loquentur.

Ut notam faciant filiis hominum potentiam tuam, gloriam magnificentiæ regni tui.

Regnum tuum, regnum omnium seculorum, et dominatio tua, in omni generatione et generationem.

Fidelis Dominus in omnibus verbis suis, et sanctus in omnibus operibus suis.

Allevat Dominus omnes qui corruunt, et erigit omnes elisos.

Oculi omnium in te sperant, Domine, et tu das escam illorum in tempore opportuno.

Aperis tu manum tuam, et imples omne animal benedictione.

JUSTUS Dominus in omnibus viis suis, et sanctus in omnibus operibus suis.

Propè est Dominus omnibus invocantibus eum, omnibus invocantibus eum in veritate.

Voluntatem timentium se faciet, et deprecationem eorum exaudiet, et salvos faciet eos.

Custodit Dominus omnes diligentes se, et omnes peccatores disperdet.

Landationem Domini loquetur os meum, et benedicat omnis caro nomini sancto ejus in seculum, et in seculum seculi.

Psaume 145.

LAUDA, anima mea, Dominum; laudabo Dominum in vitâ meâ, et psallam Deo meo, quandiù fuero.

Nolite confidere in principibus, in filiis hominum, in quibus non est salus.

Exibit spiritus ejus, et revertetur in terram suam: in illâ die peribunt omnes cogitationes eorum.

Beatus cujus Deus Jacob adjutor ejus, spes ejus in Domino Deo ipsius, qui fecit cœlum et terram, mare et omnia quæ in eis sunt.

Qui custodit veritatem in seculum, facit judicium injuriam patientibus, dat escam esurientibus.

Dominus solvit compeditos, Dominus illuminat cæcos.

Dominus erigit elisos, Dominus diligit justos.

Dominus custodit advenas : pupillum et viduam suscipiet, et vias peccatorum disperdet.

Regnabit Dominus in secula, Deus tuus Sion, generationem et generationem.

Psaume 146.

LAUDATE Dominum, quoniam bonus est psalmus : Deo nostro sit jucunda decoraque laudatio.

Ædificans Jerusalem Dominus, dispersiones Israëlis congregabit.

Qui sanat contritos, et alligat contritiones eorum.

Qui numerat multitudinem stellarum, et omnibus eis nomina vocat.

Magnus Dominus noster, et magna virtus ejus, et sapientiæ ejus non est numerus.

Suscipiens mansuetos Dominus : humilians autem peccatores usque ad terram.

Præcinite Domino in confessione, psallite Deo nostro in citharâ.

Qui operit cœlum nubibus, et parat terræ pluviam.

Qui producit in montibus fœnum ; et herbam servituti hominum.

Qui dat jumentis escam ipsorum, et pullis corvorum invocantibus eum.

Non in fortitudine equi voluntatem habebit, nec in tibiis viri beneplacitum erit ei.

Beneplacitum est Domino super timentes eum, et in eis qui sperant super misericordiâ ejus.

Psaume 147.

LAUDA, Jerusalem, Dominum; lauda Deum tuum, Sion.

Quoniam confortavit seras portarum tuarum, benedixit filiis tuis in te.

Qui posuit fines tuos pacem, et adipe frumenti satiat te.

Qui emittit eloquium suum terræ : velociter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam, nebulam sicut cinerem spargit.

Mittit crystallum suum sicut buccellas : antè faciem frigoris ejus quis sustinebit ?

Emittet verbum suum, et liquefaciet ea : flabit spiritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annuntiat verbum suum Jacob, justitias et judicia sua Israël.

Non fecit taliter omni nationi, et judicia sua non manifestavit eis.

Psaume 148.

LAUDATE Dominum de cœlis : laudate eum in excelsis.

Laudate eum, omnes Angeli ejus; laudate eum omnes virtutes ejus.

Laudate eum, sol et luna, laudate eum stellæ et lumen.

Laudate eum, cœli cœlorum; et aquæ omnes quæ super cœlos sunt laudent nomen Domini,

Quia ipse dixit, et facta sunt: ipse mandavit et creata sunt.

Statuit ea in æternum, et in seculum seculi præceptum posuit, et non præteribit.

Laudate Dominum de terrâ, dracones et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glacies, spiritus procellarum, quæ faciunt verbum ejus.

Montes et omnes colles, ligna fructifera, et omnes cedri.

Bestiæ et universa pecora, serpentes et volucres pennatæ.

Reges terræ et omnes populi, principes et omnes judices terræ.

Juvenes et virgines, senes cum junioribus laudent nomen Domini, quia exaltatum est nomen ejus soliûs.

Confessio ejus super cœlum et terram: et exaltavit cornu populi sui.

Hymnus omnibus Sanctis ejus, filiis Israël populo appropinquanti sibi.

Psaume 149.

CANTATE Domino canticum novum: laus ejus in ecclesiâ sanctorum

Lætetur Israël in eo qui fecit eum, et filii
ion exultent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: in tympano
psalterio psallant ei.

Quia beneplacitum est Domino in populo
io, et exaltabit mansuetos in salutem.

Exultabunt sancti in gloria; lætabuntur in
ıbilius suis.

Exaltationes Dei in gutture eorum, et gladii
ncipites in manibus eorum.

Ad faciendam vindictam in nationibus, in-
epationes in populis.

Ad alligandos reges eorum in compedibus,
nobiles eorum in manicis ferreis.

Ut faciant in eis judicium conscriptum;
loria hæc est omnibus Sanctis ejus.

Psaume 150.

LAUDATE Dominum in Sanctis ejus;
laudate eum in firmamento virtutis ejus.

Laudate eum in virtutibus ejus; laudate eum
ecundùm multitudinem magnitudinis ejus.

Laudate eum in sono tubæ: laudate eum in
salteriro et citharâ.

Laudate eum in tympano et choro: laudate
um in chordis et organo.

Laudate eum in cymbalis benè sonantibus:
udate eum in symbalis jubilationis: omnis
piritus laudet Dominum.

CANTIQUES

POUR LES LAUDES.

Cantique d'Isaïe, pour le lundi.

CONFITEBOR tibi, Domine, quonia iratus es mihi; conversus est furor tuu et consolatus es me.

Ecce Deus Salvator meus; fiducialiter agam et non timebo.

Quia fortitudo mea, et laus mea Dominu et factus est mihi in salutem.

Haurietis aquas in gaudio de fontibus Sa vatoris: et dicetis in die illâ:

Confitemini Domino, et invocate nome ejus.

Notas facite in populis adinventiones eju mementote quoniam excelsum est nomen eju

Cantate Domino, quoniam excelsum e nomen ejus.

Cantate Domino, quoniam magnificè feci annuntiate hoc in universâ terrâ.

Exulta et lauda, habitatio Sion, quia magn in medio tuî Sanctus Israël.

Cantique d'Ezéchias, pour le mardi.

EGO dixi: in dimidio dierum meoru vadam ad portas inferi.

Quæsivi residuum annorum meorum et dix Non videbo Dominum Deum in terrâ vive tium.

Non aspiciam hominem ultrâ, et habitatorem ietis.

Generatio mea ablata est, et convoluta est me, quasi tabernaculum pastorum.

Præcisa est, velut à texente, vita mea ; dùm lhuc ordirer, succidit me : de manè usque vesperam finies me.

Sperabam usque ad manè, quasi leo sic ntrivit omnia ossa mea.

De manè usque ad vesperam finies me : sicut llus hirundinis sic clamabo : meditator ut lumba.

Attenuati sunt oculi mei, suspicientes in celsum.

Domine, vim patior, responde pro me : quid cam, aut quid respondebit mihi, cùm ipse cerit ?

Recogitabo tibi omnes annos meos, in aritudine animæ meæ.

Domine, si sic vivitur, et in talibus vita iritûs mei, corripies me et vivificabis me : ce in pace amaritudo mea amarissima.

Tu autem eruisti animan meam ut non riret : projecisti post tergum tuum omnia ccata mea.

Quia non infernus confitebitur tibi : neque ors laudabit te : non expectabunt, qui des-ndunt in lacum, veritatem tuam.

Vivens, ipse confitebitur tibi, sicut et ego diè : pater filiis notam faciet veritatem am.

Domine, salvum me fac : et psalmos nostro
cantabimus cunctis diebus vitæ nostræ, in dom
Domini.

Cantique d'Anne, pour le mercredi.

EXULTAVIT cor meum in Domino, e
exaltatum est cornu meum in Deo meo
Dilatatum est os meum super inimico
meos ; quia lætata sum in salutari tuo.

Non est Sanctus, ut est Dominus, nequ
enim est alius extrà te : et non est fortis sicu
Deus noster.

Nolite multiplicare loqui sublimia, glo
riantes.

Recedant vetera de ore vestro, quia Deu
scientiarum Dominus est, et ipsi præparantu
cogitationes.

Arcus fortium superatus est, et infirm
accincti sunt robore.

Repleti priùs pro panibus se locaverunt, e
famelici saturati sunt.

Donec sterilis peperit plurimos, et qua
multos habebat filios, infirmata est.

Dominus mortificat, et vivificat; deducit a
inferos et reducit.

Dominus pauperem facit, et ditat ; humilia
et sublevat.

Suscitat de pulvere egenum, et de sterco
elevat pauperem.

Ut sedeat cum principibus, et solium glori
teneat.

Domini enim sunt cardines terræ : et posuit super eos orbem.

Pedes Sanctorum suorum servabit, et impii in tenebris conticescent : quia non in fortitudine suâ roborabitur vir.

Dominum formidabunt adversarii ejus ; et super ipsos in cœlis tonabit.

Dominus judicabit fines terræ, et dabit imperium regi suo, et sublimabit cornu Christi sui.

Cantique de Moïse, pour le jeudi.

CANTEMUS Domino, gloriosè enim magnificatus est : equum et assensorem dejecit in mare.

Fortitudo mea et laus mea Dominus, et factus est mihi in salutem.

Iste Deus meus, et glorificabo eum : Deus patris mei, et exaltabo eum.

Dominus quasi vir pugnator, Omnipotens nomen ejus : currus Pharaonis et exercitum ejus projecit in mare.

Electi principes ejus submersi sunt in mari Rubro ; abyssi operuerunt eos : descenderunt in profundum quasi lapis.

Dextera tua, Domine, magnificata est in fortitudine ; dextera tua, Domine, percussit inimicum : et in multitudine gloriæ tuæ deposuisti adversarios tuos.

Misisti iram tuam, quæ devoravit eos sicut stipulam, et in spiritu furoris tui congregatæ sunt aquæ.

Stetit unda fluens: congregati sunt abyssi in medio mari.

Dixit inimicus: Persequar, et conprehendam; dividam spolia, implebitur anima mea. Evaginabo gladium meum: interficiet eos manus mea.

Flavit spiritus tuus, et operuit eos mare: submersi sunt quasi plumbum in aquis vehementibus.

Quis similis tuî in fortibus, Domine? quis similis tuî? magnificus in sanctitate, terribilis faciens mirabilia.

Extendisti manum tuam; et devoravit eos terra: dux fuisti in misercordiâ tuâ populo quem redemisti.

Et portâsti eum in fortitudine tuâ, ad habitaculum sanctum tuum.

Ascenderunt populi, et irati sunt: dolores obtinuerunt habitatores Philisthiim.

Tunc conturbati sunt principes Edom, robustos Moab obtinuit tremor: obriguerunt omnes habitatores Chanaan.

Irruat super eos formido et pavor, in magnitudine brachii tui.

Fiant immobiles quasi lapis, donec pertranseat populus tuus, Domine, donec pertranseat populus tuus iste quem possedisti.

Introduces eos et plantabis in monte hæreditatis tuæ, firmissimo habitaculo tuo, quod operatus est, Domine.

Sanctuarium tuum, Domine, quod firmave-
runt manus tuæ : Dominus regnabit in æter-
num, et ultrà.

Ingressus est enim eques Pharao cum cur-
ribus et equitibus ejus in mare : et reduxit su-
per eos Dominus aquam maris.

Filii autem Israel ambulaverunt per sic-
cum, in medio ejus.

Cantique d'Habacuc, pour le vendredi.

DOMINE audivi auditionem tuam : et ti-
mui.

Domine, opus tuum ; in medio annorum vi-
fica illud.

In medio annorum notum facies : cùm iratus
eris, misericordiæ recordaberis.

Deus ab Austro veniet, et Sanctus de mon-
Pharan.

Operuit cœlos gloria ejus, et laudis ejus ple-
est terra.

Splendor ejus ut lux erit, cornua in mani-
s ejus.

Ibi abscondita est fortitudo ejus : antè fa-
em ejus ibit mors.

Et egredietur diabolus antè pedes ejus : ste-
et mensus est terram.

Aspexit, et dissolvit gentes, et contriti sunt
ntes seculi.

Incurvati sunt colles mundi, ab itineribus
ernitatis ejus.

Pro iniquitate vidi tentoria Æthiopiæ : tur-
buntur pelles terræ Madian.

Numquid in fluminibus iratus es, Domine? aut fluminibus furor tuus, vel mari indignatio tua?

Quia ascendes super equos, et quadrigæ tuæ salvatio.

Suscitans suscitabis arcum tuum; juramenta tribubus, quæ locutus es.

Fluvios scindes terræ, viderunt te et doluerunt montes, gurges aquarum transiit.

Dedit abyssus vocem suam; altitudo manus suas levavit.

Sol et luna steterunt in habitaculo suo: in luce sagittarum tuarum, ibunt in splendore fulgurantis hastæ tuæ.

In fremitu conculcabis terram; et in furore obstupefacies gentes.

Egressus es in salutem populi tui in salutem cum Christo tuo,

Percussisti caput de domo impii: denudâsti fundamentum ejus usque ad collum.

Maledixisti sceptris ejus, capiti bellatorum ejus, venientibus ut turbo ad dispergendum me.

Exultatio eorum, sicut ejus qui devorat pauperem in abscondito.

Viam fecisti in mari equis tuis, in luto aquarum multarum.

Audivi, et conturbatus est venter meus: a voce contremuerunt labia mea.

Ingrediatur putredo in ossibus meis, et subter me scateat.

Ut requiescam in die tribulationis, ut ascendam ad populum accinctum nostrum.

Ficus enim non florebit, et non erit germen in vineis.

Mentietur opus olivæ, et arva non afferent cibum.

Abscindetur de ovili pecus, et non erit armentum in præsepibus.

Ego autem in Domino gaudebo, et exultabo in Deo Jesu meo.

Deus Dominus fortitudo mea, et ponet pedes meos quasi cervorum.

Et super Excelsa mea deducet me victor, in psalmis canentem.

Cantique de Moïse, pour le samedi.

AUDITE, cœli, quæ loquor : audiat terra verba oris mei.

Concrescat ut pluvia doctrina mea : fluat ut ros eloquium meum.

Quasi imber super herbam, et quasi stilla super gramina, quia nomen Domini invocabo.

Date magnificentiam Deo nostro : Dei perfecta sunt opera, et omnes viæ ejus judicia.

Deus fidelis, et absque ullâ iniquitate, justus et rectus : peccaverunt ei, et non filii ejus in sordibus.

Generatio prava atque perversa, hæccine reddis Domino, popule stulte et insipiens ?

Numquid non ipse est pater tuus, qui possedit te, et fecit, et creavit te ?

Memento dierum antiquorum, cogita generationes singulas.

Interroga patrem tuum, et annuntiabit tibi; majores tuos, et dicent tibi.

Quandò dividebat Altissimus gentes, quando separabat filios Adam.

Constituit terminos populorum, juxta numerum filiorum Israel.

Pars autem Domini populus ejus : Jacob funiculus hæreditatis ejus.

Invenit eum in terrâ desertâ, in loco horroris et vestæ solitudinis.

Circumduxit eum, et docuit, et custodivit quasi pupillam oculi sui.

Sicut aquila provocans ad volandum pullos suos, et super eos volitans.

Expandit alas suas, et assumpsit eum, atque portavit in humeris suis.

Dominus solus dux ejus fuit, et non erat cum eo Deus alienus.

Constituit eum super excelsam terram, ut comederet fructus agrorum.

Ut surgeret mel de petrâ, oleumque de saxo durissimo.

Butyrum de armento, et lac de ovibus, cum adipe agnorum et arietum filiorum Basan.

Et hircos cum medullâ tritici, et sanguinem uvæ biberet meracissimum.

Incrassatus est dilectus, et recalcitravit : incrassatus, impinguatus, dilatatus.

Dereliquit Deum factorem suum, et recessit à Deo salutari suo.

Provocaverunt eum in diis alienis, et in abominationibus ad iracundiam concitaverunt.

Immolaverunt dæmoniis, et non Deo, Diis quos ignorabant.

Novi recentesque venerunt, quos non coluerunt patres eorum.

Deum qui te genuit, dereliquisti : et oblitus es Domini creatoris tui.

Vidit Dominus ; et ad iracundiam concitatus est, quia provocaverunt eum filii sui et filiæ.

Et ait : Abscondam faciem meam ab eis, et considerabo novissima eorum.

Generatio enim perversa est, et infideles filii.

Ipsi me provocaverunt in eo qui non erat Deus, et irritaverunt in vanitatibus suis.

Et ego provocabo eos in eo qui non est populus, et in gente stultâ irritabo illos.

Ignis succensus est in furore meo, et ardebit usque ad inferni novissima.

Devorabitque terram cum germine suo, et montium fundamenta comburet.

Congregabo super eos mala, et sagittas meas complebo in eis.

Consumentur fame ; et devorabunt eos aves morsu amarissimo.

Dentes bestiarum immittam in eos, cum furore trahentium super terram atque serpentium.

Foris vastabit eos gladius, et intùs pavor, juvenem simul ac virginem, lactentem cum homine sene.

Dixit : Ubinam sunt ? cessare faciam ex hominibus memoriam eorum.

Sed propter iram inimicorum distuli, ne fortè superbirent hostes eorum.

Et dicerent : manus nostra excelsa, et non Dominus, fecit hæc omnia.

Gens absque consilio et sine prudentiâ : utinam saperent et intelligerent, ac novissma providerent !

Quomodò persequatur unus mille; et duo fugent decem millia ?

Nonne ideò quia Deus suus vendidit eos, et dominus conclusit illos ?

Non enim est Deus noster ut dii eorum, et inimici nostri sunt judices.

De vineâ Sodomorum vinea eorum, et de suburbanis Gomorrhæ.

Uva eorum, uva fellis ; et botri amarissimi.

Fel draconum, vinum eorum : et venenum aspidum insanabile.

Nonne hæc condita sunt apud me, et signata in thesauris meis ?

Mea est ultio, ego retribuam in tempore, ut labatur pes eorum.

Juxtà est dies perditionis, et adesse festinant tempora.

Judicabit Dominus populum suum, et in servis suis miserebitur.

Videbit quòd infirmata sit manus ; et clausi quoque defecerunt, residuique consumpti sunt.

Et dicet : Ubi sunt dii eorum, inquibus habebant fiduciam ?

De quorum victimis comedebant adipes, et bibebant vinum libaminum.

Surgant, et opitulentur vobis, et in necessitate vos protegant.

Videte quòd ego sim solus, et non sit alius Deus præter me.

Ego occidam, et ego vivere faciam, percutiam, et ego sanabo, et non est qui de manu meâ possit eruere.

Levabo ad cœlum manum meam ; et dicam : Vivo ego in æternum.

Si accuero ut fulgur gladium meum, et arripuerit judicium manus mea.

Reddam ultionem hostibus meis ; et his qui oderunt me retribuam.

Inebriabo sagittas meas sanguine, et gladius meus devorabit carnes.

De cruore occisorum, et de captivitate nudati inimicorum capitis.

Laudate, gentes, populum ejus ; quia sanguinem servorum suorum ulciscetur.

Et vindictam retribuet in hostes eorum, et propitius erit terræ populi sui.

Cantique des trois jeunes hommes dans la fournaise de Babylone. Dan. 3.

POUR LE DIMANCHE.

BENEDICITE, omnia opera Domini, Domino : laudate et superexaltate eum in secula.

Benedicite, Angeli Domini, Domino : benedicite, cœli, Domino.

Benedicite, aquæ omnes quæ super cœlos sunt, Domino : benedicite, omnes virtutes Domini, Domino.

Benedicite, sol et luna, Domino : benedicite, stellæ cœli, Domino.

Benedicite, omnis imber et ros, Domino : benedicite, omnes spiritus Dei, Domino.

Benedicite, ignis et æstus, Domino : benedicite, frigus et æstus, Domino.

Benedicite, rores et pruina, Domino, benedicite, gelu et frigus, Domino.

Benedicite, glacies et nives, Domino, Benedicie, noctes et dies, Domino.

Benedicite, lux et tenebræ, Domino : benedicite, fulgura et nubes, Domino.

Benedicat terra Dominum : laudet et superexaltet eum in secula.

Benedicite, montes et colles, Domino : benedicite universa germinantia in terrâ, Domino.

Benedicite, fontes, Domino : benedicite, maria et flumina, Domino.

Benedicite, cetæ et omnia quæ moventur in aquis, Domino : benedicite, omnes volucres cœli, Domino.

Benedicite, omnes bestiæ et pecora, Domino : benedicite, filii hominum, Domino.

Benedicat Israël Dominum : laudet et superexaltet eum in secula.

Benedicite, sacerdotes Domini, Domino : benedicite, servi Domini, Domino.

Benedicite, spiritus et animæ justorum, Domino : benedicite, sancti et humiles corde, Domino.

Benedicite, Anania, Azaria, Misaël, Domino : laudate et superexaltate eum in secula.

Au lieu du Gloria Patri, etc. *on dit les deux versets suivans.*

Benedicamus Patrem et Filium, cum sancto spiritu : laudemus et superexaltemus eum in secula.

Benedictus es, Domine, in firmamento cœli : et laudabilis, et gloriosus, et superexaltatus in secula.

Cantique de Zacharie. Luc, 1.

BENEDICTUS Dominus Deus Iraël, quia visitavit et fecit redemptionem plebis suæ.

Et erexit cornu salutis nobis, in domo David pueri sui.

Sicut locutus est per os sanctorum, qui à seculo sunt, Prophetarum ejus.

Salutem ex inimicis nostris, et de manu omnium qui oderunt nos.

Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris, et memorari testamenti sui sancti.

Jusjurandum quod juravit ad Abraham patrem nostrum, daturum se nobis.

Ut sinè timore de manu inimicorum nostrorum liberati, serviamus illi.

In sanctitate et justitiâ coram ipso, omnibus diebus nostris.

Et tu, puer, Propheta Altissimi vocaberis: præibis enim ante faciem Domini, parare vias ejus.

Ad dandam scientiam salutis plebi ejus; in remissionem peccatorum eorum.

Per viscera misericordiæ Dei nostri, in quibus visitavit nos oriens ex alto.

Illuminare his qui in teuebris et in umbrâ mortis sedent, ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

Cantique de la Vierge. Luc, 1. v. 46.

MAGNIFICAT, anima mea, Dominum:

Et exultavit spiritus meus, in Deo salutari meo.

Quia respexit humilitatem ancillæ suæ; ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.

Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus.

Et misericordia ejus à progenie in progenies, ti m entibus eum.

Fecit potentiam in brachio suo, dispersit superbos mente cordis sui.

Deposuit potentes de sede, et exaltavit humiles.

Esurientes implevit bonis, et divites dimisit inanes.

Suscepit Israël puerum suum, recordatus misericordiæ suæ.

Sicut locutus est ad patres nostros, Abraham et semini ejus in secula.

Cantique de S. Siméon Luc. 2. v. 19.

NUNC dimittis servum tuum, Domine, secundùm verbum tuum in pace.

Quia viderunt oculi mei, salutare tuum.

Quod parasti, antè faciem omnium populorum.

Lumen ad revelationem gentium, et gloriam plebis tuæ Israël.

Cantique de l'Eglise.

TE Deum laudamus, te Dominum confitemur.

Te æternum Patrem, omnis terra veneratur.

Tibi omnes Angeli, tibi Cœli et universæ Potestates,

Tibi Cherubim et Seraphim, incessabili voce proclamant :

Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus Sabaoth.

Pleni sunt sœli et terra, majestatis gloriæ tuæ.

Te gloriosus Apostolorum chorus ;

Te Prophetarum laudabilis numerus ;

Te Martyrum candidatus laudat exercitus.

Te per orbem terrarum, sancta confitetur Ecclesia.

Patrem, immensæ majestatis :

Venerandum tuum verum, et unicum Filium.

Sanctum quoque, paracletum Spiritum.

Tu Rex gloriæ, Christe.

Tu Patris, sempiternus es Filius,

Tu ad liberandum suscepturus hominem, non horruisti Virginis uterum.

Tu devicto mortis aculeo, aperuisti credentibus regna cœlorum.

Tu ad dexteram Dei sedes, in gloriâ Patris.

Judex crederis esse venturus.

Te ergo quæsumus, famulis tuis subveni, quos pretioso sanguine redemisti.

Æternâ fac cum Sanctis tuis in gloriâ numerari.

Salvum fac populum tuum, Domine, et benedic hæreditati tuæ.

Et rege eos, et extolle illos usque in æternum.

Per singulos dies, benedicimus te.

Et laudamus nomen tuum in seculum, et in seculum seculi.

Dignare, Domine, die isto, sine peccato nos custodire.

Miserere nostrî, Domine, miserere nostrî.

Fiat misericordia tua, Domine, super nos, quemadmodùm speravimus in te.

In te, Domine, speravi; non confundar in æternum.

PSAUMES DE LA PENITENCE.

PSAUME 6. Domine, ne in furore. *Ps.* 31. Beati quorum. *Ps.* 37. Domine, ne in furore. *Ps.* 50. Miserere. *Ps.* 101. Domine, exaudi. *Ps.* 129. De profundis. *Ps.* 142. Domine, exaudi.

LITANIES DES SAINTS.

KYRIE, eleïson, Christe, eleïson. Kyrie, eleïson.
Christe, audi nos, Christe, exaudi nos.
Pater de cœlis, Deus, Miserere nobis.
Fili Redemptor mundi, Deus. mis.
Spiritus sancte, Deus, mis.
Sancta Trinitas, unus Deus, mis.
Sancta Maria, ora pro nobis.
Sancta Dei Genitrix. ora.
Sancta Virgo Virginum, ora.
Sancte Michaël, ora.
Sancte Gabriel, ora.
Sancte Raphaël, ora.
Omnes sancti Angeli et Archangeli, orate pro nobis.
Omnes sancti beatorum Spirituum ordines, orate pro nobis.
Sancte Joannes Baptista, ora.
Omnes sancti Patriarchæ et Prophetæ, orate pro nobis.
Sancte Petre, ora pro nobis.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andrea, ora.
Sancte Jacobe, ora.
Sancte Joannes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Philippe, ora.
Sancte Bartholomæe, ora.
Sancte Matthæe, ora.
Sancte Simon, ora.

Sancte Thaddæe, ora pro nobis.
Sancte Matthia, ora.
Sancte Barnaba, ora.
Sancte Luca, ora.
Sancte Marce, ora.
Omnes sancti Apostoli et Evangelistæ, orate pro nobis.
Omnes sancti Discipuli Domini, orate.
Omnes Sancti Innocentes, orate.
Sancte Stephane, ora.
Sancte Clemens, ora.
Sancte Laurenti, ora.
Sancte Vincenti, ora.
Sancte Dyonisi cum Sociis tuis, orate.
Sancti Cosma et Damiane, orate.
Sancti Gervasi et Protasi, orate.
Sancte Sebastiane, ora.
Omnes Sancti Martyres, orate.
Sancte Sylvester, ora.
Sancte Gregori, ora.
Sancte Ambrosi, ora.
Sancte Augustine, ora.
Sancte Hieronyme, ora.
Sancte Hilari, ora.
Sancte Martine, ora.
Sancte Remigi, ora.
Sancte Nicolae, ora.
Sancte Marcelle, ora.
Sancte Germane, ora.
Sancte Landerice, ora.

Omnes Sancti Pontifices et Confessores, orate pro nobis.
Omnes Sancti Doctores, orate.
Sancte Antoni, ora.
Sancte Benedicte, ora.
Sancte Bernarde, ora.
Sancte Dominice, ora.
Sancte Francisce, ora.
Sancte Ludovice, ora.
Sancte Roche, ora.
Omnes sancti Sacerdotes et Levitæ, orate pro nobis.
Omnes Sancti Monachi et Eremitæ, orate pro nobis.
Sancta Anna, ora.
Sancta Maria Magdalena, ora.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lucia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcilia, ora.
Sancta Catharina, ora.
Sancta Anastasia, ora.
Sancta Genovefa, ora.
Sancta Clotildis, ora.
Sancta Batildis, ora.
Omnes sanctæ Virgines et Viduæ, orate.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercedite pro nobis.

Propitius esto, parce nobis, Domine.
Propitius esto, exaudi nos, Domine.
Ab omni malo, libera nos, Domine.

Ab omni peccato, libera.

Ab irâ tuâ, libera nos, Domine.
A subitaneâ et improvisâ morte, libera.
Ab insidiis diaboli, libera.
Ab immundis cogitationibus, libera.
Ab irâ, et odio, et omni malâ voluntate, libera nos, Domine.
A fulgure et tempestate, libera.
A morte perpetuâ, libera.
Per mysterium sanctæ Incarnationis tuæ, libera nos, Domine.
Per adventum tuum, libera.
Per Nativitatem tuam, libera.
Per Baptismum et sanctum jejunium tuum, libera nos Domine.
Per crucem et Passionem tuam, libera.
Per mortem et Sepulturam tuam, libera.
Per Sanctam Resurrectionem tuam, libera nos, Domine.
Per admirabilem Ascensionem tuam, libera nos, Domine.
Per adventum Spiritûs Sancti Paracleti, libera nos, Domine.
In die judicii, libera nos, Domine.
Peccatores, te rogamus, audi nos.
Ut ad veram pœnitentiam nos perducere digneris, te rogamus.
Ut remissionem peccatorum nostrorum nobis dones, te rogamus.
Ut compunctionem cordis, fontemque lacrymarum nobis dones, te rogamus.
Ut fidem, spem, et charitatem nobis dones, te rogamus.

Ut Ecclesiam tuam sanctum regere et conservare digneris, te rogamus.

Ut Domum Apostolicum et omnes gradus Ecclesiæ in sanctâ religione conservare digneris, te rogamus.

Ut Antistitem nostrum, et omnes congregationes illi commissas, in tuo sancto obsequio conservare digneris, te rogamus.

Ut regem nostrum custodire digneris, te roga.

Ut inimicos sanctæ Ecclesiæ humiliare digneris, te rogamus.

Ut Regibus et Principibus Christianis pacem et veram concordiam donare digneris, te rogamus.

Ut cuncto populo Christiano pacem et unitatem largiri digneris, te rogamus.

Ut nosmetipsos in tuo sancto servitio confortare et conservare digneris, te rogamus.

Ut mentes nostras ad cœlestia desideria erigas, te rogamus.

Ut omnibus benefactoribus nostris sempiterna bona retribuas, te rogamus.

Ut animas nostras, fratrum, propinquarum, et benefactorum nostrorum, ab æternâ damnatione eripias, te rogamus.

Ut fructus terræ dare et conservare digneris, te rogamus, audi nos.

Ut omnibus fidelibus defunctis requiem æternam donare digneris, te rogamus.

Ut nos exaudire digneris, te rogamus.

Fili Dei, te rogamus.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, parce nobis, Domine.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, exaudi nos, Domine.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miserere nobis.

Kyrie, eleïson. Christe, eleïson. Kyrie eleïson.

Pater noster, *tout bas jusqu'au V.*

Et ne nos inducas in tentationem

R. Sed libera nos à malo.

V. Domine, non secundùm peccata nostra;

R. Neque secundùm iniquitates nostras retribuas nobis.

V. Esto nobis, Domine, turris fortitudinis:

R. A facie inimici.

Memor esto congregationis tuæ.

V. Quam possedisti ab initio.

Ps. 69. Deus in adjutorium. *Ps.* 109:

Oremus.

DEUS, cui proprium est misereri semper et parcere, suscipe deprecationem nostram, ut nos et omnes famulos tuos, quos delictorum catena constringit, miseratio tuæ pietatis clementer absolvat.

OMNIPOTENS sempiterne Deus, qui vivorum dominaris simul et mortuorum, omniumque misereris quos tuos fide et opere futeros esse prænoscis ; te supplices exoramus, ut pro quibus effundere preces decrevimus, quosque vel præsens seculum adhuc in carne

retinet, vel futurum jam exutos corpore suscepit, intercedentibus omnibus Sanctis tuis, pietatis tuæ clementiâ, omnium delictorum suorum veniam consequantur. Per Christum Dominum nostrum.

R. Amen.

HYMNES

POUR LES DIFFÉRENS TEMPS DE L'ANNÉE.

A VÊPRES.

Pendant l'Avent.

STATUTA decreto Dei
Tandem propinquant tempora :
Emptus tot annorum morâ
Affulget è cœlo dies.

Patris nefando crimine
Proles jacebat saucia ;
In mortis umbrâ conditum
Sedebat humanum genus.

Morti secundæ debitos
Et sempiternis ignibus
Horrenda justi Judicis
Manebat expectatio.

Heu ! quis ruinæ tàm gravis
Sarcire damna ; quæ manus
Afferre tam grandi queat
Parem medelam vulneri ?

Tu, Christe ; tu solus tuo,
Delapsus è throno Deus,
Imagini potes tuæ
Formam decusque reddere.

Rorate, cœli desuper ;
Justumque fæcundo sinu
Complexa tellus, perdito
Orbi salutem germinet.

Sit sempiterna laus tibi ;
Verbum Patris factum caro.
Cum Patre, cumque Spiritu,
Nunc et per omn[illegible]culum. Amen.

Pendant le Carême.

AUDI, benigne Conditor,
Nostras preces cum fletibus,
In hoc sacro jejunio
Fusas quadragenario.

Scrutator alme cordium,
Infirma tu scis virium :
Ad te reversis exhibe
Remissionis gratiam.

Multum quidem peccavimus,
Sed parce confitentibus :
Ad nominis laudem tui,
Confer medelam languidis.

Sic corpus extrà conteri
Dona per abstinentiam ;
Jejunet ut mens sobria
A labe prorsùs criminum.
Præsta, beata Trinitas,
Concede, simplex Unitas
Ut fructuosa sint tuis
Jejuniorum munera. Amen.

Pour les fêtes de la Sainte Vierge.

AVE, maris Stella,
Dei mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cœli porta.
Sumens illud ave
Gabrielis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Evæ nomen.
Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis :
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.
Monstra te esse matrem :
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus.
Tulit esse tuus.
Virgo singularis,
Inter omnis mitis,
Nos culpis solutos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum ;
Ut videntes Jesum,
Semper collætemur.

Sit laus Deo Patri,
Summum Christo decus,
Spiritui sancto;
Tribus honor unus. Amen.

A COMPLIES.

Pendant l'Avent.

IN noctis umbrâ desides
Dûm somnus artus occupat,
Ad te, Deus, fidelibus
Mens excubas suspiriis.

Desiderate gentibus :
Verbum Patris, mundi salus,
Audi preces gementium,
Tandemque lapsos excita.

Adsis Redemptor ; et tuæ
Plebis relaxans crimina,
Adæ scelus quas clauserat,
Reclude cælestes domos.

Qui liberator advenis,
Fili, tibi laus maxima,
Cum Patre, cumque Spiritu,
In sempiterna Secula. Amen.

Depuis la veille de Noël jusqu'à la Présentation de Notre-Seigneur inclusivement.

MUNDI salus qui nasceris,
Jesu puer, nos respice :
Da moribus castis tuam
Referre nos infantiam.

Fessos diurno dùm levat
Labores nocturnus sopor,
Defende, Pastor, bestiis
Tuas ab infestis oves.

O Virgo, quæ paris Deum
Fovesque lactentem sinu ;
Hunc flecte nobis quâ vales,
Benigna Mater, gratiâ.

Qui natus es de Virgine,
Jesu, tibi sit gloria,
Cum Patre, cumque Spiritu,
In sempiterna secula Amen.

Depuis le lendemain de la présentation de Notre-Seigneur, jusqu'au mercredi des cendres inclusivement.

GRATES peracto jam die,
Deus, tibi persolvimus ;
Pronoque, dùm nox incipit,
Prosternimus vultu preces.

Quod longa peccavit dies
Amarus expiet dolor ;
Somno gravatis ne nova
Infligat hostis vulnera.

Infestus usque circuit,
Quærens leo quem devoret :
Umbrâ sub alarum tuos
Defende filios, Pater.

O quandò lucescat tuus
Qui nescit occasum dies !
O quandò sancta se dabit
Quæ nescit hostem patria !

Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,
Sancto simul cum Spiritu,
Nunc et per omne seculum. Amen.

Pendant le Carême.

O SPLENDOR æterni Patris,
Tu, Christe, qui verus dies,
Et vera lux de lumine,
Mentis fugas caliginem.

En solis abscessit jubar,
Noctisque succedunt vices ;
Qui prosperum donas diem
Da tuta noctis otia

Si clausa torpent lumina,
Suspiret ad te mens vigil :
Potente, qui te diligunt,
Servos tuêre dexterâ.

Tu, quos molesti corporis
Gravis retardat sarcina ;
Fac mentis alis libero
Sursùm volatu tendere.

O spes salutis unica,
Votis adesto supplicum,
Defende quos mercatus es
Mercede fusi sanguinis.

Deo Patri sit glora,
Ejusque soli Filio,
Sancto simul cum Spiritu
Nunc, et per omne seculum. Amen.

Au Temps de Pâques.

JESU Redemptor seculi,
Qui tertio post funera
Redux ab inferis die,
Mortem resurgendo necas.

Nox atra jam terras premet,
Mergetque somno lumina :
Hostis furorem perfidi
Artesque cœcas disjice ;

Ut justa dùm curas levat,
Et corpus instaurat quies,
Sic membra somnus occupet,
Ne corda torpor opprimat.

Da, Christe, nos tecum mori ;
Tecum simul da surgere ;
Terrena da contemnere ;
Amare da cœlestia.

Sit laus Patri, laus Filio,
Qui nos, triumphatâ nece,
Ad astra secum dux vocat :
Compar tibi laus, Spiritus. Amen.

Pour les Fêtes de la Ste. Vierge.

VIRGO Dei genitrix, quem totus non capit orbis.
In tua se clausit viscera factus homo.
Hinc meritò dicent te secula cuncta beatem:
Hinc populi matrem te dominamque colunt.
Suspice quos pia plebs tibi pendere certat honores:
Annue sollicitâ quam prece poscit opem.
Gloria magna Patri; compar sit gloria Nato.
Amborum tibi par, Spiritus alme, decus. Amen.

ANTIENNES A LA Ste. VIERGE.

Depuis la veille du premier dimanche de l'Avent, jusques et compris le jour de la Présentation de Notre Seigneur.

ALMA Redemptoris Mater, quæ pervia cœli,
Porta manes, et stella maris, succurre cadenti.
Surgere qui curat populo: tu quæ genuisti;
Naturâ mirante, tuum sanctum Genitorem;
Virgo priùs ac posteriùs, Gabrielis ab ore,
Sumens illud Ave, peccatorum miserere.

V. Deus in medio ejus.
R. Non commovebitur.

Depuis Noël jusqu'à la Présentation.

V. Homo natus est in eâ.
R. Et ipse fundavit eam altissimus.

Depuis le lendemain de la Présentation de Notre-Seigneur, jusqu'au Mardi-Saint, inclusivement.

AVE, Regina cœlorum,
Ave, Domina Angelorum :
Salve, radix, salve, porta,
Ex quâ mundo lux est orta.
GAUDE, Virgo gloriosa,
Super omnes speciosa :
Vale, ô valde decora,
Et pro nobis Christum exora.
V. Elegit eam Dominus ;
R. In habitationem sibi.

Depuis la veille de Pâques, jusques et compris le Vendredi de la Pentecôte.

REGINA cœli, lætare, alleluia,
Quia quem meruisti portare, alleluia,
Resurrexit sicut dixit, alleluia,
Ora pro nobis Deum, alleluia.
V. Circumdedisti me lætitiâ, Domine,
R. Ut cantet tibi gloria mea *Ps.* 29.

Depuis la veille de la Trinité, jusqu'au Vendredi, surveille du premier Dimanche de l'Avent.

SALVE, Regina, mater misericordiæ ;
Vita, dulcedo et spes nostra, salve ;
Ad te clamamus, exules filii Evæ :
Ad te suspiramus, gementes et flentes in hâc lacrymarum valle.

Eia ergo, advocata nostra, illos tuos misericordes oculos ad nos converte;

Et Jesum, benedictum ventris tui, nobis post hoc exilium ostende;

O clemens!

O pia!

O dulcis Virgo Maria!

V. Vultum tuum deprecabuntur;

R. Omnes divites plebis. *Ps.* 44.

Heureux à qui JESUS-CHRIST dit au fond du cœur, comme à la Magdeleine : Vos péchés vous sont remis.

PRIÈRES

POUR SE PRÉPARER A LA CONFESSION.

ECOUTEZ ma prière, Seigneur, qui êtes le Dieu grand et terrible, qui gardez votre alliance et votre miséricorde envers ceux qui vous aiment et qui observent vos commandemens. J'ai péché, j'ai fait des actions impies, je me suis retiré de vous et de la voie de vos commandemens. La justice est à vous, Seigneur, la miséricorde et la grâce de la réconciliation vous appartiennent, ô mon Dieu : je n'ai point écouté votre voix qui m'invitait à marcher dans les sentiers de votre loi. Daignez détourner de dessus moi les effets de votre juste colère, et laissez-vous fléchir par mes larmes. Je vous offre mes prières, et je me prosterne devant vous, dans la vue de la multitude de vos miséricordes. Exaucez-moi, Seigneur ; appaisez votre colère, jetez les yeux sur moi, allumez dans mon cœur le feu de votre amour. Je désire vous aimer beaucoup, ô mon Dieu, afin que vous me pardonniez mes péchés.

Prière avant l'examen de Conscience.

J'AI marché dans les ténèbres, ô mon Dieu, parce que je n'ai point suivi Jésus-Christ qui est la véritable lumière. Ma propre malice m'a tellement aveuglé, que je ne connais point le fond de mon cœur, ni quelle est ma corruption. Que deviendrai-je, Seigneur, si vous m'abandonnez ? Hâtez-vous de me secourir : faites briller la lumière de votre visage sur votre serviteur, éclairez les yeux de mon esprit, afin que je me connaisse tel que je suis devant vous, et que je découvre toutes les plaies de mon âme au Médecin auquel vous m'adressez pour recevoir ma guérison. Faites par votre divine lumière que je connaisse la grandeur et l'énormité de mes offenses. Montrez-moi toutes les ingratitudes dont je suis coupable envers votre infinie bonté, par l'abus que j'ai fait de votre grâce. Mais que votre ineffable lumière n'éclaire pas seulement mon esprit pour connaître mes fautes ; qu'elle échauffe encore mon cœur pour les détester.

Donnez-moi, mon Dieu, l'esprit de pénitence ; brisez la dureté de mon cœur, et faites-en sortir des larmes de conponction. Mais afin que ces larmes deviennent un bain salutaire, qui rende la vie et la santé à mon âme, allumez dans mon cœur le feu de votre amour. Je désire vous aimer beaucoup, ô mon Dieu, afin que vous me remettiez beaucoup de péchés.

FORMULE DE CONFESSION,

OU EXAMEN DE CONSCIENCE.

Contre Dieu.

J'AI omis par négligence dans ma Confession, j'ai accompli ma pénitence avec tiédeur ; j'ai rougi de l'Evangile ; j'ai chancelé en article de foi ; j'ai profané les termes sacrés de l'écriture, en m'en servant par vanité dans la conversation. J'ai juré par colère : j'ai vendu et travaillé les Dimanches et les Fêtes, les ai destinés aux plaisirs, en négligeant les Offices et me contentant d'entendre une Messe basse. J'ai eu des distractions volontaires dans l'Eglise, ou j'ai parlé inutilement. Je me suis dispensé du jeûne sous de légers prétextes.

Contre le prochain.

J'ai eu du mépris pour mes parens et mes supérieurs, et leur ai désobéi en des choses justes. Je n'ai pas entretenu l'union dans ma famille : j'ai scandalisé mes enfans par des actions et des discours trop libres : je ne les ai pas repris et châtiés, lorsqu'ils le méritaient, ou j'ai fait trop sévèrement. J'ai agi par caprice, et ma famille a souffert de mes emportemens. Je n'ai pas étouffé les sentimens de haine et d'envie. J'ai médi, écouté médire avec plaisir, et l'ai souffert pouvant l'empêcher. J'ai soupçonné et jugé témérairement. J'ai menti par crainte ou par complaisance. J'ai fait tort à mon prochain et ne l'ai point réparé.

Contre soi-même.

J'ai eu de la vaine gloire et de l'orgueil : j'ai désiré et recherché passionnément les richesses ; je n'ai pas rejetté assez vite des pensées deshonnêtes ; j'ai regardé avec trop d'attache les personnes d'un autre sexe ; j'ai bu et mangé avec excès ; j'ai consommé le tems à jouer ; enfin je m'accuse de tous les péchés que j'ai commis, dont je ne me souviens pas.

Prière après l'examen.

JE vous rends grâces, ô mon Dieu, de ce que vous m'avez fait connaître mes péchés. Mais de quoi me servira d'avoir connu mon iniquité, si je ne m'en relève pas ? Et comment m'en releverai-je sans un nouveau secours de votre grâce ! Donnez-moi ce secours, ô mon Dieu; et achevez en moi ce que vous avez commencé. Pardonnez-moi les péchés, dont je connais que je suis coupable : pardonnez-moi les à cause de votre miséricorde, et en vue des mérites de Jésus-Christ votre fils.

PRIERES AVANT LA CONFESSION.

Acte de Foi.

O MON Dieu, je crois que vous êtes de toute éternité ; que vous récompensez ceux qui vous cherchent, que vous ne rejetez point le pécheur qui revient à vous, et que vous lui faites miséricorde. Tout ce que vous avez révélé est véritable, tout ce que vous avez promis est assuré. Vous avez révéle que votre grâce justifie l'impie, et que le pécheur

qui ne peut se convertir lui-même, est converti et sanctifié par votre grâce, et par la rédemption de Jésus-Christ votre Fils. Vous avez promis de faire miséricorde au pécheur qui vous le demanderait ; et vous nous assurez que vous ne voulez pas la mort, mais la conversion et la vie du pécheur. Je crois toutes ces vérités, et je vous demande cette Foi vive qui nous justifie et qui nous fait avoir la paix avec vous ; par Jésus-Christ notre Seigneur.

Actes d'Amour de Dieu.

SOURCE de toute justice, Dieu saint, auteur de la sainteté, et qui êtes la sainteté même, je ne puis sortir du péché qu'en me tournant vers vous, qu'en m'approchant de vous par votre amour. Je vous aime, ô mon Dieu, qui m'avez créé pour vous, qui m'avez racheté par Jésus-Christ votre Fils, qui m'avez conservé la vie durant le temps même que je m'en servais pour vous offenser ; qui ne vous êtes point lassé de mes retardemens et de mes ingratitudes ; qui m'avez appelé tant de fois, qui m'avez prévenu par votre grâce, qui me donnez présentement la volonté de retourner à vous, qui êtes prêt à me remettre au nombre de vos enfans, et qui me pardonnant mes péchés, vous disposez à me donner la couronne de justice, et êtes vous-même ma récompense et mon bonheur pendant l'éternité.

FIN.

4-20

GUE DE

Oie.

OMBRE Etc.

fort vol. in-12.
nes gens, in-18.
uveau Testament;

orné de figures.
in-12.
5 figures.
ec figures.
.

-12, figures.
igori; in-18.
18.
zaine de Pâques;

; in-18.
et in-12.
gures.
bec; in-18.
lle; in-12.
la prière; in-18.
et Joseph; in-12.

nches et fêtes de

ois Xavier; in-32.
de l'année; 1 fort

choisi d'images saintes

x écoles de ce pays.—